

1978 செப்டம்பர் 12]

12. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—விவாதம்
(தொடர்ச்சி).

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு சட்ட மன்றப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்தின் ஆளுநர் திரு பிரபுதாஸ் பட்வாரி அவர்களின் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது இந்த அவையிலுள்ள பல்வேறு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை மிகுந்த ஆர்வத்தோடும் அக்கறையோடும், தமிழக மக்களுடைய நல்வாழ்விற்கு எந்தெந்த வகையில் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதன் மூலம் உதவி செய்ய முடியுமோ அந்தந்த வகையிலே முயற்சி செய்து தெரிவித்துள்ளார்கள். அவர்கள் நல்லெண்ணத்திற்கு நான் முதலிலே நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு எதிர்க்கட்சிகளின் பிரதான தலைவராக இருக்கின்ற டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் பேசும்போது நான் அவையிலே இருக்க முடியாமல் வெளியூருக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது: அதேபோல் இன்னும் பல தலைவர்கள் பேச்சை நான் கேட்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது என்றாலும் அவர்கள் பேசியதைக் குறிப்பிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது என்று சொல்லி அவர்கள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், என்னைப் பற்றி அதிகமாக நன்கு தெரிந்திருப்பதன் காரணத்தால்—நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன்—அவர்கள் தவறாகக் கருத மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. அந்த வகையில் அனைத்துக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் தலைவர்களும் வேறு பல கருத்துக்கள் கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதை எண்ணி நான் பேச விரும்புகிறேன்.

இந்த உரையின் மீது பல்வேறு கருத்துக்களையும் ஒவ்வொரு விதமான கொள்கைக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கின்றவர்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு, தங்களுக்குக் கிடைத்த ஆதாரங்களை எல்லாம் சேர்த்து வைத்து, தங்களுக்குத் தெரிந்தவைகள் எல்லாம் அரசுக்கும் தெரிய வேண்டும் என்கிற விதத்தில் இங்கே தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து, புரியாத என்னைப் போன்றவர்களுக்குப் புரிய வைக்கின்ற வகையில் பேசி இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் உண்மையிலேயே எண்ணி மகிழ்கிறேன். அவர்களுக்கு எல்லாம் நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு நாட்டினுடைய வாழ்வைப் பற்றி எண்ணும்போது பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் நடந்தது என்னென்ன என்பதையும் இப்போது நடப்பது என்ன என்பதையும் இனிமேல் எப்படி நடந்தால் நன்மை பயக்கும் என்பதையும் சிந்தித்து முடிவு செய்ய

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

வேண்டிய நிலையிலே இருக்கின்ற நாங்கள் இங்கே ஏதோ மனத் தாங்கல் இல்லாவிட்டாலும், வார்த்தைகளிலே கடுமையாகப் பேசி இருக்கலாம். அப்படிச் கடுமையாகப் பேசி இருந்தாலும் கூட அவைகளை எல்லாம் எங்களுடைய கடமையை ஆற்றுவதற்கு நல்ல மருந்துகள் என்று நான் கருதுகிறேன். அவைகள் எப்படி எங்களுக்குப் பயன்படுகின்றன என்பதை நாங்கள் செயல்படுகின்ற விதத்திலேதான் எடுத்துக் காட்ட முடியுமே தவிர வெறும் வார்த்தை நிலையிலே சொல்லிவிட்டால் மட்டும் அது நம்பிக்கைக்குரியதாக ஆகிவிடாது என்பதை நாங்கள் நன்கு உணர்ந்து இருக்கிறோம்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் பலருக்குப் பலவிதமான சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றதா என்றால் அப்படிப்பட்ட சந்தேகங்கள் ஏற்படவில்லை என்பதும் குறிப்பாக இந்த அரசு எந்தத் தவறையும் செய்யவில்லை என்பதையும் அல்லது சொந்தக் காரர்கள் என்ற உணர்வோடு வேறுபாடான சூழ்நிலையில் செயல்படவில்லை என்பதையும் எவ்வளவு கடுமையான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி இருந்தாலும் கூட அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லவில்லை என்பதை அறிந்தபோது நான் உண்மையிலேயே அவர்களுக்கெல்லாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த நல்லெண்ணத்தை உணர்ந்தேன். இன்னமும் உணருகிறேன். குற்றச்சாட்டுகள், குறைகள் கூறுகிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களை எல்லாம் எதிரிகள் என்று நினைப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இல்லை. எதிர்க்கட்சி என்ற வகையில் பல நல்ல அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த அவையிலே இல்லாமல் இருப்பார்களேயானால் எங்களுடைய பணி எதேச்சகாரமான பணியாக முடிந்துவிடும் என்பதையும் தட்டி கேட்க ஆள் இல்லாவிட்டால் நாங்கள் எவ்வளவு தான் நல்லெண்ணத்தோடு செயல்பட விரும்பினாலும் கூட தவறு நேர்ந்துவிடும் என்பதில் நாங்கள் வேறு கருத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதையும் முதலிலேயே சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, கருத்துக்களை வைத்திருக்கிறவர்கள் மீது இன்னும் அதிகமான மதிப்பும் மரியாதையும் தான் எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே முதலிலே சொல்ல வேண்டியது எனது நீங்காகக் கடமை என்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு பிரச்சனைகளை எடுத்து வைத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். திரு கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்கள், முன்னாலே வெளியிட்ட அறிக்கைக்கும் இதற்கும் பெரிய மாற்றம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அப்போது நான் அவையில் இருந்தேன். மாற்றம் கொள்கையில் வர முடியாது என்பதையும், ஒரு செயலைத் தொடங்கிய பிறகு அது நாம் நினைத்தபடி நடப்பதற்கு இடையூறு ஏற்பட்டாலும் அல்லது அவைகள் முழுமையாக நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்தாலும்

1978 செப்டம்பர் 12]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அல்லது அந்தக் காலகட்டத்தில் முடியாது, இன்னமும் கொஞ்சம் நேரம் வேண்டும் என்றிருந்தாலும் அல்லது அந்தத் திட்டங்கள் இவ்வளவு மாதத்திற்குள் தான் நிறைவேறும் என்றிருந்து அந்தத் திட்டங்கள் தொடர்ந்து நடைபெறுமானால் அவற்றை மேலும் வற்புறுத்திக்கூறுவது எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் கடமை என்று கருதுகிறோம்.

முடித்துவிடாத ஒன்றை முடித்து விட்டதாகச் சொல்ல நாங்கள் விரும்பவில்லை. அப்படிச் சொல்லி இங்கேயிருக்கிற அனுபவ மிக்கவர்களை யெல்லாம் நாங்கள் ஏமாற்றிவிட முடியும் என்று கனவில் கூட உழன்று கொண்டிருக்கவும் இல்லை. அதோடு, பிரச்சனைகளை எடுத்து வைக்கிறவர்கள் எதை எதைச் சொன்னார்கள், சொன்னவர்களுடைய பெயர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டு அவற்றிற்கு நான் பதில் சொல்வது என்று சொன்னால், அப்படி பதில் சொல்வதற்கு நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், எனக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நேரம் அல்லது சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களால் தரப்பட்டிருக்கும் நேரம் போதுமா என்பதில் எனக்கு நிறைய ஐயம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் குறைத்துக் குறைத்து நான் பேசவேண்டும் என்று எண்ணினாலும் இவ்வளவையும் நான் இங்கே படித்தாக வேண்டும் என்பதை நான் முதலிலேயே சொல்லிவிடுகிறேன். இல்லாவிட்டால் கேள்வி கேட்டவர்கள், அவர்களுக்கு வந்திருக்கிற செய்திகளை வைத்துப் பேசியவர்களுக்கு மனநிறைவு ஏற்படாது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பூர்வாங்கப் பீடிகை பலமாக இருக்கிறதே என்று சந்தேகப்பட வேண்டாம். எந்தளவிற்கு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதிக்கிறார்களோ அந்தளவிற்கு தான் என் பேச்சு தொடர்ந்து இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வரும்போது மக்களிடம் வாக்குகள் கேட்டநேரத்தில் சில உறுதிமொழிகளைத் தந்திருக்கிறோம். அந்த உறுதிமொழிகளில் நான் முதலில் எடுத்துக்கொள்ள விரும்புவது, பயிர் பாதுகாப்புக் கழகம் ஆரம்பிப்பது பற்றி, இத்தகைய கழகம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்பது எங்கள் ஆசை. எவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அதற்குச் செலவாகும் என்று எண்ணிப் பார்த்து, உள்ளத்தில் அது நடைபெறுமா மாநில அரசால் மட்டும் என்ற சந்தேகம் இருந்தாலும் கூட, அந்தக் கொள்கை இந்திய துணைக்கண்டம் பூராவும் கூட பரவினால் நல்லது, அப்போதுதான் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தர முடியும், தந்தாக வேண்டும் என்ற வகையில் நாங்கள் அதைச் சொல்லியிருந்தோம். ஆனால் அதே கொள்கையை இப்போது மைய அரசில் ஆட்சியில் இருக்கிறவர்கள் ஏற்றுச் கொள்கிறவிதத்தில்—முழுமையாக அல்ல, நூற்றுக்கு இருபத்தைந்து என்கிற வகையில் அவர்களே அப்படி ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிற தகவல் வந்திருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் மேலெழுந்தவாரி

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

யாகக் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். அது போதாதுதான். ஆனாலும் எங்களுடைய இந்த ஆசை, நாங்கள் நிறைவேற்றச் செய்வதற்கு முன்பாகவே மைய அரசு தொடங்கியிருப்பதன் காரணமாக அவர்கள் நினைத்தால் இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் இப்படிப்பட்ட ஒரு பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்படும் என்பதையும், அது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மிகப் பெரிய நன்மையைத்தரும் என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களுடைய எண்ணத்தில் கால் பாகம் நிறைவேறுவதற்கு இந்திய அரசினுடைய கருத்து உதவியிருக்கிறது என்பதையும் அவர்களுடைய விருப்பம் அப்படி இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே சொல்வதில் மனநிறைவு பெறுகிறேன்.

[மாலை 4-10]

குறைகள் சொல்லுவதினால் ஆத்திரம் வரும் என்றே நாங்கள் குறைகளே இல்லாதவர்கள் என்றே எங்கள் மீது குறைகளே கிடையாது என்றே நாங்கள் நினைக்கிறோம் என்று யாரும் கருத மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சில சமயம் தவறான செய்திகள் பல அங்கத்தினர்களுக்கு—ஒரு சில அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதும், ஏன் இப்படி அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை எங்களால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சில நேரங்களில் நான் பேசுகின்ற பேச்சு புரியாத புதிராக இருக்கின்றது என்ற எண்ணம் யாருக்காவது இருக்குமானால், நான் தவறாகப் பேசும்போது குறுக்கிட்டுச் சொன்னால் நான் எங்கே முற்றுப்புள்ளி, எங்கே கமா போட வேண்டும் என்று கவனித்து அந்த அளவுக்கு என்னுடைய பேச்சை ஆற்றி என்னுடைய கடமையை நிறைவேற்ற முயலுவேன் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் அதிகம் படித்தவன் அல்ல. ஆங்கிலமானாலும் சரி, தமிழானாலும் சரி, மற்றவர்கள் பேசக்கூடியதைப் புரிந்து கொள்ளுகின்ற அளவுக்குத் தமிழைக் கற்று இருக்கின்றேன். நான் கவிஞனும் அல்ல, மிகப் பெரிய எழுத்தாளனும் அல்ல; பெரிய கதைகள் எழுதி மக்கள் மத்தியில் மக்கள் பாராட்டுகின்ற வகையில் பெரியவனும் அல்ல. அந்த அளவில் திறமையிலாத—தெரியாத—வகையில் எப்படியோ ஒரு வகையில் என்னுடைய உணர்ச்சியை, மனதில் ஏற்படுகின்ற உணர்வை வெளிப்படுத்துவதற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வார்த்தைகளைத் தேடி அலைந்தாலும், தவறான வகையில் மற்றவர்களைப் புண்படுத்துகின்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தாமல் எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு ஜாக்கிரதையாக இருக்க நான் முயலுவேன் என்பதை இந்த மன்றத்தில் தலைவராக அமர்ந்து அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன்; இந்த சட்டமன்ற பேரவை

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

யில் பொறுப்போடு பணியாற்றுகின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் — நான் என்ன பேசுகிறேன் என்பது அவர்களுக்குப் புரியாமல் இருக்குமானால், அவர்களுக்கு—தலைவர் அவர்களே மன்னிக்க வேண்டும்—மீண்டும் அதைத் திரும்ப சொல்கிறேன்—புரிய வைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்தில் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது, நான் முதலமைச்சராக ஆகி ஒன்றேகால் ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கிறது. முழுமையாகி விட்டதா என்றும் நான் கணக்குப் பார்க்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தாலும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசு ஒன்று ஏற்பட்டு மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்றதின் காரணமாக—அதை அளவுகோலாகக் கொண்டு பதவிக்கு வந்துவிட்டு நாங்கள் எங்கள் பணிகளைச் செய்யும்போது எப்படிச் செயல்படுகிறோம் என்பதை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டுவது எங்களுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

நாட்டிலுள்ள ஏழை, மக்கள், நடுத்தர மக்கள், உயர்குடியில் உள்ள மக்கள்—நான் ஜாதியின் அடிப்படையில் குறிப்பிடவில்லை—வசதி பெற்றவர்கள் என்ற அடிப்படையில் குறிப்பிடுகிறேன்—பொருளாதாரத்தில் அப்படியிருக்கின்றவர்கள்—எப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் ஏற்பட்டால் எல்லா மக்களும் வாழ்வதற்கு வசதியான சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை எண்ணிப் பார்ப்பதற்கு நாங்கள் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அப்படி எண்ணிப் பார்த்துக்கொள்ளுமாறு எங்களுக்குத் தெரியாமல் சொல்லித் தெரிவதற்கும், எங்களுக்கு முன்னால் பல ஆண்டுகளாக அரசு—ஆட்சியை கையில் வைத்துக்கொண்டு ஆட்சி செய்து மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் செய்த பல காரியங்கள் பற்றிய விவரங்கள் இந்த அரசுக்குச் சொந்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஆவணங்களில் இருக்கின்றன என்பதும் அந்தக் குறிப்பேடுகள் எல்லாம் நமக்குச் தெளிவாகச் சொல்வதனால் சில விஷயங்கள் தெளிவாகின்றன என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

அதைப் பார்த்து நாங்கள் செயல்படுவதிலே அக்கறை காட்டுகிறோம். முன்னாலே எங்களைவிட அனுபவம் பெற்றவர்கள் பதவியிலிருந்து பணியாற்றிய நேரத்தில் என்னென்ன நன்மைகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துப் பார்த்து, அதைத் தொடருவதும், அதே நேரத்தில் எங்கெங்கே தவறுகள் செய்தார்கள் என்று தெரிந்தால் ஒதுங்கிப் போவதற்கும், அதன்மூலம் நாங்கள் பயன் அடைவதற்கும் உதவியாக இருக்கின்றது என்று சொல்வதோடு மட்டுமல்லாமல், அதிகாரிகளும் அந்த வகையிலே எங்களுடன் ஒத்துழைக்கிறார்கள். நாங்கள் ஏதாவது சந்தேகப்பட்டு, இந்தப் பிரச்சனைக்கு இதற்கு முன் எப்படி இதை அணுகினார்கள், இந்தப் பிரச்சனையில் முடிவெடுத்தார்கள், இந்தப் பிரச்சனையை வேண்டாம் என்று ஒதுக்கினார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு அவர்களைக் கேட்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

டால், அனுபவமிக்க அதிகாரிகள், ஆதாரங்களோடு எடுத்துக் காட்டுகின்றார்கள். அதிலே எங்கள் மனதிற்கு எது நியாயம் என்று தோன்றுகிறதோ, எங்கள் கொள்கைக்கு எது ஒத்து வரும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோமோ, அதைச் செயல்படுத்த நாங்கள் முனைகின்றோம். அந்த வகையில் பயிரிடும் குத்தகை தாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று இங்கே கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1976-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதியோடு முடிவடையும் ஆண்டிற்கும், அதாவது 1385-வது பசலி ஆண்டிற்கும், அதற்கு முந்திய பசலி ஆண்டிற்கும் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் குத்தகை செலுத்த வேண்டிய பாக்கிக்காக, பயிரிடும் குத்தகை தாரர்கள் வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு தமிழ்நாடு 1977-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாப்புத் தர திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம், குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் சட்டம் செய்யப்பட்டு, தமிழ்நாடு 1977-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகை தாரர்கள் வெளியேற்றப் பாதுகாப்புச் சட்டம் 3/1976 -ல் வகை செய்கிறது. 1978-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 15-ஆம் தேதி உட்பட அந்நாள் வரை செயலில் இருந்த இச்சட்டம், மீண்டும் 1978 திருத்தப்பட்ட 3-வது பிரிவின்படி, 1978-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 15-ம் தேதி உட்பட நீடிக்கப்பட்டது. மேலும், குத்தகைக்காரர்களுக்கு நிவாரண ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கின்ற வகையில், மேற்படி பாதுகாப்புச் சட்டத்தை 15-1-79 வரையில் வரையில் நீடிப்பது என்று கருதப்பட்டு, இந்தச் சட்டமன்றத்திலே உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருப்பது உங்கள் நினைவிலே இருக்கும்.

இந்த குத்தகைக்காரர்கள் வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் எல்லோர் உள்ளத்திலும் இருக்கின்றது என்பதும், இதிலே கட்சி வேறுபாடில்லாமல் ஒரே வகையில் அந்த எண்ணம் நிலவுகிறது என்பதையும் அறிவதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் அறநிலையங்களைப் பாதுகாக்கின்ற அளவிலே இருக்கின்ற இந்தப் பாதுகாப்புக்கு உட்பட்ட கோவில்களுக்கு சொந்தமான நிலங்களை குத்தகை எடுத்திருப்பவர்கள் வெளியேற்றப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பவில்லையானாலும், அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில், இந்தச் சட்டப் பேரவை நிச்சயமாக வேறு கருத்துக் கொள்ளாது என்று நான் நம்புகிறேன். ஏனெனில் அது ஒரு மனிதருக்குப் போகின்ற பணம் இல்லை. அது அரசுக்கு நேரடியாக வந்து, அரசு செலவு செய்ய வேண்டிய பணமல்ல. கோவில் நிர்வாகம் நடத்தப்படவேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பலர் வெளியே பேசியிருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். அங்கே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு எல்லாம் வசதியும், வாய்ப்பும்

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வேண்டும். ஒரு வேளை உணவு கூட இன்றி, அங்கே வேலை செய்கின்ற பணியாளர்களும் மற்றவர்களும் கஷ்டப்படுவதாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கும் வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து பரவலாக இருக்கின்றது என்ற நம்பிக்கையில் நாங்கள் இதைப் பற்றியும் சிந்தித்து, உங்கள் அனுமதிக்காக இங்கே வைத்திருக்கிறோம்.

[மாலை 4-20]

திரு. ரா. உமாநாத் : கோவில் குத்தகை பாக்கி என்று சொல்லுகிற போது, குத்தகைக்காரர்கள் கொடுப்பது பற்றிய பாக்கியை மட்டுந்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குத்தகைக்காரர்கள் உண்மையில் கொடுக்கக்கூடிய குத்தகையை எக்ச்சியூட்டிள் ஆபீசர்களும், டிரஸ்டிகளும் அழுக்குவது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கும் பாதுகாப்புத் தேவையாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கருத்தை அவர் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். இதிலே யாருக்கும் வேறுபாடு இல்லை. கருத்து மாறுபாடு இல்லை. இடையிலே யாரும் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டு போகக் கூடாது என்பதால் தான் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதும், இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்வதும், மக்களுக்கு இவை தெரிய வேண்டுமென்பதற்காக வெளியே பொதுக்கூட்டங்களில் பேசுவதும், பத்திரிகைகளில் அறிக்கைகள் வெளியிடுவதும் கடமையாகக் கருதி நல்லவர்கள், அக்கறையுள்ளவர்கள் செயல்படுகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லும் போது இந்த அரசு அதில் மிக மிக எச்சரிக்கையாக இருக்கும் என்பதையும், நடவடிக்கை எடுப்பதில் பின்வாங்காது என்பதையும், யாருக்கும் விட்டுக் கொடுக்காது என்பதையும் நான் இங்கே உத்தரவாதமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயச் செலவுகளுக்கேற்ப விவசாய விளைப் பொருட்களுக்கு கட்டுப்படியான, குறைந்த பட்ச விலை நிர்ணயம் செய்வது பற்றி ஆராயும் ஒரு குழுவின் பரிந்துரைகள் கிடைக்க வேண்டிய அளவில் உச்சமட்டக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகள் கிடைத்த பின் அரசு பரிசீலனை செய்து முடித்து விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு—நெல்லுக்கு கொள்முதல் விலை பற்றியும், கொள்முதல் கொள்கை பற்றியும் அவ்வப்போது அறிக்கை வெளியிடப்படும்.

பயிர் பாதுகாப்புக் கழகம் பற்றி நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். இம்மாநில அரசு ஏற்றுக் கொண்டால் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு 1978-ம் ஆண்டை முன்னேடி என்ற அடிப்படையில் வைத்து பயிர் காப்புறுதி திட்டத்தைப் புதிதாகக் கொண்டு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

வர பொதுக் காப்புறுதிக் கழகம் முன்வந்துள்ளது. அதன் முக்கிய அம்சங்கள் முதல் ஆண்டில் ஒன்று அல்லது இரண்டு முக்கிய பயிர்கள் வரும். பிறகு உணவுப் பயிர்கள் அல்லாத பயிர்களுக்கு 10 ஆண்டுகளுக்கான புள்ளி விவரம் போதிய அளவு கிடைக்கப் பெற்றால் அத்தகைய பயிர்கள் இத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்படும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு பயிருக்கும் சிறப்புத் திட்டமாகச் செயல்படுத்தப்படும். விவசாயிகள் இஷ்டப்பட்டால் தாமாகவே முன்வந்து செயல்படுத்தும் திட்டம் வைத்து வெள்ளம், பூச்சி நோய் முதலியவற்றால் ஏற்படும் இழப்புகளைத் திட்டிட்டம் நிறைவு செய்யும். முழு இழப்புக்கு இத் திட்டம் வகை செய்யவில்லை. 20 சதவீதம் முதல் 50 சதவீத இழப்புக்கு நிவாரணம் இராது. உழவர் ஒருவர் காப்புறுதித் தொகையாக அதிகப்பட்சத் தொகையாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு பெறுவது ரூபாய் இரண்டாயிரம் என்று வரையறை செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

மாநில அரசின் பங்கு, செலுத்த வேண்டிய தவணை குறித்து மாநில அரசு 25 % ஏற்க வேண்டுமென்று இருப்பதால் இதைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதால் மத்திய அரசு பங்கேற்க வேண்டுமென்றும் அப்படிச் செய்தால் இந்த முன்னேடித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இந்த அரசு தயங்காது என்றும் இந்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடிதமும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கம் குறித்து திரும்பத் திரும்ப நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. அதைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசும்போது சிரித்துக் கொண்டே பேசினாலும் மிகக் கேலி செய்கிற அளவில் அந்த வார்த்தைகள் வெளிவந்தன என்பதை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். “அரிசி விலை குறைவு என்றால் நீங்கள் தான் காரணம் என்கிறீர்கள்; நெல் விலை குறைந்தது என்றால் நீங்கள்தான் காரணம் என்கிறீர்கள்; எண்ணை விலை உயர்வு, பருப்பு விலை உயர்வு என்று சொன்னால் மத்திய அரசு காரணம் என்கிறீர்கள். அது மாத்திரம் எப்படி நியாயம்” என்று சொன்னார்கள்.

திரு ரா. உமாநாத் : அரிசி விலைக்கு மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்கள் தான் காரணம் என்று சொல்ல வேண்டிய நீங்கள் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறீர்களே என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். எல்லாப் பொருள்கள் பற்றியும் சொன்னேன்.

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : எப்படிச் சொன்னாலும் அதைக்கு மீசை முனைத்தால் சித்தப்பா என்பது போல் அப்படித்தான் அமைகிறது. ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரிசி விலை உயர்கிறது, அரிசி விலை உயர்கிறது என்று சொன்னபோது அதற்குரிய காரணங்களைப் பல்வேறு நேரங்களில் பல்வேறு அமைச்சரவைகள் பல்வேறு அதிகாரிகள் அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதேபோல் இங்கே நாங்கள் குறிப்பிட விரும்புவது, நாங்கள் பதவியேற்றதற்குப் பிறகு என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்டால் இதையாவது நாங்கள் செய்யவில்லையா என்று கேட்பதற்காகத்தான் கேட்டோம்.

அதே நேரத்திலே அங்கே மத்திய அமைச்சர் திரு. மோகன் தாரியா அவர்களைச் சந்தித்து என்னை விலையைப்பற்றிப் பேசி இங்கிருந்து நிலக்கடலையை வெளியே கொண்டுபோவ தற்கு அனுமதிக்காமல் இந்த மாநிலத்திலே உற்பத்தியாகிற நிலக்கடலையை நாங்களே எண்ணையாக்கி அதை இந்த மாநிலத்திலே பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதி தரவேண்டு மென்று சொன்னபோது அவர்கள் சொன்னது எனக்குப் பசுமையாக நினைவில் இருக்கிறது, அதை மாண்புமிகு உறுப் பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் கள் சொன்னார்கள், நாங்கள் ஒரு மாநிலத்தை மட்டும் கவனித்துவிட்டால் போதாது, அதுபோல் உங்களுக்கு ஏதா வது பொருள்கள் தேவைப்படுகிறது என்றால் அவை இன் னொரு மாநிலத்திலே இருக்குமானால், அதை அவர்கள் எங்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது, நாங்களே வைத்துக் கொள்வோம் என்று சொன்னால் அதை அனுமதித்தால் உங்களுக்குக் கஷ்டம் இருக்கும், ஆகவே இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் ஒட்டு மொத்தமாக கஷ்டங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும், அதைப்போல் லாபத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும்'', என்றவகையில் அவர்கள் சொல்லி வெளிநாட்டிலிருந்து என்னை இறக்குமதி செய்யத் துணிந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருப்ப தாகச் சொன்னார்கள், அந்த முறையிலே அவர்கள் பணி யாற்றுகிறபோது என்னை விலை குறைந்தது.

ஆனால் ஏதோ தேங்காய் என்னை விலை அதிகமாகிவிட்டது என்று திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள். கேரளத்தி லிருந்து தேங்காய் வரவழைப்பதற்குப் பதில், 5 ஆண்டுக் காலத்திலே நாமே இங்கே தென்னையை உற்பத்தி செய்கின்ற பணியிலே தீவிரமாகச் செயல்பட்டால், தமிழகம் யாரையும் எதிர்பார்க்காமல், திரு. உமாநாத் அவர்கள் எதிர்பார்ப்பது போல் அப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கு பணி புரியலாம்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

ஆனால், இனி எப்போது தென்னை வைத்து எப்போது தேங்காய் காய்த்து எப்போது மக்களுக்குப் பயன்படும், அது வரையில் யார் கஷ்டப்பட முடியும் என்று கேட்டுவிடக் கூடாது. நான் அரிச்சவடி படித்திருக்கிறேன் என்று நினைவு. ஒன்றும் இரண்டாம் வகுப்பிலே ஒரு கதை படித்ததாக எனக்கு நினைவு உண்டு. வயது முதிர்ந்த ஒரு கிழவர், வயோதிகர் 60, 70 வயதுக்கு மேலே இருக்கும். 80 இருக்கும் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்களேன், அவர் தோட்டத்திலே வேலை செய்து கொண்டு இருந்தாராம், அப்போது மன்னர் தன்னுடைய அமைச்சரோடு அங்கே சென்று பார்த்தபொழுது அந்த வயோதிகர் பள்ளம் தோண்டுவதற்குக்கூட முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து மன்னர் கேலியாகக் கேட்டாராம். “உன்னாலேயோ முடியவில்லை, எப்போது சாவு வரப்போகிறது என்று தெரியவில்லை, நீ எப்போது தென்னை கன்று வைத்து அது எப்போது மரமாக ஆகி எப்போது அனுபவிக்கப் போகிறாய்?” என்று, அதற்கு அந்த வயோதிகர் “நான் தென்னை வைப்பது எனக்காக அல்ல, எனக்குப் பின்னாலே வருகின்ற சந்ததியார்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகச் செய்கிறேன்” என்று சொன்னாராம். இடையிலே கஷ்டங்கள் இருந்தால் வேறு வகையில் பார்த்துக் கொள்ளலாம், என்ன இருந்தாலும், தமிழ் மக்கள் கஷ்டப்படக்கூடாது என்ற வகையிலே அந்தப் பணியைச் செய்வதில் தவறில்லை என்று கருதுகிறோம். அதற்கு எந்த எந்த வகையிலே ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க முடியுமோ அதைச் செய்ய நாங்கள் முயன்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் விவசாயிகளுக்கு அரசு வேளாண்மைத் துறை மூலமாக உறுதுணையாக நின்று இடு பொருட்களை வழங்கி, பயிர்ப் பாதுகாப்புத் தேவைப்படுகிற பூச்சிகொல்லி மருந்துகளை வழங்கி, அவைகளைப் பயன்படுத்தும் முறையை விவசாயிகளுக்கு விளக்கி, விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளின் கண்டுபிடிப்புகளை பெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு செயல்விளக்கம் மூலம் அளித்து வருகிறது. 1974-75 ஆம் வருடம் 18.60 லட்சம் ஹெக்டேரில் பயிரிடப்பட்ட உயர்விளைச்சல் நெல் ரகம் 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 24.36 லட்சம் ஹெக்டேரில் பயிரிடப்பட்டது. அதேபோல் உயர் விளைச்சல் சிறுதானியங்கள் பயிரிடப்பட்ட பரப்பு 3.56 லட்சம் ஹெக்டேரிலிருந்து 5.39 லட்சம் ஏக்கராக 1977-78 இல் உயர்ந்துள்ளது.

[மாதிரி 4.30]

இதைச் சொல்லும்பொழுது, “இந்த ஓராண்டிலே இவ்வளவும் செய்து விட்டாயா? நீ வந்து தாளு” என்று கேட்கக் கூடாது. இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் முயற்சி செய்திருக்கலாம், தொடர்ந்து நாங்கள் டணியாற்றி மேலும் அது விரிவடைய வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கலாம். ஆகவே எல்லாவற்றும்

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

றையும் நாங்கள் செய்தோம் என்று சொல்லவில்லை. ஓராண்டில் எவ்வளவு முடியுமோ, இருந்த சூழ்நிலையில் எந்த வகையில் செய்ய முடியுமோ, ஏற்பட்ட நெருக்கடியில் எந்த வகையில் செய்ய முடியுமோ அந்த வகையில் அனைத்துப் பணிகளையும் நாங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இதற்குத் தேவையான நல்ல விதைகள் அரசுப் பண்ணையிலும், அரசு விதைகள் நிலையங்களிலும் சேகரிக்கப்பட்டு, சுத்தம் செய்து, பரிசோதனை செய்து அரசு விற்பனை நிலையத்திற்குக் கிடைக்க வகை செய்து உள்ளது. விதைச் சான்றிதழ் நிறுவனம் 1977-78-இல் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் வேளாண்மைப் பெருமக்களுக்கு சான்றிதழ் பெற்ற விதைகள் அதிக அளவிற்குக் கிடைக்க வகை செய்யப்படும். உர விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட நல்லமுறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இது ஒரு மகத்தான சாதனை என்று நாங்கள் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. நாங்கள் இதையும் செய்ய முயற்சித்திருக்கிறோம். அதிகாரிகளிடத்தில் எந்த அளவிற்குக் கருத்துக்களைச் சொல்லி அவர்களுடைய திறமையைப் பயன்படுத்தி இருப்போம் என்பதை அனுபவப்பட்டுள்ள இங்கேயுள்ள உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நடப்பு ஆண்டிலே இதேபோல் அளவு உரம் தேவைப்படும் என்று கருதி, அதற்குக் கொஞ்சம் அதிக அளவிற்குப் பலவித தனியார் மூலம் விற்பனை செய்து விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

தேவையான பூச்சி மருந்து அரசு விற்பனை நிலையங்களில் கிடைக்க வகை செய்து வருகிறது. 1977-78-இல் 62 இலட்சம் டன்னை இருந்தது, 1978-79-ஆம் ஆண்டு 64 இலட்சம் டன்னை உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த அட்டவணைகளையெல்லாம் நான் இப்போது படிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் பயிர் வகைகளைப் பொறுத்தவரையில் உற்பத்தி நம் தேவைகளைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது.

அண்டை மாநிலங்களில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலையைப் போக்க அரசு பல திட்டங்களை உடனடியாக மேற்கொண்டுள்ளது.

தரமான விதைகள் வழங்குவதைப் பொறுத்தவரையில் 1978-79-இல் 1,700 டன் அளவிற்கு வழங்க இன்றைக்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தி நமது தேவைக்குச் சற்றுக் குறைவாக இருக்கிறது. இதிலும் தன்னிறைவு காண்பதற்குப் பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. நிலக்கடலையின் விளைச்சலைப் பெருக்க நுண் ஊட்டச் சத்துக்கள், வேளாண்மைத் துறையின் மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

இது ஒரு புதிய முயற்சியாகும். எங்களுடைய அறிவிற் கேற்ப நாங்கள் மற்றவர்களுடைய அறிவைப் பயன்படுத்தி செய்த ஒரு கடமையாகும். இதன் மூலம் நிலக்கடலை உற்பத்தி பெருமளவிற்குப் பெருகும் என்று கருதப்படுகிறது. நிலக்கடலைப் பயிரில் பிற பயிர்களைப் போல் அதிக விளைச்சல் தரும் அளவில் டி.எம்.சி. 11, டி.எம்.சி. 12 ஆகிய ரகங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

தரமான நிலக்கடலை விதைகள் போதிய அளவு விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்ற குறையை நீக்க 1977-78-ல் தனித் திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் நடும் விதைகள் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள துடியலூர் அரசு விதைப் பண்ணையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, இதற்கென விதைப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு, விவசாயிகளுக்கு விதைகள் விநியோகிக்கப்படுகின்றன.

சூரியகாந்தி எண்ணை உற்பத்தியை மேலும் பெருக்குவதற்காக தரமான விதைகள் உற்பத்தி திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் 13.5 டன் சிறப்பு விதைகள் 1977-78-ல் வழங்கப்பட்டது. இவைகள் நமது மாநிலத்திற்குத் தேவையான வித்துக்களை உற்பத்தி செய்ய வழிவகுக்கும். மேலும் புதிய ஆராய்ச்சித் திட்டம் திண்டிவனம் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

தென்னை அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் இதுவரை பெரும் பாலும் நெட்டை ரகங்களே அதிகமாக விநியோகிக்கப்பட்டது. நெட்டை-குட்டை ரகங்கள் 1977-78-ல் 28,000 வழங்கப்பட்டன. மேலும் 1 இலட்சம் இந்த ரகங்களிலுள்ள கன்றுகள் உற்பத்தி செய்ய புதுத் திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தென்னை சாகுபடியை அழிக்கக்கூடிய வாத நோய் அண்டை மாநிலத்திலேயிருந்து பரவியது. அந் நோயைத் தடுப்பதற்கான ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. கோவை, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில், புதிய தென்னை அபிவிருத்தித் திட்டம் 1977-78-ல் செயல்பட்டது.

விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நிலக்கடலை 4,320 டன்கள் எண்ணை 50 டன்கள், சூரிய காந்தி 900 டன்கள் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நடப்பு ஆண்டில் பருத்தி 4.05 இலட்சம் பேல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்போது பருத்தி சாகுபடி 3.20 இலட்சம் ஹெக்டேரிலிருந்து 3.50 இலட்சம் ஹெக்டேருக்கு அதிகரிக்கப்படும். பருத்திப் பயிரில் நோயால் பாதிக்கப்பட்ட நிலங்களில், ஒட்டு மொத்தமாக மருந்து தெளிப்பு பணி மேற்கொள்ளப்படும். வீரிய வகை பருத்தி வகைகள் தமிழகத்திலே

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

உற்பத்தி செய்யப்பட்டு கிலோ 60 முதல் 70 என்ற விலையில் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. முன்பு கிலோ 200 என்ற வீதத்தில் கர்நாடகத்திலே வாங்கிய நிலைமை இப்பொழுது மாறி இருக்கிறது. இந்த ரகம் 31,515 ஹெக்டேரில் 1977-78-ல் பயிரிடப்பட்டது. இதன் மூலம் 1 இலட்சம் பேல்கள் கூடுதலாகக் கிடைக்கும்.

கரும்பு சாகுபடி சென்ற ஆண்டு 1.45 இலட்சம் டன் இருந்தது. நடப்பு ஆண்டில் 1,000 ஹெக்டேரில் கூடுதலாகப் பயிரிட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தரமான கரணைகள் உற்பத்திக்காக 1,000 நாற்றங்கால் பண்ணைகள் அமைக்க அரசால் உத்தேசிக்கப்பட்டது. காஞ்சிபுரம் வட்டம், மாமண்டூர், ஓட்டப்பள்ளி, கிருஷ்ணகிரி போன்ற பகுதிகளில் இந்தப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அடுத்து பழத் தோட்டங்கள். பெரிய அளவில் பழத் தோட்டங்கள் அமைக்கும் திட்டத்தை இதுவரை தமிழகத்தில் செயல்படுத்தவில்லை. பழங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்க, 400 ஹெக்டேர் பரப்பில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் ஒரு பழத் தோட்டம் அமைக்க அரசு உத்தேசித்து, அதற்கான வேலைகள் நடந்து வருகின்றன.

ரொபஸ்டா வாழையைப் பெருக்குவதில் அரசு தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது. தென் ஆற்காடு மாவட்டம் நாவலூரில் வாழைப் பண்ணை அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்படி விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், எந்தெந்த வகையில் இந்த உணவுப் பொருள்களை நாங்கள் தயாரித்து மக்களுக்கு அதிகமாகத் தந்திட, எந்த அளவு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்வதற்கு நாங்கள் முயன்று கொண்டிருக்கிறோம்.

தமிழ் நாட்டில் 1974-75 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வறட்சி நிலைமை நிலவி வருகிறது. 1974-ல் வறட்சி நிலைமை கூடுதலாக இருந்து வந்தது. 1974-75-ல் பருவ நிலைமைகள் சீரமைந்தாலும் அங்கங்கே சில பகுதிகளில் வறட்சி நிலவியது. 1976 ஆம் ஆண்டில் வட கிழக்குப் பருவமழை நிறைவு அளிக்கத்தக்க வகையில் பெய்த போதிலும் பரவலாகப் பெய்யவில்லை. குறிப்பிட்ட ஒரு சில இடங்களில் பாசன வாயில்களின் நிலைமைகள் சீரடைகின்ற அளவுக்கு மழை போதுமானதாக இல்லை. மேலும், காவிரி நீர்நிலைப் பகுதிகளில் வடவாறு, லோயர் அணைக்கட்டுப் பகுதிகளில் தண்ணீர் விடப்படவில்லை. இதனால், விவசாயப் பணிகள் பெரும் அளவுக்கு மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டதுடன் கூட, 1976-77-ல் சென்னை, செங்கல்பட்டு, தஞ்சாவூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில், உற்பத்தியில் வளர்ச்சி இல்லை.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

[மாதிரி 4-40].

1976-77 ஆம் ஆண்டில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்கு 29.41 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டது. இதில் முன் உதவி என்னும் வகையில் மத்திய அரசு அளித்த உதவி 15.70 கோடி ரூபாய் ஆகும். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு, வயலுக்கு வயல் நேரடியாகச் சென்று ஆய்வு நடத்தி அதன் அடிப்படையில் அரசுக்குச் சேர வேண்டிய வரி நிலுவையைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கும் நிலுவை வசூலைத் தள்ளிப் போடுவதற்கும் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

ஒவ்வொரு வயலின் விளைச்சல் 20 சதவிகிதமும், அதற்குக் குறைவாகவும் இருந்தால் கூடுதல் தண்ணீர் தீர்வை, உள்ளூர் செஸ், மேல் தீர்வை உட்பட 1385 ஆம் பசலி ஆண்டுக்கான நிலவரி 1—7—1975 முதல் 30—7—76 வரையில் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. மேல் வரி வசூலிக்கவேண்டாம் என ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

ஓர் உழவனுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை 50 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட நிலங்கள், நிலுவை தள்ளுபடி பெறுவதற்குத் தகுதி பெற்றிருந்தால் கடன் தவணைகள் வசூலிப்பது அடுத்த பசலி ஆண்டுக்கு ஒத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலவரி தள்ளுபடி செய்வதற்குத் தகுதி உள்ள நிலங்களுக்கு வேளாண்மை வருமான வரி தள்ளுபடி செய்து ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது. விளைச்சல் குறைவாக உள்ள நிலங்களுக்கு அனுவாரி சான்றிதழ் வழங்கப்படுவதன் மூலம், குறுகிய காலக் கடன்கள், நடுத்தர காலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டன. சென்னை, செங்கற்பட்டு மற்றும் பிற மாவட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் மேற்சொன்ன சலுகைகள் 1386 ஆம் பசலி ஆண்டுக்கும் 1976 முதல் 1977 வரையில் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதைத் தவிர கல்லணைக் கால்வாய்ப் பகுதியின் மூலம் நேரடிப் பாசன வசதி பெறும் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வரித் தீர்வை, கூடுதல் தண்ணீர் வரி, உள்ளூர் செஸ், மேல் வரி முழுவதும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. இயல்பான அளவில் விளைச்சல் 25 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக இருந்தால் முழு வரி தள்ளப்படும். விளைச்சல் இயல்பான அளவுக்கும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருந்தால் 50 சதவீதம் தள்ளுபடி செய்ய ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது.

வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்கு 1975-76-ல் 15.71 கோடி ரூபாயும் 1976-77-ல் 29.41 கோடி ரூபாயும் செலவிடப்பட்டது. வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் துரிதமாக நடைபெற எல்லா நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் சரிவர நடைபெறுவதில்லை என்ற கூற்றுக்கே இடம் இல்லை.

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நிதிப் பற்றாக்குறை என்கின்ற நிலையிலே இருக்கின்ற இந்த மாநிலத்தில் இந்த அளவுக்கு இப்படி ஒரு பணியை நாங்கள் மேற்கொண்டு, எங்களாலானவைகளை நாங்கள் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குச் செய்தோம் என்பதைக் கூறுவதற்காக இதை இங்கே படித்துக் கூரணித்தேன். நாங்கள் எதையுமே செய்யவில்லை, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, அவர்கள் எதைக் கேட்டாலும் ஒத்துக் கொள்வதில்லை என்பதைப் போன்ற ஒரு கருத்து பரப்பப்படுகிறது என்பதை எண்ணி, அதைப் போக்கும் வகையில் அவர்கள் எப்படி அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியுமோ அப்படிப் புரிந்துகொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்றுதான் நான் இதை எழுதி இங்கே படித்திருக்கிறேன்.

விவசாயிகள் தங்களுடைய பில்வேறு பிரச்சினைகளை அரசின் முன் வைத்ததினால், தமிழக அரசு ஒரு உயர்மட்டக் குழுவை அமைத்து அப் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து அரசுக்கு சிபாரிசு செய்ய பணித்தது. அந்தக் குழு 5 முறை கூடியது. அத்தோடு விவசாயிகளுடன் நேரடியாகப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது. இந்தக் கூட்டங்கள் என்னுடைய தலைமையில் ஏப்ரல் 19, மே 3, 10 தேதிகளில் நடந்தன. விவசாயச் சங்கத் தலைவர் நாராயணசாமி நாயுடு அந்தச் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் பாலசுப்பிரமணியம் ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர். கைது செய்யப்பட்ட விவசாயிகளை ஜாமீனில் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்றும், அரசு அலுவலகங்களுக்கு முன்னால் மறியல் செய்தவர்களை நிபந்தனை இன்றி விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்றும் அரசுத் தரப்பில் பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்று அரசு விடுதலை செய்தது.

சங்கப் பிரதிநிதிகளை 10—5—78-ல் சந்தித்த நேரத்தில் அவர்கள் பெரிய விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை யூனிட்டுக்கு 16 பைசாவை 14 பைசாவாகக் குறைக்க வேண்டும் என்றும், சிறிய விவசாயிகளுக்கு 16 பைசாவை 12 பைசாவாகக் குறைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டதற்கிணங்க அரசு முடிவு எடுத்தது.

இதை நான் இங்கே குறிப்பிடும்போது, ஒரு சில விவசாய நண்பர்கள் நான் திருச்சிக்குச் சென்ற போது என்னை வந்து கண்டார்கள். இந்த 14 பைசா, 12 பைசா என்று இல்லாமல் ஒட்டு மொத்தமாக 14 பைசா என்று வைத்து விடலாம் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏன் என்று கேட்டேன். “நாங்கள் சிறிய விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் என்று பிரித்துப் போட்டு இருக்கிறீர்கள், அதனால் எங்களுக்குள்ளே போட்டி ஏற்படுகிறது. எங்களுக்குள் தகராறு ஏற்படுகிறது. பிரிவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அதைக் கைவிட்டு விடவேண்டும்,” என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

நான் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன், “எங்களுக்கு அந்த நோக்கம் இல்லை. எப்படியாவது வசதி அற்றவர்களுக்குக் கொஞ்சம் வசதி செய்து கொடுக்கலாம் என்று செய்கிறோமே தவிர உங்களுக்குள் பிரிவு ஏற்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் செய்யப்படவில்லை” என்று எடுத்துக் கூறி, அதை நாங்கள் மாற்ற இயலாது என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன்.

மற்ற விவரங்கள் அத்தனையும் முன்பே சொல்லி இருப்பதால் மீண்டும் அவற்றைப் படித்துக் காட்ட வேண்டிய தேவையில்லை என்று சொன்னாலும், விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வழங்கிய கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் என்ன சலுகைகளைச் செய்து உள்ளது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1978 மே திங்களில் விவசாயிகள் போராட்டத்தில் கூட்டுறவுக் கடன்கள் முழுவதையும் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். கடன் வசூல் ஒத்தி வைக்கப்படவேண்டும். ஜப்திசெய்வது நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்று கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டன. அந்தக் கோரிக்கைகளில் கடனைத் தள்ளுபடி செய்வதைத் தவிர மற்றக் கோரிக்கைகள் எல்லாவற்றின் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. விவசாயச் சங்கம் எழுப்பியுள்ள அந்தக் கோரிக்கை குறித்து மத்திய அரசு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. எங்களால் அறிவிக்கப்பட்ட சலுகைகள்—வட்டி விகிதத்தைக் குறைத்தும், சிறிய விவசாயிகள்மீது ஜப்தி நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கவும் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

சில இடங்களில் ஜப்தி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது என்றும், அதிகாரிகள் சாதாரண ஏழைக் குடியானவர்கள் வீட்டில் புகுந்து அவர்களுடைய பொருள்களை ஜப்தி செய்திருக்கின்றனர் என்றும் சில குறைகள் சொல்லப்பட்டன. அவைகளை உடனுக்குடன் கவனித்து அப்படி அதிகாரிகள் யாரும், கட்டளையை மீறிச் செயல்பட்டு இருப்பார்களானால் உடனே அவர்களை சஸ்பெண்டு செய்யவேண்டும் என்றும், அவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்றும் சொல்லி இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நெல் விளைவிக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு இப்போது தரப்படுகின்ற ரூ.77 போதாதது என்று கூறியதற்கு நாங்கள் ரூ.90-95 தரலாம் என்பதற்காக நாங்கள் மத்திய அமைச்சர்களை நேரில் பார்க்கிற போதும், அமைச்சர்களோடு விவாதிக்கிறபோதும், அதுகுறித்துப் போராடுவதும், கடிதம் எழுதுவதும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்கிற அதே நேரத்தில், எங்கள் கடமை அதோடு முடிந்து விட்டது என்று பேசாமல் இருக்கவில்லை. வருகின்ற 22-ம் தேதி அது பற்றிப் பேச இந்த அரசின் சார்பாக என்னையும். விவசாயத் துறை அமைச்சரையும் மத்திய அமைச்சரவையில் இருக்கிற விவசாயத்துறை அமைச்சர் அழைத்து இருக்கிறார் என்பதையும், அந்த 22-ம் தேதி பேச்சு வார்த்தையில் என்ன முடிவு எடுக்கப்போகிறோமோ அந்த முடிவு

1978-செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

உறுப்பினர்களுக்கு—இந்த சட்டசபை அப்போது கூடாமல் இருந்தாலும்—கடிதம் வாயிலாகத் தெரிவிக்கப்படும். பத்திரிகைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும்—செய்தி மூலமும் தெரிவிக்கப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அந்த வகையில் நாங்கள் எங்கள் வேலை முடிந்து விட்டது என்று பேசாமல் இருக்கவில்லை, நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறோம் என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவே நான் இதை இங்கே சொல்லியிருக்கிறேன்.

நாங்கள் மைய அரசோடு அதற்காகப் போராடிக் கொண்டு இருக்கிறோம். கோதுமைக்கு நீங்கள் ரூ. 112 கொடுக்கிறபோது, இங்கே மட்டும் ரூ. 75 கொடுப்பது என்ன நியாயம் என்று கேட்டோம். அவர்கள் பல்வேறு காரணங்களைக் கூறினாலும், நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது என்று எடுத்துக்காட்டி, இங்கே இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் தொல்லைகள், வறட்சியாலும், வெள்ளத்தாலும், அதற்குப்பிறகு கடனாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எத்தகைய தவிப்பிற்கு உள்ளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, நாங்கள் கடிதப் போக்குவரத்து மூலம் எங்கள் நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம். 22-ம் தேதி நடக்க இருக்கும் கூட்டத்தில் நிச்சயமாக மைய அரசு வேறு தவறான முடிவு எடுக்காது என்ற நம்பிக்கையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். இங்கே இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒரே கருத்தை எடுத்து வைத்த நிலைமையில், அதை அறிகிற மைய அரசு நிச்சயமாக ஒரு தவறான முடிவுக்குப் போகாது என்ற நம்பிக்கையோடு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்பிக்கை சில சமயம் தோல்வி அடைவதும் உண்டு. என்றாலும், இதற்கு வழி இல்லாமல் போகுமானால் முயற்சி திருவினை ஆக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்—மீண்டும் முயற்சித்துப் பார்ப்போம். வேறு வழி இல்லை என்றால் அனைத்து அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும், ஆராய்ச்சி வல்லுநர்களையும், நிபுணர்களையும் அழைத்து அவர்களுடைய கருத்துக்களைக்கேட்டு, எந்த வகையில், எப்படி எல்லாம் மைய அரசுக்கு எடுத்துக் கூற முடியுமோ அப்படி எடுத்துக் கூறி அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து என்ன முடிவை எடுக்கிறார்களோ அதை ஏற்று, அதன்படி இந்த அரசு மத்திய அரசோடு அந்த நடவடிக்கைகளில் இறங்கி, ஒரு நல்ல முடிவு காணப் பாடுபடும் என்பதை நான் இங்கே தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 4-50)

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் நியமிக்கப்பட்ட குழு கடன் நிலுவையை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்ற இந்த அரசின் பரிந்துரையைப் பரிசீலித்துள்ளது. இந்தக் குழுவின் பரிந்துரை வரவேற்கத்தக்கது. ஆயினும் சில பணச் சலுகைகளை மனதிற் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் குழுவின் பரிந்துரையில் கடன்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

நிலுவையை ரத்து செய்வதால் ஏற்படும் இழப்பை எவ்வாறு ஈடுகட்டுவது என்பது பற்றியோ மத்திய மாநில அரசுகள் பகிர்ந்து கொள்வதா அல்லது ரிசர்வ் வங்கி பகிர்ந்து கொள்வதா அல்லது மாநில அரசே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமா என்பது பற்றியோ தெளிவாக்கப்படவில்லை. மத்திய விவசாய அமைச்சரிடம் சமீபத்தில் பேசும்போது பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும்; அதற்கு எல்லா மாநிலங்களையும் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம்.

இந்த வகையில் நாங்கள் எங்கள் கடமைகளைச் செய்யும்போது இங்கே இருக்கின்ற மாமன்றத்து உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த உண்மைகளை மக்களிடம் சொல்லுங்கள். நாங்கள் விவசாயிகள் பக்கம் இல்லை என்றே, விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றாமல் அவர்களைப் பழிவாங்கும் நோக்கத்தோடு செயல்படுகிறோம் என்றே அவர்கள் நினைக்காத வகையில் உண்மைகளை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். தவறான எண்ணத்தை அவர்களிடையே பரப்புவதைத் தடுக்கின்ற முறையிலே நீங்கள் அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள் என்று உங்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கக் கடன் நிலுவைகளைப் பெருமளவில் நாம் எதிர்நோக்கியுள்ளோம். காலம் கடந்த நிலுவைகள் ஆண்டுக் காண்டு நம் மாநிலத்தில் அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கிறது. கடன் வசூலும் திருப்திகரமாக இல்லை. குறுகிய காலக் கடன் என்றும் நீண்டகாலக் கடன் என்றும் பல்வேறு கடன் நிலுவைகளின் விவரங்களை நான் இங்கே வெளியிட வேண்டுமென்ற கட்டாயத்தில் இருக்கிறேன்.

30-6-1974-ல் 17.5 சதவிகிதம் : 7.2 சதவிகிதம்
30-6-1975-ல் 20.5 சதவிகிதம்; 30-6-1976-ல் 24.8 சதவிகிதம்;
30-6-1977-ல் 27.9 சதவிகிதம். 30-6-1978-ல் இன்னும் சரியான விவரம் கிடைக்கவில்லை.

ஆனால் இந்த ஆண்டு 15 மத்திய வங்கிகளில் 8 மத்திய வங்கிகள்தான் 'ஏ' பிரிவை அடைந்திருக்கின்றன. ஆனால் சென்ற ஆண்டு 14 வங்கிகள் 'ஏ' பிரிவை அடைந்திருந்தன.

நீண்டக் காலக் கடன் வழங்கும் நிலையில் 273 தலைமை நிலவள வங்கிகளில் 93 வங்கிகள் இருந்தன. ஆனால் இந்த ஆண்டில் நான்கு வங்கிகள் மட்டுமே கடன் வழங்கும் தகுதி பெற்றிருக்கின்றன.

தக்க நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் கடன் வசதி செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலைகளை உருவாக்க முடியும். என்பதன் தற்போதுள்ள நடைமுறையே தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென்று மத்திய அமைச்சர்களிடம் இருந்து,

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நீர்ப்பாசனம் மற்றும் விவசாய அமைச்சரிடமிருந்து எங்களுக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. நாங்கள் திரும்ப அவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். தொடர்ந்து வரும் இயற்கை இன்னல்களால், வறட்சி, வெள்ளம் போன்றவைகளால்தான் இந்த அளவுக்குக் காலம் கடந்த நிலுவைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றும் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட விவசாயிகள் போராட்டத்தினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறியிருக்கிறோம்.

இதே முறையில் சாதாரணமாகக் கடன் வசூல் பாதிக்கப்படுமானால் மத்திய அரசு ரிசர்வ் வங்கிக்கு விதிமுறைகளைச் சிறிது தளர்த்தி தமிழ்நாடு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கடன் வசதி அளிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் பரிந்துரை செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டத்திலும் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகத் தரப்படுகின்ற கடன்களை விவசாயிகள் திரும்பச் செலுத்தாத காரணத்தால் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படவில்லை. கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாததற்கு ஏதோ காரணங்களையும் சட்டக்காரணங்களையும் காட்டி அவர்கள் திருப்பிச் செலுத்தாத காரணத்தால் அவர்கள் மீது ஐபிசி போன்ற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறை புதிதாகச் சட்டத்தை எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பேசினார்கள் இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள். கூட்டுறவுத் துறையின் 'ஏ' வங்கி, 'பி' வங்கியாக மாறி இருக்கின்றது என்பதையும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இங்கே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வெள்ளம், புயல் போன்ற பலவிதமான காரணங்களால் பயிர் பாதிக்கப்பட்டு அதற்காக வழங்கப்பட்ட குறுகிய காலக் கடன்களை விரைவில் அவர்கள் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலையில் நடுத்தரக்காலக் கடன்களாக மாற்றியமைத்து கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வழங்கி வருகின்றன. பயிர்ப்பாதிப்பிற்கு ஆளான விவசாயி தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலையில் அவர்களுக்கு மேலும் புதிய கடன்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்கு எந்தவித நியாயமும் இல்லை. திருப்பிச் செலுத்த முடியும் என்ற நிலையிலே உள்ளவர்கள் கூட திருப்பிச் செலுத்தாத வகையில் சிலரால் தடுக்கப்பட்டு அந்தக் கடன்கள் வசூலிக்கப்படாமல் கடன் நிலுவை அதிகரித்து விட்டது.

அதனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியதுபோல் 'ஏ' வகுப்பில் இருந்த 14 மாவட்ட மத்திய வங்கிகளிலே 5 மாவட்ட மத்திய வங்கிகளை 'பி' வகுப்பிலும் ஒரு வங்கியை 'சி' வகுப்பிலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது,

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

இங்கே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் முன்பே சொன்னேன். விவசாயப் போராட்டம் நடந்த சமயத்திலேயும் இதே அவையிலே நான் குறிப்பிட்டது உண்டு. இப்போது விவசாயிகளுக்குரிய இந்தப் போராட்டங்களைத் தாண்டி விடுபவர்கள் யாராவது வெற்றி பெறுவார்களே யானால் அதனால் கஷ்டப்பட்டுப் போகின்றவர்கள் நிச்சயமாக ஏழை விவசாயிகள்தான் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இருப்பினும் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தி விட்டால் மறுநாளே திரும்பப் பெறலாம் என்றும் நான் சொன்னேன். அப்போதிருந்த உண்மை நிலைமைகளை உணர்ந்துதான் நாங்கள் அவற்றை வெளியிட்டோம் என்பதை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை என்பதை எண்ணும்போது உண்மையிலேயே ஏமாற்றமாக இருக்கின்றது. இதற்கு மேலும் நாங்கள் விட்டுக் கொடுக்க முடியாது என்பதையும் ஆனாலும் அதற்காக நாங்கள் மத்திய அரசிடம் நிச்சயமாக வற்புறுத்தி அவர்கள் இந்தப் பணியை, இந்த உதவியைச் செய்தாக வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கிற அளவுக்குக் கூட நாங்கள் எங்கள் கடமையைச் செய்வோம் என்று இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கு நான் உறுதியாகக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இங்கே திரு. உத்திராபதி அவர்கள் கூட ஒரு கருத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். 1977 ஆம் ஆண்டு மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பெரிய சிறிய விவசாயிகள் 1333 கோடி ரூபாய்தான் பெற்றிருக்கிறார்கள். 1977 ஆம் ஆண்டு பெரிய நடுத்தர முதலாளிகள் 5539 கோடி ரூபாய் கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டி இருக்கிறார்கள். தமிழக விவசாயிகள் 1977 ஆம் ஆண்டு பெற்றிருக்கக்கூடிய கடன் ரூபாய் 120 கோடிதானே, இதை ஏன் தள்ளுபடி செய்யக் கூடாது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது நியாயமான வாதம் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை.

ஆனால் ஒன்றை நான் சொல்லியாக வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையினை முன்னாலே இருந்தவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முன்னாலே இருந்தவர்கள் என்று சொல்லும்போது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுகளை மட்டுமோ அல்லது குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை மட்டுமோ எடுத்துச் சொல்கிறேன் என்று எண்ண வேண்டாம். நீண்டகாலமாகவே ஆரம்பத்திலேயே இருந்து இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையைக் கொண்டு வந்து விட்டதன் விளைவையே அவர்கள் பின்பற்றுகிறார்கள் என்ற உண்மையை நான் சொல்லும்போது அதை மாற்ற வேண்டும் என்ற எங்கள் விருப்பத்தோடு உங்கள் விருப்பமும் சேரும்போது இந்திய அரசு நிச்சயமாக அதைச் செய்யும் என்பதை மீண்டும் நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அந்தப் பணியினை நாம் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். அப்படி நடைமுறையில் இருக்கின்ற நேரத்தில் எங்களுடைய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் தடுக்கப்

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

படுகின்ற நேரத்தில் நாங்கள் ஆட்சிக்குவருவதற்கு முன்பு மக்களிடம் என்ன தெரிவித்துவிட்டு வந்தோமோ அது நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் தடுக்கப்படுகின்றது. அதைப் பார்த்துக்கொண்டு நாங்கள் பேசாமல் இருக்க முடியாது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு உணருவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[மாலே 5-00.]

ஆகவே நிச்சயமாக மைய அரசு விதிகளைத் தளர்த்தி விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக என் கருத்தை நான் இங்கே வெளியிடுகிறேன். அந்த வகையில் நிச்சயமாக இந்த தமிழக அரசு எந்த வகையிலும் தன் கடமையைச் செய்யும் என்பதையும், அந்தக் கடமையை நிறைவேற்றும்போது பிரச்சனைகள் எங்கே கொண்டு போய் விடும் என்பதை இப்போது நான் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் ஒன்றை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

நாங்கள் கடன் வசூலிப்பதில் அக்கறை செலுத்துகிறோம் என்றாலும் ஏதோ எந்த வேலையையும், நாங்கள் இந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அல்லது விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகச் செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அதற்காக அவையின் நேரத்தை நான் எடுத்துக் கொள்வேன் என்றால் யாரும் வருத்தப்படமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்தக் குறிப்பில் ஒன்றிரண்டை மட்டும் நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1976-77-ல் மொத்த உற்பத்தி நிலக்கடலையில், 8.29 லட்சம் டன். 1977-78-ல் 11 லட்சம் டன். பருத்தி, 1976-77-ல் 3.9 லட்சம் டன், 1977-78-ல் 4.4 லட்சம் டன். எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் நாங்கள் எதையுமே செய்யவில்லை, ஒன்றுமே செய்யவில்லை, என்றும் ஆட்சிக்கு வந்து ஓராண்டுகாலம் ஆகியும் என்ன செய்தார்கள் என்றும் கேட்பவர்களுக்கு, இவைகளை எல்லாம் நாங்கள் வெளியிடாத காரணத்தால் அவர்களுக்குத் தெரிய முடியாமல் போயிருக்கும் என்ற எண்ணத்துடன் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் உங்கள் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

கீழ்க்கண்ட புதிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

புதுக்கோட்டையில் ஒரு விதைப் பரிசோதனை நிலையம் ; தென்னை விளைச்சலைப் பெருக்க கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தீவிர அபிவிருத்தித் திட்டம் ;

கொல்லி, கல்ராயன் மலைப்பகுதிகளில் பழத்தோட்டங்கள் அமைத்தல் ;

திருச்சி மாவட்டத்தில், தரக்கட்டுப்பாடு, பிரிவு ஒன்றை அமைத்தல் ;

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

இதை நான் இங்கே குறிப்பிடுவது விவசாயத் துறையில் இவை போன்ற பல பணிகளை நாங்கள் செய்ய இருக்கிறோம் என்பதையும் உணர்த்துவதற்குத்தான். இதை எல்லாம்பற்றி, மேலும் இங்கே புள்ளி விவரங்கள் படிப்பது என்றால் அவையின் நேரத்தை வீணாக்குவதாகக் கருதுவீர்களோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. எனவே அடுத்ததாக கைத்தறிபற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாயிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கைத்தறி பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் ஒரு கருத்துச் சொன்னார்கள். 'தீபாவளிவரை காத்திராமல் வருகிற அண்ணா, பெரியார் இவர்கள் பிறந்த தின விழா விளையொட்டி, அவற்றைச் சிறப்பிக்கும்பொருட்டு கைத்தறித் துணிக்கு சிறப்புத் தள்ளுபடி அளிக்க வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள்.

சென்ற வருடம் 3-9-1977 முதல் 17-9-1977 வரை அண்ணா மற்றும் பெரியார் பிறந்த நாள் நினைவாக கைத்தறித் துணிகள் விற்பனைமீது தள்ளுபடி 10 சதவீதம் எல்லா ரகங்களுக்கும் அரசாங்கம் அளித்தது. இந்த வருடம், 1978-79-ல் மத்திய அரசாங்கம் குறிப்பிட்டுள்ள ரகங்கள்தவிர மற்ற எல்லாக் கைத்தறித்துணி விற்பனைமீதும் 20 சதவீதம் சிறப்புத் தள்ளுபடி அளிக்க சம்மதித்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு மைய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

இதில் 10 சதவீதம் மத்திய அரசும் மீதியை மாநில அரசும் ஏற்றுக்கொள்ளும். 30-நாட்களில்—1-8-1978 முதல் 7-8-1978 முடிய மறைந்த திரு. காமராஜ் அவர்களின் நினைவாக 20 சதவீதம் தள்ளுபடி அளிக்கப்பட்டது. மீதியுள்ள 23 நாட்களுக்கு இந்தச் சிறப்புத் தள்ளுபடி அளிப்பதுபற்றி அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதோடு இந்த முடிவு விரைவில் வெளியிடப்படும், இப்போதே வெளியிடுகிறேன், இதையே எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

இங்கே இப்போது மற்றொன்றையும் சொல்லிவிடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் அய்யா பெரியார் அவர்களுடைய ஓவியத்தை திறந்து வைக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பல நண்பர்களும் திரு. கிட்டப்பா போன்றவர்களும் சொன்னார்கள். நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வருகிற 17-ம் தேதியன்று இந்த விழாவை சிறப்பாக நடத்த முடியாத நிலையிலிருப்பதால், நாங்கள் தீர்மானித்துள்ளபடி 12-வது மாதம் முழுமையாக சென்னையில் விழா கொண்டாடி ஐயா அவர்களுடையவும், டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுடையவும் படங்களை இங்கே திறந்து வைப்பது என்று நாங்கள் முடிவு எடுத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.(பலத்த கரவொலி)....இதை உடனடியாகச் செய்யக்கூடாது என்பதல்ல ; நாங்கள் திட்டம் போட்டது 12 மாதங்கள் அய்யா அவர்களுடைய பிறந்த நாள் விழாவை

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கொண்டாடிவிட்டு இறுதியாக 12-வது மாதம் சென்னையில் கொண்டாடுவது என்றும் முடிவு எடுத்ததற்கு ஏற்ப இதை நாங்கள் கருத்தில் வைத்துக்கொண்டு இருந்தோம், இப்போது யாருக்கும் பிரச்சினையில்லாத வகையில் இதை ஏற்றுக்கொள்வதில் உண்மையிலேயே நான் நன்றியும் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு மகிழ்ச்சியும் கொள்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் பாலகிருஷ்ணன், எம்.எல்.ஏ. அவர்கள், 'பரமக்குடியில் கைத்தறிச் சங்கங்களில் ஏராளமான கைத்தறித் துணிகள் தேங்கிக்கிடக்கின்றன என்றும், பெரிய கைத்தறிச் சங்கங்களில் பல ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பெண் தொழிலாளிகளின் நிலைமையை மேம்படுத்தவேண்டும், என்றும் சொன்னார்கள். நாங்கள் எந்த அளவுக்கு ஜாக்கிரதையோடு கைத்தறித் துறையைச் செயல்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம் என்றாலும், ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பரமக்குடி பகுதியிலுள்ள 35 கூட்டுறவு கைத்தறிச் சங்கங்களில் 31-7-1978-ல் எல்லா கைத்தறிச் சங்கங்களிலுமாகச் சேர்ந்து 38.88 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான அளவுக்கு கைத்தறித் துணிகள் தேங்கி இருந்தன. இவற்றை 1-8-1978 முதல் 7-8-1978 வரை 20 சதவிகிதம் சிறப்புத் தள்ளுபடி அளித்து விற்பனை செய்ததன் மூலமாக 15.32 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு விற்பனையாகியிருக்கிறது என்பதையும் இன்னும் இதுபோன்ற சிறப்புத் தள்ளுபடி கொடுப்பதின் மூலமாகச் குறிப்பிட்ட கால வரையறைக்குள் கையிருப்பிலுள்ள துணிகளை விற்பனை செய்ய முடியும் என்றும், இப்போது 27.36 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு மாட்டுமே இருப்பில் உள்ளது என்றும், இந்த இருப்பு சாதாரணமாக இரண்டு மூன்று மாதங்களுடைய உற்பத்தி அளவு தான் என்றும் இந்த இருப்பும் தீபாவளி காலத்தில் விற்பனையாகிவிடும் என்றும் நம்பப்படுகிறது.

பெரிய கைத்தறிச் சங்கங்களில் ஊழல் என்று சொல்வதைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசாங்கம் இவற்றைக்கவனித்து, எங்கு ஒழுங்கீனங்கள் நடைபெறுகின்றதோ, எங்கு பண கையாடல்கள் நடைபெறுகின்றதோ அங்கெல்லாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு என்று இருக்கும் சட்டங்களைக் கொண்டு முறைப்படி நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன், கைத்தறி-நூல் துணை இயக்குநரால் இது போன்ற நிலைமைகளை ஆராய்ந்து அறிந்து, எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதை விசாரணை செய்து, தேவைப்பட்டால் நிர்வாகத்தைக் கூடக் கலைத்துவிட்டு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் இடமிருக்கிறது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

மேலும் பெண்கள், தாய்மார்கள் இவர்களுடைய நிலைமையை ஆராய்வதற்கும், துணைத்தொழிலாளர் ஆணையாளர் திரு. ராஜா சுப்பிரமணியம் அவர்களின் தலைமையில் ஒரு குழு அமைத்து, அக்குழு இதைப்பற்றி விசாரித்து அறிந்து அறிக்கை ஒன்றையும் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கையில் பல பரிந்துரைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் பெண் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஐந்து வயதுக்குக்கீழ் உள்ள குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதற்குப் பராமரிப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்தக் குழு சிபாரிசின் அடிப்படையில் ஒரு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவும் உங்களுக்கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

நவீன விற்பனை நிலையங்களை அதிகரிப்பது என்ற முறையில் தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவுத் துறையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 43 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு கைத்தறித் துணிகள் விற்பனை ஆகின்றன ; இதில் பாதி அளவு கோ-ஆப்டெக்ஸ் மூலமாகக் கொள்முதல் செய்யப்பட்டுத் தமிழ்நாட்டில் 364 விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக விற்பனை செய்யப்படுகின்றன ; மேலும் விற்பனையைப் பெருக்குவதற்காக 1977-78-ல் 56 புது விற்பனை நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன அதில் 14 விற்பனை நிலையங்கள் நவீனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு புதிய ரகங்களாக பிரின்ட்ஸ் துணிகள், பாலிஸ்டர் துணிகள் போன்றவை உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்சுபோன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன மேலும் துணைக் குழுக்கள் மூலம் கைத்தறித் துணிக்கு ஆதரவு பெறப்பட்டு வருகிறது. மேலும் ஆஸ்திரேலியா, பிரான்சு, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளுக்கெல்லாம், குறிப்பாக அலங்காரத் துணிகள், பெட்ஷீட்கள், தலையணை உறைகள் போன்றவைகள் அனுப்பப்படுகின்றன. மேலும் துணி அணிவகுப்பு மூலமாகவும் விற்பனை அதிகரிக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளின் மூலமாக 1976-ல் 17 கோடியாகவும், 1977-ல் 19 கோடியாகவும், 1977-78 ல் கோடியாகவும் விற்பனை 23 உயர்ந்துள்ளது.

(மரலை 5-10).

1975-76 ஆம் ஆண்டிலே 50 லட்சமும், 1976-77 ஆம் ஆண்டிலே ஒரு கோடியாகவும் இருந்தது. 1977-78-லே 1.50 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. கைத்தறிப் பொருள் உற்பத்திக்கு ஏற்றவாறு, விற்பனை ஆகாததால் 31-7-1978-லே நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே 10 கோடி அளவிற்கும், கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனத்திலே 14 கோடி அளவிற்கும் பெறுமான கைத்தறிப் பொருள்களின் தேக்கம் இருந்தது. எனவே, இதற்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு மத்திய அரசின் உதவியுடன் 1-8-1978 முதல் 7-8-1978 வரை விற்பனை ஆன கைத்தறிப் பொருள்களுக்கு விற்பனையில் 20 சதவீதம் தள்ளுபடி வழங்கப்பட்டது. இதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்குக் காரணம், நாங்கள் நெசவாளர்களுக்கு எதையும் செய்யவில்லை,

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுக்கவில்லை என்று யாரோ கொடுக்கின்ற தவறான புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு, எங்கள் மீது தவறான எண்ணம் கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு, எங்களால் முடிந்த பணியை நாங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இப்போதாவது ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கையில், நான் இந்தக் குறிப்புகளைச் சொல்லி இதனை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தூத்துக்குடியில் ஏற்படுத்த இருக்கின்ற தூத்துக்குடி ஆல் காலி கெமிகல் லிமிடெட் நிறுவனத்தைப் பற்றிய விவரங்களை நான் சொல்லியாக வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு புதிய அமைப்பை நாங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். சோடா ஆஷ், அம்மோனியம் குளோரைட் உற்பத்தி செய்வதற்கு தூத்துக்குடி ஆல்காலி கெமிகல் லிமிடெட் நிறுவனம் ஒன்றைத் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம், ஸ்பிக் உரத்தொழிற்சாலைக்கு அருகாமையிலேயே அதோடு சேர்த்து ஏற்படுத்துவதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கு 30 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் டன் உப்பு மூலப் பொருளாகத் தேவைப்படுகிறது. இந்த உப்பை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம், 1,500 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம், சுமார் 500 பேர்களுக்கு நேரடியாக வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இந்தத் தொழிற்சாலை அம்மோனியாவை மூலப்பொருளாகக் கொண்டு, அந்த அடிப்படையில் இயங்கும் ஸ்பிக் அமைப்பிலே அதிகமாக உற்பத்தியாகும், அம்மோனியா இதற்குப் பயன்படுத்தப்படும். இதனால்தான் இந்த அமைப்பை ஸ்பிக் அமைப்பிற்கு அருகாமையிலேயே அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட ஒரு தொழிற்சாலையை அங்கே அமைக்கலாம் என்று முன்பே ஸ்பிக் நிறுவனம் கேட்டுள்ளது. 1972 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் அதாவது டிட்கோ நிறுவனம் ஒன்று சேர்ந்து இந்த நிறுவனத்தை அமைப்பதற்கு ஒப்புதல் அளித்தது. ஆனால், இந்தத் தொழில் நிறுவனத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு ஸ்பிக் பங்கு மூலதனம் போடக் கூடிய நிலைமையில் இன்றில்லை. எனவே, தனிப்பட்டவர்கள் நிறுவனத்தோடு, தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செயல்படுவது பற்றி 1-11-1977 ஆம் தேதி நடைபெற்ற டிட்கோ நிர்வாகக் குழுவில் இதுபற்றி விவாதிக்கப்பட்டு, இத்திட்டம் பொருளாதார ரீதியாக கட்டுபடியாகக் கூடிய திட்டமென்றும், தனிப்பட்டவர்களோடு சேர்ந்து செயல்படலாம் என்றும் முடிவெடுத்தது. இதனால் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ரூ. 33.84 கோடி செலவாகும் என்று கோரி, டிட்கோ அரசின் அனுமதியைக் கேட்டது. அரசு அந்தச் செயற்குறிப்பைப் பரிசீலித்து, இத் திட்டம் டிட்கோ நிறுவனத்தின் மூலமாகச் செயலாக்கப்படுவதற்கு அனுமதி அளித்து, அதற்காக 5.75 கோடி ரூபாயை அளிப்பதென்று முடிவுசெய்து, அதற்கான

[திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

அரசு ஆணையை 12-7-1978 அன்று பிறப்பித்தது. இதற்கு திரு. பி. என். வேதநாராயணன் தலைமை இயக்குநராக 6-7-1978 அன்று பொறுப்பேற்றுள்ளார். தற்போது இதற்கான செயலாக்கப் பணிகள் தீவிரப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்த நிறுவனத்தினால் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்கள் ஆண்டு ஒன்றிக்கு 66,000 டன் சோடா ஆஷம், 66,000 டன் அமோனியம் குளோரைடும் ஆகும். பெரும்பாலான மக்களுக்கு, குறிப்பாக கிராமங்களிலே பொருளாதார வசதி குறைந்தவர்களுக்கு இதனால் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். இவ்வாறு இங்கே கிடைக்கக்கூடிய மூலப் பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு, நம் மாநிலத்தில் பெருவாரியான சிறுதொழில்களை ஏற்படுத்தும் முயற்சியை ஊக்குவிப்பதற்காக இந்த அரசு தகுந்த உதவிகள் அளிக்கும் வகையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. சிறிய தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே பெரிய தொழிற்சாலைகள் இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றன. எனவே, இப்படி ஒன்றோடொன்று இணைந்து செயல்படக்கூடிய சிறிய தொழிற்சாலைகள் இந்த நாட்டிலே ஏற்படுவதற்கான முயற்சிக்கு இந்த அரசு ஊக்கம் அளித்து வருகிறது.

இக்கொள்கையின் அடிப்படையில் மூன்று பெரும் தொழில்களைத் துவக்க அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. ஆஸ்பஸ்டாஸ் சிமென்ட் தகடுகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை 16.6 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. இதன் மூலம் 226 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். கங்கப்பா காகித ஆலை 350 லட்சம் ரூபாய் செலவில் துவங்கப்பட இருக்கிறது. இதன் மூலம் 300 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு; ஆயிரம் பேருக்கு சார்பு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும்; தூத்துக்குடியில் ஆல்காலி கெமிகல்ஸ் என்ற தொழிற்சாலை 33.84 கோடி ரூபாயில் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. இதன் மூலம் 500 பேர்களுக்கு நேரடி வேலை வாய்ப்பு, 1,500 பேருக்கு சார்பு வேலைவாய்ப்புக்கிடைக்கும்: அந்த அளவில் பெருந் தொழில்களைப் பொறுத்தும், சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தும் நாங்கள் எங்கள் கடமைகளை எங்களால் உரிய அளவுக்குச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் ஆளுநர் உரையில் பேசும்போது— மத்திய அரசு கடன் உதவி பெறுவதற்காக கதர் மற்றும் கிராமத் தொழில்களுக்கு மாநில அமைச்சரவையில் இரண்டு அமைச்சர்கள்—ஒருவர் கிராமத் தொழில்களுக்கும் மற்றவர் கதருக்கும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் தன்னிச்சையோடு பணியாற்ற முடியுமா என்பது சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கிறது என்ற வகையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தவறான தகவலைக் கொடுத்ததாகவும் குற்றம் சாட்டியுள்ளார்.

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கிராமப்புற மக்களுக்குப் பெருமளவில் வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி அம்மக்களுடைய வாழ்வை வளம் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்றும், கிராமத் தொழில்களைப் பேணி வளர்க்கவும் ஊக்குவிக்கவும் தனி வாரியம் அவசியமாகிறது. மத்திய அரசு அளிக்கும் கடன் கிராமத் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பேருதவியாக இருக்கும். நடப்பு ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் கதர் கிராமத் தொழில் அபிவிருத்திக்காக ஐந்து கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கடன் உதவியை குறைந்த வட்டிக்குக் கொடுத்து வருவதால் உற்பத்திச் செலவுகள் குறைந்து விற்பனையும், லாபமும் அதிகரிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும்.

தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தின் அடிப்படையில் தமிழக அரசு கிராமத் தொழில்களுக்கு என்று தனி வாரியம் அமைக்க மத்திய அரசின் இசைவைக் கோரியுள்ளது. கிராமத் தொழில்கள் மட்டுமல்லாது தொழில்கள் என்று சொல்லும்போது சிறு தொழில்களும் சேர்ந்து தமிழ்நாடு சிறு தொழில் நிறுவனத்தின் கீழ் அமைந்துள்ளது. கிராமத் தொழில்களுக்கு என்று தனியாக வாரியத்தை அமைத்து தனி அமைச்சரை நியமிப்பதன் மூலம் தான் பின்தங்கிய கிராமப் பகுதிகளில் வேலை வாய்ப்பளிக்கக் கூடிய திட்டங்களை முழுமையாகச் செயல்படுத்த முடியும்.

நான் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். தொழில் மையங்கள் தமிழகத்தில் அமைக்கப்படும் என்று கூறியிருக்கிறேன். அதில் சிறு தொழில்கள், கிராமத் தொழில்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளும் ஒருங்கிணைந்த முறையில் கொடுக்க வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

சிறு தொழில்கள் வளர 8 மாவட்டங்களில் தொழில் மையங்கள் நிறுவ அரசு முடிவு செய்து 1-6-1978 முதல் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளன. பெருவாரியான மக்களுக்கு ஆதாயம் தரத்தக்க வகையில் சுய வேலை வாய்ப்புக்கு வழிவகுக்க சிறு தொழில்களும், கிராமத் தொழில்களும் மாநிலத்தின் பொருளாதாரத்தில் முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்றது. இத்தகைய தொழில்களுக்குத் தேவைப்படும் எல்லா வசதிகளும், உதவிகளும் ஒரே இடத்தில் கிடைப்பதற்கான வகையில் லாபகரமாகச் செயல்படுகிற முறையில் தொழில் திட்டங்களைத் தயாரித்து தேவையான மூலப் பொருள்களைக் குறித்த நேரத்தில் குறித்த விலையில் வழங்கி தொழில் திறம்பட நடக்க தொழில் நுட்ப முறைகள் பற்றி ஆலோசனைகளும் வழங்கப்பட்டு நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு இது வகை செய்யும்.

(மாலை 5-20)

போதுமான மூலப்பொருட்களைத் தேவையான நேரத்தில் தந்து உதவுதல், உற்பத்தி செய்த பொருள்களை விற்பதில் உதவுதல் ஆகியவை இச்செயல் திட்டத்தில் அடங்கும். மாவட்டத் தொழில் மையங்களை நிறுவுவதன் நோக்கமே அதுதான். எல்லாம் ஒரே கூரையின் கீழே வெறும் விளம்பரத்திற்காகச் செய்யப்படவில்லை.

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

1978 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 18-ஆம் தேதியிலிருந்து மாவட்டத் தொழில் மையங்களின் மூலம் ஆகஸ்டு திங்கள் 20 ஆம் தேதி வரையில் 718 சிறு தொழில்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு 300 சிறு தொழில்கள் இப்போது தொடங்கப்பட்டுள்ளன. ஆயிரம் தொழிற் கூடங்களிலிருந்து நிதி உதவி கோரி வந்த மனுக்கள் வங்கிகளுக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 3 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்தும் தொழில்களை ஊக்குவிக்கவும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. குறிப்பாக, பட்டுத் தொழிலிலும், தீப் பெட்டித் தொழிலிலும், 35 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேற்குறிப்பிட்ட 8 மாவட்டங்களிலே தொழில் மையங்கள் நிறுவும் திட்டங்களின் வாயிலாக இவ்வாண்டு இறுதிக்குள் 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் நபர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. க. சுப்பு:— பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் இப்போது மாவட்டங்களில் நிறுவப்படும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே மாவட்டங்களிலே அஸிஸ்டெண்ட் டைரக்டர் ஆப் இன்டஸ்ட்ரீஸ் அன்ட் காமர்ஸ் என்ற அலுவலகங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன, இந்த இரண்டையும் ஒன்றாக இணைக்க முடியாதா? ஜார்ஜ் பெர்னான்டஸ் அறிவித்த திட்டத்தை செயல்படுத்துகிறார்கள். அவர் மத்திய அமைச்சர், அதை மத்திய தொழில் அமைச்சரே அறிவித்திருக்கிற காரணத்தால் மத்திய அரசின் இலாகாவோடு இங்கே இருக்கக்கூடிய இலாகாவையும் இணைத்துச் செயல்படக் கூடாதா? இரண்டையும் ஒன்றாக்கிச் செயல்படச் செய்தால் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் செலவுகளும் குறையுமே.

இன்னொன்று கதர், கைத்தொழிலை மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியில்லாமல் பிரித்திருக்கிறார்கள், இரண்டையும் தனித் தனியாகப் பிரித்து கதருக்கு ஒரு வாரியம் என்றும் கைத்தொழிலுக்கு ஒரு வாரியம் என்றும் போட்டு, இரண்டு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள், இரண்டு வாரிய உறுப்பினர்கள், இரண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்கள் ஏன் ஏற்படுத்த வேண்டும்? இது வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தருவதல்ல. வாரியங்களை ஏற்படுத்தி அரசியல்வாதிகளுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தருவது ஆகாதா? மத்திய காதி கமிஷனருடைய அனுமதி வாங்காமல் ஏன் கொண்டு வர வேண்டும்? சென்ட்ரல் கமிஷனுடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் செய்யவேண்டும், இப்போது கேட்டு இருக்கிறார்கள். ஏன் அனுமதி பெற்றுச் செய்திருக்கக் கூடாது? அதோடு இந்த இரண்டையும் இணைத்துச் செயல்படுத்தக் கூடாதா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

1978 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு திரு எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாநில சுயாட்சியைப் பற்றி அதிகமாகத் தெரிந்துவைத்திருக்கிற உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் என் பக்கமாகப் பேசுவார், என் அரசின் பக்கமாகப் பேசுவார்கள் என்று நினைத்தேன். அவர்களைக் கேட்காமல் ஏன் ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட உரிமை நமக்கு இருக்கிறது, இதைச் செய்தாக வேண்டும், காதித் தொழிலையும் அதை யொட்டி சிறு தொழில்களையும் பிரிக்காமல் இருந்தால் என்ன என்ன விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை முன்னாலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஊழல்கள் எப்படி நடைபெறுகின்றன, கை வினைப்பொருட்கள் கணக்கிலே மட்டும் இருந்தன. யார் என்ன செய்தார்கள் என்பதையெல்லாம் உங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். இதைச் செய்தாக வேண்டும். திட்டம் போடுகிறோம்; ஏதோ வேடிக்கைக்காகப் போடுகிறோம் என்று நினைக்க வேண்டாம். மாவட்ட வாரியாக, தாலுகா வாரியாக இப்படிப்பட்ட திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வதன் மூலம் ஏதோ ஆசைக்காகவோ, புகழுக்காகவோ, பெருமைக்காகவோ செயல்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் புரிந்துகொள்வார் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் புள்ளி விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு நல்ல சல்வி அறிவைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை யெல்லாம் பார்க்கும் போது அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். எனவே ஆசைக்காக அவ்வப்போது செய்யவேண்டுமென்று செய்யாமல் நாங்கள் திட்டமிட்டுச் செய்கிறோம் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கதர் வாரியம், கைத்தொழில் வாரியம் என்று பிரித்து இருப்பது துணிகளை, மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிற டிசைனில் செய்வது, அவைகளை அப்படி உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் நாட்டுக்குப் பயன்படும் வகையில் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையில் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்குத்தான். ஒரு பக்கம் கதர், கிராமத் தொழில்கள் ஆகியவை ஒன்றாக இருந்தால் என்ன விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதை உறுப்பினர்கள் புரிந்து இருப்பார்கள். இரண்டையும் தனியாகப் பிரித்து தொழில்களை ஒரு அமைச்சரிடம் ஒப்படைத்து நாங்கள் செயல்படுத்தி வருகிறோம்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, அவருக்கு உதவி செய்வதற்காகத்தான் கேட்கிறேன். நல்ல நோக்கத்தில் கிராமத்தில் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்திலே உள்ளவர்கள், தாய்மார்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தத் திட்டம் இராமத்தேவன்பட்டி என்ற கிராமப் பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் காளிமுத்து ஊர். மற்றபடி நகரப் பகுதிகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அருப்புக்கோட்டை, விருதுநகர் எல்லாம் பட்டிக்காடா? இப்படி நகர்ப்புறங்களில் தானே வந்திருக்கிறது?

[1978 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்வதில் ஓரளவிற்கு உண்மையிருக்கிறது. கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு முன் கிராமங்களில் அவற்றை நிறுவ இயலாது. எனினும் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய அதிகாரிகள் மக்களிடமும், தாய்மார்களிடமும் தொடர்பு கொண்டு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து அதன் மூலம் எங்கள் உணர்வுகளை, இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இங்கே பேசியவர்களில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பட்டுத் தொழில் வளர்ச்சிபற்றிப் பேசும்பொழுது மிகவும் கேலியாகவும், கிண்டலாகவும், நல்ல நகைச்சுவை தோன்றும்படியாகவும் பேசினார்கள். திரு. சுப்பு அவர்கள் திறமையோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் ஒரு உண்மையைச் சொல்லியாக வேண்டும்.

இதே அவையில் இருக்கின்ற, எதிரிலே இருக்கின்றவர்களும், நாங்களும்—நாங்கள் என்று சொல்லக் கூடாது—நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக இருந்த காலத்தில் அப்பளத் தொழிற்சாலை பற்றிப் பேசியிருக்கிறோம். இப்பொழுது அதை விட்டுவிடவில்லை. அது தேவைதான் என்று சொல்கிறோம். சில நேரங்களில் நாம் நினைப்பது வேறு. அதை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படும்பொழுது வேறுவிதமாக இருக்கிறது. பட்டுத் தொழில் என்று சொல்வது கேலியாக இருக்கும். ஆனால் நிலைமைகளைப் பார்த்தால், இதனால் எவ்வளவு இலாபம், எத்தனை பேருக்கு வேலை என்று புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேலி செய்ததை கேலியாக எண்ணாமல் உண்மையை வரவழைக்கத் தந்திரமாக அமைந்துள்ளது என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

குறிப்பாகக் கிராமப்புறங்களில் பட்டுப்புழு வளர்க்கும் தொழிலுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதன் மூலம் அதிக வேலைவாய்ப்பு உருவாவதற்கு வழி ஏற்படும். கடந்த ஓராண்டில் பட்டுப்புழு வளர்ப்பதில் 60 சதவீதம் உயர்வும், பட்டு உற்பத்தியில் 75 சதவீதம் உயர்வும் பெறப்பட்டுள்ளன. 1978-79-ல் மேற்கொண்டுள்ள திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும்பொழுது 20,000 பேர்களுக்குக் கூடுதல் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படும் என்று திட்டங்கள் நமக்குச் சொல்லுகின்றன. சிட்கோவும் பல திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

அகதிகள் முன்னேற்றத்தின்கீழ் சிறு தொழில்கள் திட்டங்களுக்கு உதவி வழங்கும் திட்டம் இருக்கிறது. ஜனவரி 1978-ல் தொடங்கப்பட்ட இத் திட்டத்தின்கீழ் அகதிகள் சிறு தொழில்கள் தொடங்க, ஒவ்வொரு வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட நபருக்கும் ரூ. 10,000 வீதம் கடன் உதவி வழங்கும் திட்டம் செயல்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இதன்கீழ் 4 தொழிற்சாலைகளுக்கு ரூ. 2.8 இலட்சம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[மாலை 5-30]

தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள், இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள சிவகாசி, கோயில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் நடந்து வந்தன. இம்மாவட்டங்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால் அநேக மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை. எனவே, 100 தீப்பெட்டித் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் 50 நடப்பாண்டில்—1978-79-ல் தொடங்கப்படும். மீதி 50 சங்கங்கள் அடுத்த ஆண்டு இறுதிக்குள் ஆரம்பிக்கப்படும். நடப்பாண்டில் ஆரம்பிக்கப்படும் 50 சங்கங்களுக்குப் பங்கு மூலதனமாக ரூ. 3.75 இலட்சம் அளிக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. அத்துடன் அரசு அலுவலர்களை அளிக்கவும் அரசு ஆணையிட்டு உள்ளது. தீப்பெட்டிகளை விற்பனை செய்ய வசதி செய்யும் பொருட்டு இரண்டு தீப்பெட்டி தொழில் கூட்டுறவுச் பணிச் சங்கங்களை அமைக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளது. இவற்றிற்கு அரசு பங்கு மூலதனமாக ரூ. 50,000 அளிக்கவும், அரசு அலுவலர்களின் பணியை அளிக்கவும் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பு பெருக முழுமூச்சுடன் அரசு ஈடுபட்டுள்ளது. கிராம எண்ணெய்த் தொழில், கைமுறை காகிதத் தொழில், சத்துள்ள அரிசி, பனைவெல்லத் தொழில், கிராம மண்பாண்டத் தொழில், தேனி வளர்ப்புத் தொழில், சுண்ணாம்பு உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஆகியவற்றுக்கு 1977-78-ல் அரசு மேலும் ஊக்கமளித்துள்ளது.

1978-79-ல் மாபெரும் வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள் அரசால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் புள்ளிவிவரங்கள் ஒன்றிரண்டை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம எண்ணெய்த் தொழிலுக்கு 1977-78-ல் ரூ. 350.50 இலட்சம் செலவிடப்படும், வேலைவாய்ப்பு 1,370 பேருக்குக் கிடைக்கும். உற்பத்தி 756.50 இலட்சம் டன்னை இருக்கும்.

1977-78-ல் கைமுறை காகிதத் தொழில் ரூ. 14.39 இலட்சம் செலவில் நிறுவப்படும். வேலை வாய்ப்பு 358 பேருக்கு கிடைக்கும்; 1978-79-ல் ரூ. 15.82 இலட்சம் செலவிடப்படும்; 382 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படும்.

கிராம மண் பாண்டத் தொழில், இதில் 4,300 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு தரப்படும். 1978-79-ல் ரூ. 10.18 இலட்சம் செலவிடப்படும்.

இப்படி புள்ளி விவரங்களை நான் சொல்லிக் கொண்டே போனால் அது நீண்டு கொண்டே போகும். ஆகவே, அதை நிறுத்திக் கொண்டு எப்படி உங்களுக்கு இந்த விவரங்களை அனுப்ப வேண்டுமோ அப்படி அனுப்பி வைக்கிறேன் என்று கூறி

[1978 செப்டம்பர் 12]

திரு. ரா. உமாநாத் : ஒரே ஒரு விஷயம். கிராமப்புறங்களில் அதிகமான வேலை வாய்ப்புத்தரும் விஷயம் விவசாயம். அதற்கு அந்த விவசாயிகளுக்கு நிலம் சம்பந்தமாக, பிணமி நிலமாக மறைக்கப்பட்டுள்ளதுபற்றி முதலமைச்சர் உணர்ந்து இருக்கிறார். இரண்டு மூன்று தரம் வற்புறுத்தியிருக்கிறார். ஆகவே, அந்த நிலங்களைப் பிடித்துக் கொடுப்பதற்கு பெரிய அளவில் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க என்னென்ன திட்டங்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டால் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நாட்டின் நடப்பு தெரிந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன், நாங்கள் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்று இப்படி வெட்ட வெளிச்சமாகச் சொல்லிவிடுவோமானால், பிணமியை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் எவ்வளவு எச்சரிக்கை அடைவார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே அதைத் தடுப்பதற்காக நாங்கள் எந்த முறையில் சட்டத்தை இங்கே கொண்டு வந்து, உங்கள் அனுமதியைப் பெற வருகின்றோமோ, அப்போதுதான் அது வெளிவர வேண்டும். அது வெளிவருகின்ற நேரத்தில் அது எப்படி இருக்கும் என்பதை நான் இப்போது சொல்லக் கூடாது. முன்பு இருந்தவர்கள் எப்படி நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டு வந்தாலும் ஏமாந்து விட்டார்களோ, அதைப்போல் நாம் ஏமாந்து விடக் கூடாது. அந்த அனுபவங்களை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்கிற காரணத்தினால், எப்படி அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்பதை இப்போது சொல்ல முடியவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையைப் பற்றி மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் ஒரு கருத்தை இங்கே வெளியிட்டிருந்தார்கள். 400 உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பற்றியும், அவற்றை எப்படி மாற்றுவதாக அறிவிக்கப்பட்டது என்பதையும் அதனால் அவை பயன் தரத்தக்க விதத்தில் உள்ளதா என்பது பற்றியும், ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளாக உயர்த்திவிட்டால். போதுமா, லைப்ரரி, லேபரட்டரி இவை ஏதுவும் போடவில்லையே என்றெல்லாம் சொன்னார்கள்.

இம்மாநிலத்தில் இன்னும் கிராமப்புற வளர்ச்சியை கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்கு வசதி கிட்டவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் 916 பள்ளிகளில் மேல்நிலைப் படிப்பு தொடங்க அரசு அனுமதித்துள்ளது. கல்வியைப் பரவலாக்கிட இது வகை செய்திடும். இப்பள்ளிகளுக்கு ஜூனியர் காலேஜ் என்று பெயர் இல்லை, மேல்நிலைப் பள்ளிகள் என்றுதான் பெயர். தேவையான விஞ்ஞானக்கூடம், கட்டிட வசதி ஆகியவற்றை அளிக்க அரசு ஏற்கனவே நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. அரசு, மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் 133 பள்ளிகளுக்கு மொத்தம் 2 கோடி ரூபாய்

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

செலவில் கட்டடம் கட்டி வருகின்றது. இவ்வாறு அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் 2 கோடி ரூபாய் கட்டிடங்களுக்கும், 1 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஆய்வுக்கூடத் தளவாடங்களுக்கும் செலவிட ஏற்பளித்துள்ளது.

ஆசிரியர்கள் நியமனத்தைப் பொறுத்தவரையில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களில், மேல்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களாகத் தகுதி பெற்றவர்களை எந்த அளவு நியமிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நியமனங்கள் முடிந்து விட்டன. 31—8—1978 முடிய, மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் நியமிப்பதற்கு வேண்டிய பல்வேறு ஆசிரியர்களுக்கான புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு தேவையான பதவிகளுக்கான ஏற்பளிப்பு விரைவில் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆர். வி. சவுந்திரராஜன் அவர்கள் பல்கலைக் கழக ஆணைக்குழுவின் புதிய சம்பவ விகிதங்களைச் செயல்படுத்துவதில் தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது பற்றியும், ஆசிரியர்களின் நியமனம் பற்றியும் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். பல்கலைக் கழக ஆணைக்குழுவின் சம்பவ விகிதங்களைப் பொறுத்தவரையில் விதிகளை அரசு நிரணயித்துள்ளது. இவ்விதிகளை ஒத்துக்கொள்ள மைய அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. தனியார் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்கள் நியமனத்தைப் பொறுத்தவரை அக்கல்லூரிகளின் சங்கங்கள், அதிலுள்ள சங்கடங்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அரசு கொள்கையைச் செயல்படுத்துவதில் நியமனம் பற்றிய கட்டுப்பாடே இருக்கக் கூடாது என்று முறையிட்டு உள்ளது. அதிலுள்ள சட்டப் பிரச்சினையை ஆராய்ந்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்புவதற்கு தமிழக அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

[மாலை 5-40]

இவைகளை யெல்லாம் நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்லிக் கொண்டே இருக்க முடியுமா என்ற கேள்வி பிறக்கும்; நியாயமும் கூட.

சில நேரங்களில் துணை வேந்தர்களை நியமிப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டது கவனத்தில் இருக்கிறது. சில தவிர்க்க முடியாத நிலைமையில் யாரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு பதில் அளிப்பதில் சில நேரங்களில் தாமதம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதை ஒட்டி சில காரியங்களைச் செய்வதற்கும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அந்த வகையில் தான் சில தாமதங்கள் பல்கலைக் கழக துணை வேந்தர்களை நியமிப்பதில் ஏற்படுகிறதே தவிர வேறு அல்ல; வேண்டுமென்று வேறு ஏதோ பல்வேறு காரணங்களுக்காக, அல்லது அவரவர்களுடைய எண்ணப்படி யாரைப் போடுவது என்பதில் தங்களுடைய சுய

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

நலத்திற்காகத் தாமதப்படுத்தப்படுகிறது என்ற எண்ணம் யாருக்கும் வேண்டாம். தயவு செய்து அப்படி யாரும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம் என்று நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அந்த வகையில் காமராஜ் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னுள் துணை வேந்தர் சிட்டிபாபு அவர்கள் பதவிக் காலம் 23—8—1977 பிற்பகல் முடிவு அடைந்தது. அதற்குப் பிறகு புதிய துணை வேந்தரைத் தேர்ந்தெடுக்க மூவர் கொண்ட குழு ஒன்று 2—2—1978 அன்று நியமிக்கப்பட ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. அந்தக் குழுவில் கீழ்க்கண்டவர்கள் இடம் பெற்றனர். டாக்டர் மணவாள ராமானுஜம்; திரு. அம்பாசங்கர், ஐ.ஏ.எஸ்.; திரு. அழகுசந்தரம் செட்டியார், வழக்கறிஞர்; இந்தக் குழு டாக்டர் குழந்தைசாமி அப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தராக நியமிக்கப்படலாம். அவர் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட நாளில் இருந்து 3 ஆண்டுக் காலம் அவர் பதவி வகிக்கலாம் என்று 30—3—1978 அன்று வேந்தருக்குப் பரிந்துரைத்தது. அதற்கு இணங்க 30—3—1978 அன்று டாக்டர் குழந்தைசாமி அவர்கள் காமராஜ் பல்கலைக்கழக துணை வேந்தராக நியமிக்கப்பட ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

இதேபோன்ற நிலைமைகளை எல்லாம் நான் சொல்லிக் கொண்டே போவதற்கு நேரம் இல்லை. ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். தாமதம், தாமதம் என்று இங்கே பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். வெளியில் இன்னும் அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள். குறிப்பாக, நான் கோப்புகளைப் பார்ப்பதே கிடையாது; கோப்புகள் ஆயிரக்கணக்கில், பதினாயிரக் கணக்கில் தேங்கிக்கிடக்கின்றன என்று எல்லாம் குற்றம் சாட்டப்படுவதை நான் கவனிக்கின்றேன். அவைகளைப் பற்றி நான் இங்கே பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏறத்தாழ இதுவரையில் என் பார்வைக்கு அனுப்பப்பட்ட கோப்புகள் 12,700—12,600-க்குள் இருக்கும். அதில் நான் கையெழுத்துப்போட்டு திருப்பி அனுப்பியது 11,800-க்குள் இருக்கும். ஆக மொத்தம் ஏதோ ஒரு 600 அல்லது 500-க்குள் பாக்கி இருக்கின்றன. அதற்கான காரணம், அந்தக் கோப்புகளில் நான் கையெழுத்திடுவதற்கு முன்னால் இன்னும் பல்வேறு நூற்றுக்கணக்கான கோப்புகளை வரவழைத்துப் பார்க்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறேன். ஆகவேதான் இவை தாமதப்பட்டு இருக்கின்றன; இதை நானே சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

ஆனால், பதினேந்தாயிரம், பதினேழாயிரம் கோப்புகள் தேங்கியிருக்கின்றன என்று எந்த அடிப்படையில் சொல்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இதை அவர்கள் தயவுசெய்து

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு வேளை இலாகா அதிகமாக இருந்து அதனால் ஏற்பட்டு இருக்குமோ என்று பார்த்தால், அதுவும் இல்லை அதைப் பற்றி எல்லாம் நினைத்துப் பார்த்து அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்களா என்று அவர்களுக்கு அறை கூவல் விடுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை.

குறிப்பு இங்கே இருக்கிறது. எனக்கு வந்த கோப்புகள் 12,412. திருப்பி அனுப்பப்பட்டவை 11,751. மீதம் உள்ளவை 661. இதற்குக் காரணம் நான் முன்னே சொன்னதுதான். சம்பந்தப்பட்ட மற்ற கோப்புக்களை வரவழைத்துப் பார்க்க வேண்டியிருப்பதால் இவை திருப்பி அனுப்பப்பெறாமல் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் நான் வேறு ஒன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். யாரும் தவறாக நினைக்கக் கூடாது. இன்னும் பல பிரச்சினைகளுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. என்றாலும் இங்கே சில கோப்புக்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற கோப்புக்களை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். 14-1-1970 முதல் 31-1-1976 வரை "கோப்புகள் இருக்கும் இடத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது" என்பதைப் போல் அவை எங்கே போக வேண்டுமோ அங்கே போகவே இல்லை. ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம் அல்ல; 6 ஆண்டுகள் போகவில்லை.

மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்குச் சலுகை கட்டணம் 16-1-1970-ல் முடிந்துவிட்டன. 17-1-1970 முதல் மின்சாரக் கட்டணம் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 1970 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னதாகவே புதிய கட்டண விகிதத்தைப் பற்றி அறிவித்திருக்க வேண்டும். ஏறத்தாழ இரண்டரை ஆண்டுக்குப் பிறகுதான் 12-8-1972-ல் மால்கோ நிறுவனத்திற்கு புதிய கட்டணம் விதிக்க வேண்டுமென்று அன்றைய மின்சார அமைச்சர் ஓ.பி. இராமன் அவர்கள் அன்றைய தொழில் அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் மூலமாக முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். மேலும் இரண்டாண்டுகளுக்கு அந்தக் கோப்பின் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. 1974 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் எவ்வித முடிவும் எடுக்கப்படாமல் அந்தக் கோப்பு திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

1975-ல் ஓ.பி. இராமன் அவர்களிடமிருந்து, மின்சார இலாகா இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிற திரு சாதிக் பாட்சா அவர்களுக்கு மாற்றப்பட்டது. மீண்டும் அந்தக் கோப்பை திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் முன்னாள் முதலமைச்சருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். தி.மு.க. ஆட்சி கலைக்கப்படும் வரை அந்தக் கோப்பின் மேல் எந்தவிதமான உத்தரவும் இல்லை. ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பிறகு எந்தவிதமான உத்தரவும் இல்லாமல் இலாகாவுக்கு இந்தக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

கோப்பு திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. 17—1—1970 முதல் விதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய புதிய மின்கட்டணம் 31—1—1976 வரை விதிக்கப்படவில்லை என்ற குறிப்பு இங்கே இருக்கிறது. நான் இதை ஒரு குற்றச்சாட்டிற்காகச் சொல்லவில்லை. என்ன காரணத்தால் தாமதம் ஏற்பட்டது என்பது தெரியாது. ஆனால் 6 ஆண்டுக் காலம் அந்தக் கோப்பு அங்கேயே சுற்றிக்கொண்டிருந்திருக்கிறது; எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை.

அதைப்போல இந்தக் கோப்புக்களைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னால் நாங்கள் செய்திருக்கின்ற பணிகளைச் சொல்லிவிட்டு பிறகு கோப்புகளுக்குப் போதலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிற ஒரு பிரச்சினைபற்றி முதலில் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். அரக்கோணம்-சோளிங்கர்பாறை. அந்த பாதையில் ஒருவளைவு இருக்கிறது என்றும் அந்தஇடத்தில் போகின்ற கார்கள் வண்டிகள் சிலநேரங்களில் விபத்துக்குள்ளாகின்றன என்றும், ஆகவே அந்த வளைவு இருக்கக்கூடிய இடத்தை அரசு எடுத்துக்கொண்டு, அந்தப்பாதையை வளைவு இல்லாமல் நேர் பாதையாக அமைக்க வேண்டுமென்று விரும்பி, திட்டமிட்டிருக்கிற நேரத்தில் மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் அந்தப் பாதையை நேர் செய்ய எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றும் அதை சினிமா கொட்டகைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அவர் ஒரு தொழில் உற்பத்தியாளர் என்ற அளவில் அவரிடம் வேலை கொடுக்கப்படும் என்று எண்ணி இருக்கலாம். அதைப் பற்றி நான் குற்றம் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்த இடம் போக்குவரத்திலே மக்கள் போகும்போதும் வரும்போதும் ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடிய வகையிலே இருக்கின்றது என்பதை எண்ணிப் பார்த்து அந்த வளைவை நேராக்குவதற்கு அந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு இப்போது அது புறம்போக்கு நிலமாக இருக்கின்றது—அது யாருக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் அந்தப் பணி செய்யப்பட்டிருக்கும். அந்த நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு அந்தப் பாதையை நேர் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கும்போது, அங்கே திரு. சஞ்சீவி நாயுடு என்பவருக்கு சினிமா கொட்டகை கட்ட கொடுக்க வேண்டும் என்று திரு. சுப்பு அவர்கள் சிபாரிசு செய்தார்கள் என்ற பிரச்சினை வந்தது.

(மாதிரி 5-50)

நான் திரு. சுப்பு அவர்களுக்குப் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். சினிமா கொட்டகைகளை நிறைய கட்ட வேண்டும், அதனால் அந்த தொழில் செய்பவர்களுக்குப் பணம் வரவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு நிறைய வரவு வரவேண்டும், புதிய தொழில் நிபுணர்கள் எல்லாம் உருவாக்கப்படவேண்டும்,

1978 செப்டம்பர் 12]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதனால் சர்க்காருக்கும் நிறைய வரி வரவேண்டும் என்பதில் மாறுபட்ட கருத்தில்லை. ஆனால் இதை எல்லாம் ஒரு குற்றம் போல் கருதி நான் இங்கே பேசி, பின்னர் இதை வெளியிலும் போய்ப் பேசிக்கொண்டிருந்தால் இது நியாயமாக நம் உள்ளத்தில் எந்த எண்ணம் இருக்கிறதோ அந்த எண்ணத்திற்குப் பொருத்தமாக நாம் செயல்பட்டதாக ஆகாது. அது எந்த நோக்கத்தோடு சிபாரிசு செய்திருந்தாலும் இதை நாங்கள் வெளியே போய் பொதுக்கூட்டம் போட்டு, இவர் சினிமா கொட்டகைக்கு சிபாரிசு செய்கிறார். மக்களைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை என்று சொன்னால் அது சரியாக இருக்காது. இதுவும் ஒரு பிரச்சினைதான். என்றாலும் இதைப் போய் ஒரு பெரிய பிரச்சினையாகக் கருதி பெரிய பிரச்சினையை உருவாக்கக் கூடாது. ஆகவே நல்லெண்ணத்திலேதான் சொல்கிறேனே தவிர, எதையும் குறைவாகக் குற்றமாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதற்குத்தான் இங்கே சொல்கிறேனே தவிர இவர் தவறு செய்து விட்டார், இந்த அளவுக்குச் சிபாரிசு செய்கிறார் என்ற நோக்கத்தோடு நான் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு க. சுப்பு: பேரவைத் தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கோப்புதள் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதை அவர் சட்டமன்றத்திலே வைக்கலாம். நான் சொன்னது என்னவென்றால் ஏற்கனவே சினிமா தியேட்டர் கட்டுவதற்கு அனுமதிவழங்கப்பட்டது. ஆனால் மீண்டும் அரசின் தலையீடு காரணமாக அதாவது அவசர காலத்தில் ஏற்பட்ட தலையீடு காரணமாக அது வேறு ஒருவருக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. சஞ்சீவி நாயுடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இந்தக் காரியத்தில் தலையிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த சினிமா கொட்டகை கட்டுவதில் அரசியல் நோக்கம் என்ற வகையில் அரசியல் தலையீடு ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் நான் சொன்னேனே தவிர சிபாரிசு செய்யவில்லை. முதலில் போடப்பட்ட உத்தரவு அரசியல் தலையீடு காரணமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் சொன்னேன். வேண்டுமானால் முதலமைச்சரவர்கள் விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்கட்டும். நான் விவரங்களைத் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அதிலே யார் யார் தலையிட்டிருக்கிறார்கள், எந்தெந்த அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தலையிட்டிருக்கிறார்கள், யார் யார் கடிதங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் அரசாங்கமும் வெளியிட வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, அந்தக் குறிப்பிட்ட வழித்தடத்தை நான் கூடச் சென்று பார்வையிட்டேன். அந்த இடம் உண்மையிலேயே

[திரு. கி. பொன்னையன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்று பொது மக்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கூடக் கூறினார்கள். திரு. சஞ்சீவி நாயுடு அவர்களுக்கு சினிமா கொட்டகை கட்டுவ தற்காகக் கொடுக்கப்பட இருந்த அந்தப் பாதையை சீர் செய்ய வேண்டும் என்று அப்போதுள்ள ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அந்தத் தரப்பிலே இருந்து கூட எழுத்து மூலமாகத் தெரிவித்திருக் றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : புறம்போக்கு நிலத்தை எடுத்துவிட்டு பார்த்தால் கூட அவருடைய இடத்திலேயே கூட அதனைக் கட்ட முடியும். அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினராக இருக்கின்ற ஒரே காரணத்தால்தான் அந்த விஷயத்தில் தலையீடு செய்யப்பட்டு அதிலே மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது குறித்து வந்திருக்கின்ற பல கடிதங்களை எல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வைப்பதற்குத் தயாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் சொன்னது என் தொகுதி சம்பந்தப்பட்டது, நான் அடிக்கடி போசக்கூடிய வழி. திரு. சஞ்சீவி நாயுடு அவர்களை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. 1962 தேர்தலில் நான் நிற் கும்போது அவர்கள் தி. மு. க. விற்காக வேலை செய்ய வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சந்தர்ப்ப வாதி, சந்தர்ப்ப கட்சி.....

திரு. க. சுப்பு : திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி * * * என்று நான் கருதவில்லை. அவர்கள் ஆற்காடு வீராசாமிக்காக....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி அப்படிச் சொல்லாதீர்கள். வெளியே மனு போட்டவர் பற்றிச் சொல்லும்போது உறுப்பினர் அவர்களைப் பற்றி அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. திரு. இராமசாமி * * * என்று சொன்னதை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : போக்கு வரத்து பிரச்சனை பற்றிச் சொன்னேன்.

1971-ம் ஆண்டு ஜூலை 1-ந்தேதி முதல் 1978-ம் ஆண்டு ஜூலை 31-ந் தேதி வரை அரசாங்கப் பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை 4,859-ல் இருந்து 5,223 ஆக உயர்ந்துள்ளது. இந்தக் காலம் வரையில் 827 புதிய பேருந்துகள் போக்குவரத்துக் கழகங்களில்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றி
பற்றித்.

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இயங்கின. இவற்றில் 265 கூடுதல் பேருந்துகள் 602 பேருந்துகளுக்குப் பதிலாக விடப்பட்டன. 163 புதிய வழித் தடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

கிராமச் சாலைத் திட்டம். பயன் அடைந்த கிராமங்கள் 149. பயன் பெற்ற மக்கள் தொகை 1.50 லட்சம். சிறப்புத்திட்டம் 360. பயன் அடைந்த கிராமங்கள் 323. பயன் பெற்ற மக்கள் தொகை 3.20 லட்சம். மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் கிராம இணைப்புச் சாலைத் திட்டம் 100. பயன் அடைந்த கிராமங்கள் 50. மக்கட் தொகை 50 லட்சம். கரும்பாலைச் சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டம் 53; சிறுபாலங்கள் 53, பாலங்கள் 16. பயன் அடைந்த கிராமங்கள் 97, மக்கள் தொகை 1 லட்சம். மலை வாழ் சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டம், 50. பயன் அடைந்த கிராமங்கள் 26. மக்கள் தொகை 25 லட்சம். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை மேம்பாட்டுத் திட்டம். 10. பயன் அடைந்த கிராமங்கள் 5. மக்கள் தொகை 5 லட்சம். பழங்குடிமக்கள் மேம்பாட்டுத்திட்டம் 40. மக்கள் தொகை 3 லட்சம்.

இப்படிச் சில புள்ளிவிவரங்களை இங்கே சொல்வதன்மூலம் எங்களால் முடிந்த அளவிற்கு எந்தெந்த வகையில் எங்கள் பணியினைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டினேனே தவிர ஆளுநர் அவர்களது உரையில் இவைகள் எல்லாம் இல்லை என்ற காரணத்தால் நாங்கள் எதையுமே செய்யவில்லை என்று யாரும் இனிமேல் கருதமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். எங்களால் முடிந்ததை, நிதியைப் பொறுத்து, வசதியைப் பொறுத்து, அந்த இடங்களைப் பொறுத்து, நாங்கள் எங்களது கடமையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன். சென்னை நகரில் பல்வேறு வகையில் பலவிடங்களில் வழித்தடங்கள் போடப்பட்டு வருகின்றன, போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[மாலை 6-00]

குறிப்பாக அண்மையில் ஏர்-கண்டிஷன்டு கோச் என்று சொல்வார்களே அந்தக் குளிர்சாதன வசதியுள்ள பஸ்கள் விடுவதற்கு இங்கே ஏற்பாடு செய்து நிறைவேற்றி ஒரு வாரத்திற்குள், 15 நாட்களுக்குள் மக்களுக்குப் பயன்படும் அளவில் துவக்கப்படும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்படி மீண்டும் மீண்டும் சொல்வது—அரசு வேண்டுமென்றே எதையும் செய்யவில்லை என்று சொல்லப்பட்டதற்காகத்தான்; அதற்காகத்தான் அவையின் நேரத்தையும் எடுத்து, புரியாத புள்ளி விவரங்களை யெல்லாம் தர வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

சாதிப் போராட்டங்களைப் பற்றி நான் சிலவற்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சாதிப் போராட்டங்கள் எப்படி ஏற்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை நான் இங்கே சொல்லுவதால், நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற வழக்குகளுக்குப் பாதகம் இல்லாத வகையிலும், அதே சமயத்தில் சட்டப்படி குற்றங்கள் தண்டிக்கப்படும் என்றிருந்தாலும், எப்படி இவையெல்லாம் ஏற்படுகின்றன என்பதற்கு என்னிடம் இருக்கின்ற சில ஆதாரங்களைக் கொண்டு விளக்கம் தருவதற்கு முயலும்போது, அதன் வாயிலாக சாதிப் போராட்டம் இன்னும் தோன்றுவதற்கு இடம் அளிக்கக் கூடாது என்பதும், நிச்சயமாக அதற்கு உதவி செய்யக் கூடாது என்கின்ற வகையில் என்னுடைய பேச்சு அமையும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நம்புவார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கிறேன்.

பெரும்பாலும் எல்லா உறுப்பினர்களும், குறிப்பாக அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் காவல்துறை இன்னும் விரைவாக பணியாற்றியிருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அந்தப் பிரச்சனை பற்றி விரிவாக நான் பேச விரும்பவில்லை என்றாலும், இந்த விழுப்புரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது சாதிப்போராட்டம் அல்ல என்பதும், இது பற்றி தனியாகத் தீர்ப்புக் கூற இருப்பதால்—நமக்குத் தெரிந்த வரையில்—வன்முறையில் இறங்கிவிட்டு, மக்களிடையே தனிப்பட்ட போராட்டங்களை நடத்திவிட்டு—சாதிப் போராட்டமாக மற்றவர்களால் சொல்லப்படுகிறது என்பதையும் இங்கே வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

சாதிப் போராட்டங்கள் என்று நம்புவதற்குக் காரணங்கள் இருக்கின்றனவா என்றால், அதைப்பற்றி என்னால் என்னிடமுள்ள ஆதாரங்களை வைத்துக் கொண்டு பேச முடியாது.

ஆனால் ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். இதனுடைய துவக்கம் எப்படியிருந்தது என்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாக நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். சில அளவுக்கு உட்பட்ட இந்த மாமன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இது விழுப்புரத்தில் மட்டுமல்ல, சில வன்முறையாளர்கள் சில அரசியல் கட்சிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தங்களை வளர்த்துக் கொள்வது என்கின்ற நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்வதோடு, எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் யார் இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டாலும், யார் வன்முறைக்கு இடம் கொடுத்தாலும், சிலர் இதனால் தங்களை வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதும் இங்கு இருக்கின்றவர்கள் தெரிந்து கொள்ளாத ஒன்று அல்ல.

அப்படியிருந்தாலும் கூட, டெல்லி பாராளுமன்றத்திலும் அங்கேயுள்ள சிலருக்கு இது சாதி சண்டையோ என்று சந்தேகம் வருகின்ற அளவில், பத்திரிகையில் பரவலாக வருகின்ற செய்திகளை

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, பல கேள்விகளை நாடாளுமன்றத்தில் கேட்டார்கள். நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதிகளை இங்கே அனுப்பலாமா என்றும் கேட்டார்கள். நான் “இது தேவையில்லை, இங்கே வழக்குமன்றத்தில் வழக்குகள் இருக்கின்றன; நீதிபதியை நியமித்து விசாரணை ஆரம்பித்து இருக்கிறது; வழக்கு மன்றத்தில் நீதி விசாரணை நடந்து முடிந்த பிறகு அவர்களது தீர்ப்புக்கேற்ப அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம்” என்று சொன்னேன். அதைத்தான் இங்கேயும் சொல்லுகிறேன்.

ஆனால் வேதனையோடு நான் சிலவற்றை இங்கே சொல்லாமலும் இருக்க முடியாது. இதில் யாருக்கும் மனத்தாங்கலோ வருத்தமோ ஏற்பட வேண்டிய தேவையில்லை. எனக்குத் தெரிந்ததை, எனக்குக் கிடைத்த ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் என்னை வந்து பார்த்தார்கள். முஸ்லிம்கள் கொண்டாடுகின்ற விழா தினத்திற்கு இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு என்று நினைக்கிறேன். எங்கள் கட்சிக்காரருடன் வந்து சந்தித்தார்; அப்படிச் சந்தித்த போது, நிலைமைகளைச் சொல்லி, இதற்கு ஏதாவது வழி செய்ய வேண்டுமென்றும், அதற்கு அடுத்த நாள் விநாயக சதுர்த்தி, இரண்டு நாட்களும் முஸ்லிம்களும், இந்துக்களும் போராட்டம் நடத்தாமல் தடுக்க வேண்டும், அதற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார். நான் “அப்படியானால், அந்த முஸ்லிம் சகோதரர்கள் மகிழ்ச்சியோடு கொண்டாடும் விழாவினாலும் நான் கலந்து கொள்கிறேன். விநாயக சதுர்த்தியிலே எனக்கு நம்பிக்கை இல்லாவிட்டாலும், அதிலும் கலந்துகொள்ள உங்களோடு வருகிறேன்,” என்று சொன்னேன். அப்போது நண்பர் மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்களும் சொன்னார். அவரோடு வந்த நண்பரும் சொன்னார். இவர்கள் 10 மணிக்கு அந்தத் தொகுதியிலே மக்கள் எப்படி அமைதியாக இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கச் சென்றபோது, ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர்-பெயரை குறிப்பிட நான் விரும்பவில்லை, நீங்களும் வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், அந்த நண்பர் இருந்தார் என்றும், அவர் இருந்த ஊருக்கும் இந்த ஊருக்கும் சில மைல்கள் இருக்கின்றன என்றும், 10, 20 இந்துக்கள் இருந்தார்கள் என்றும், ஏன் கூட்டமாக இருக்கிறார்கள் என்றும் கேட்டபோது, அவர்கள் கீழ்த்தரமாகப் பேசி, அவமானப்படுத்தினார்கள் என்றும், இப்படித் தூண்டி விடுவதற்கு அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள் என்றும், அவர்கள்தான் அதற்கு மூலக்காரணம் என்றும் சொன்னார்கள்.

ஒவ்வொரு கட்சியிலும், ஒவ்வொரு கூட்டத்தை இப்படி ஆரம்பித்தால், நிலைமை என்னவாகும் என்பதைப்பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், நான்

(திரு. எஸ் ஜே. இராமசாமி) [1978 செப்டம்பர் 12]

எவ்வளவுதான் பொதுமனத்தோடு இந்த மன்றத்திலே இருந்தாலும், வெளியே இருக்கின்ற எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, மற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உருவாக்குகின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்களைக் கட்சியிலிருந்து விலக்க வேண்டும். நல்ல ஆதாரங்களைத் திரட்டி, தகவல்களைச் சேகரித்து சட்டப்படி தண்டிக்கவும், வழிவகை காண வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதைச் சொல்லும்போது, இன்னும் சொஞ்சம் அழுத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆங்காங்கே குழுக்கள் அமைக்கின்றோம். அப்படிக் குழுக்கள் அமைப்பதன் மூலம் அனைத்துக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளையும் ஒன்றுகூட்டி, இதுபோன்ற நிலைமைகள் உருவாகும்போது, அது மர்ணவர்கள் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளர்கள் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயிகள் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எந்தப் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அந்தப் போராட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் பேசி ஒருமித்த கருத்தோடு முடிவெடுத்து, எல்லோரும் ஒருமித்து பணி செய்தால், இவைகளைத் தடுக்க முடியும் என்ற கருத்தை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பு இப்படிப்பட்ட குழுக்கள் அமைக்க வேண்டுமென்ற பணியை—நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக மற்றவர்களால் மதிக்கப்பட்டபோதே செய்ய விரும்பினோம். ஆனால் எங்களால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. ஏனென்றால், அப்போதைய அரசு எங்களுக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, நான் இப்போது வேண்டிக் கொள்வதெல்லாம், இந்த அரசு நிச்சயமாக அப்படிப்பட்ட குழுக்களை அமைக்க இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட குழுக்களை அமைக்கும்போது, எந்த எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும், வேறுபட்ட கருத்தோடு பார்க்காமல், அனைவரையும் அழைத்துப் பேசத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆகவே அனைத்துக் கட்சியினரும் ஒன்றுகூடி ஒரு முடிவுக்கு வந்தால், இந்த நாட்டிலே அமைதி ஏற்பட்டு, இந்தத் தமிழகம் முழுவதும், இதற்குமுன் எப்படி அமைதியாக இருந்ததோ, அப்படிப்பட்ட ஒரு அமைதியை இந்த நாட்டிலே ஏற்படுத்த முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்; இதே நேரத்தில் இங்கே நான் இன்னொரு கருத்தையும் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஐயா அவர்கள் விழாவில் கலந்து கொள்ளுவதற்காக, அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைக்கும் நேரத்தில், பிரதான எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களை கட்சியின் சார்பாக அழைக்கவில்லை என்றே அல்லது அவர் மூலமாக பிறர் அழைக்கப்பட்ட வேண்டுமென்றே, நாங்கள் அலட்சியப்படுத்துகிறோம் என்றே கருத்து இருக்குமானால், அதை அவர்கள் தயவு செய்து மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், அதே 17 ஆம் தேதியன்று இங்கே ஒரு விழா

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இருப்பதாக அறிந்தேன். அதனால்தான், இது சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கட்சியின் கட்டுக் கோப்பை, ஒரு கட்சியின் முறையை, அமைப்பை அலட்சியப் படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இப்போதுகூட இந்த அரசின் சார்பாக 17 ஆம் தேதியன்று நடைபெறவிருக்கும் விழாவிற்கு அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் கலந்துகொள்ள இசைந்திருப்பதுபோல், பிரதான எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும், அதற்கு அவர்கள் வரவேண்டும் என்றும் நான் இந்த அரசின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காரணம் அவரை ஒதுக்கி வைக்கும் எண்ணம் எங்களுக்கு நிச்சயமாக இல்லை. கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம்; ஆனால் ஐயாவைப் பொறுத்தவரை, அண்ணாவைப் பொறுத்தவரை, அது போன்ற கொள்கைகளைப் பொறுத்தவரை எங்களுக்குள் மாறுபட்ட கருத்து இருக்காது என்று இன்னும் நம்புகிறேன். சம்பவங்கள், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் ஆகியவற்றால் நாங்கள் எதிர் எதிராக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த இடத்திற்குள் நான் புக விரும்பவில்லை.

(மாலை 6-10)

ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அரசு எந்தக் காரியத்தைச் செய்வதாயினும்—முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்—தமிழக அரசில் பொறுப்பேற்றுப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தாலும், சட்டமன்றத்திலுள்ள அனைவருக்கும் அதிலே பொறுப்பு உண்டு என்பதைப் பன்னிப் பன்னிச் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த நிலைமையில்தான் இப்போதும் சொல்லுகிறேன். ஆகவே, எந்தக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டாலும் எல்லாரையும் அழைக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணம் என்பதும், இதற்கு முன்பு கூட நதி நீர்ப் பிரச்சினையில் அழைத்தும் அவர்களுக்கு வர நேரம் இல்லையென்ற காரணத்தால் இன்னொரு பிரதிநிதியை அனுப்பி வைத்தார் என்பதையும் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதில் தப்பெண்ணம் இருக்குமானால் தயவுசெய்து மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அது வேண்டுமென்றே செய்த காரியமல்ல என்று நம்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல் பழனியில் ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டார் என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அது விசாரணையில் இருக்கிறது. கொலை செய்யப்பட்டாரா, எப்படி என்பதைப் பற்றி இப்போது நான் சொல்லக்கூடாது. சொல்லவும் தலைவர் அவர்கள் அனுமதிக்க மாட்டார்கள் என்பது தெரியும். இருந்தாலும் ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டார் என்றவுடன் அவருக்கு யார் சொந்தக் காரர்கள், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று பார்த்து அவர்கள் வீட்டைத் தாக்குவது, இடத்தைத் தாக்குவது, சொந்தக் காரர்களைத் தாக்குவது, போலீஸ் காவல் நிலையத்தைத் தாக்குவது என்பதை எல்லாம் எப்படி முறையானதாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

இங்கு பேசும்போது பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இரண்டு மூன்று பிரச்சினைகளில் மாறுபட்ட கருத்துக்களை அவர்களே சொன்னார்கள். நான் பெயர் குறிப்பிட விரும்பவில்லை; மறைத்துவிட வேண்டுமென்பதற்காக இல்லை; —குறிப்பில் இருக்கின்றன.

‘போலீசார் சரியாகக் கவனிப்பதில்லை, அவர்கள் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள்’ என்பது ஒரு தரப்பு குற்றச்சாட்டு. இன்னொரு தரப்பு—‘போலீசார் அடித்துக் கொல்லுகிறார்கள், அவைசியமாகத் தலையிடுகிறார்கள்’ என்பது குற்றச்சாட்டு. இன்னொரு புறத்தில் எம்.எல்.ஏ.க்கள் சொன்னால் கேட்பதில்லை, மக்கள் பிரதிநிதிகளை மதிப்பதில்லை’, என்ற குற்றச்சாட்டு. இன்னொரு புறத்தில், ‘மக்கள் பிரதிநிதிகள் சொன்னால் அதைத் தான் மதிக்கிறார்கள், மற்றவர்களை மதிப்பதில்லை’, என்ற குற்றச்சாட்டு. இப்படி பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகள் ஒன்றோடொன்று மோதி என் முன்னால் வந்து நிற்கின்றன—நீதிபதியாக இருப்பவர்களே குழம்பிப் போகின்ற நிலைமை—ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நடவடிக்கை எடுக்கும்போது குற்றம் கூற ஆரம்பிக்கிறார்கள்; நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கும்போதும் குற்றம் கூறுவது எப்படி என்று புரியவில்லை. அவசரமாக நடவடிக்கை எடுத்தால், ஏன் இவ்வளவு அவசரம், விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்காமல் இப்படி அவசரமாக எடுக்கலாமா என்கிறார்கள். தாமதமாக நடவடிக்கை எடுத்தால் இவ்வளவு தாமதம் ஏன் என்று கேட்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம் என்று புரியவில்லை. அதைவிட சில யோசனைகளை அவர்களே சொல்வார்களானால் நிச்சயமாகக் கவனித்து பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன்.

காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யச் செல்லும்போது—இங்கே சொன்னார்கள்—அடிவாங்கிக் கொண்டு ஓடுகிறார்கள். சாராயத்தால் ஏற்படுகிற விளைவுகள் எவ்வளவு மோசமாக இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லும்போது—காவல் துறையினருக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை; அவர்களை நம்பி எப்படி மக்கள் வாழ்வது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் பணிவோடு சொல்லுகிறேன். இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம்? யாராவது, எப்படியாவது இறந்து விட்டால் உடனே காவல் துறையின்மீது பழி போடுவது என்ற நிலைமை வந்து விடுமானால் அவர்கள் துணிந்து எந்த நிலையிலும் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமற்போகும் என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை.

காவல் துறையினர், வேண்டுமென்றே தவறு செய்வார்களானால் ஆதாரத்தோடு சொன்னால், எவ்வளவு பெரிய அதிகாரியானாலும், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு பின்வாங்காது.

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கேட்கலாம், 'இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் குற்றம் செய்தார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்', என்று கேட்கலாம். குற்றம் செய்தார்கள் என்பதற்கு யார் மீது—ஆதாரம் இருந்ததோ அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தோம்; மற்றபடி விசாரித்து வருகிறோம். மற்றவற்றைப் பற்றி விசாரித்து பிறகு வழக்குமன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்.

விசாரணை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே யாரையும் நாங்கள் விட்டுவைப்பதாக இல்லை. இங்கே கிருஷ்ணசாமி என்ற ஒருவரை பதக்கத்திற்காக சிபாரிசு செய்யப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். நீங்கள் சொல்லியிருப்பது என்.கிருஷ்ணசாமியை, அனுப்பியிருப்பது ஆர். கிருஷ்ணசாமியை, தயவுசெய்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பெயர் ஒன்று தான் பொது, அது என். இது ஆர்.....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும் குறுக்கிடுவதற்காக. குற்றச்சாட்டை எழுப்பியது நான்தான். இஸ்மாயில் கமிஷன் தீர்ப்புப்படி குற்றவாளி என்று சொல்லியிருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிவிட்டு பிறகு அடிஷனல் ஐ. ஜி. கிருஷ்ணசாமி என்று குறிப்பிட்டேனே தவிர என். கிருஷ்ணசாமியா, ஆர். கிருஷ்ணசாமியா என்ற குறிப்பை நான் சொல்லவில்லை என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மீண்டும் சொல்கிறேன். அப்படிச் சிபாரிசு அளிக்கப்பட்டவர் இந்தக் குற்றச் சாட்டிலே ஈடுபட்டவர் என்று தயவு செய்து கருதவேண்டாம். அது வேறு கிருஷ்ணசாமி, அவரைப்பற்றி விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் நாங்கள் இந்த ஆட்சியிலே இருந்தாலும்கூட, மாண்புமிகு ரகுமான்கான் போன்றவர்கள் அன்று கட்சியிலே இருந்தாரா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது. அன்று பள்ளிக்கூடத்திலே இருந்திருக்கலாம், அப்போது நான் சென்ட்ரல் ஜெயிலிலிருந்து பிணமாகத் தரப்பட்ட கோ. சி. மணியினுடைய சுவத்தோடு நடந்துசென்றவன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அன்றைக்கு எவ்வளவு கண்ணீர் விட்டிருப்போம், அவரது தாய்மாரைக் களைப் பார்த்து எவ்வளவு சங்கடப்பட்டு, கஷ்டப்பட்டு இருப்போம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது. இங்கே உள்ள தலைவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் தெரியும்.

காவலில் அடித்துக் கொல்வதை நாங்கள் ஆதரிப்போம், அதற்கு நாங்கள் ஆதரவு கொடுப்போம் என்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம். அதுபோல் எந்தச் சட்டத்தின் கீழ் தண்டனை கொடுக்கப் பெற்று சிறையில் வைக்கப் பெற்றிருந்தாலும், சிறையிலே உள்ளவர்களை துன்புறுத்துவதை, அடிப்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வோம்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

என்ற எண்ணத்தை உங்கள் நெஞ்சிலே நீங்கள் ஏற்றிக்கொண்டு விடாதீர்கள். அதற்கு நிச்சயமாக நாங்கள் ஒத்துழைக்க மாட்டோம். தண்டனை கொடுப்பது நீதிமன்றத்திலே நீதிபதி; நீதிபதி என்ன தண்டனை கொடுக்கிறாரோ, சாட்சிகளின்படி குற்றவாளியாக்கப்பட்ட நிலையில், நிரபராதியாக இருந்தாலும் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அல்லது உண்மையாகவே குற்ற வாளியாக இருந்து குற்றவாளியென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருந்தாலும் என்ன தண்டனை வழங்கவேண்டுமென்று நீதிபதி தீர்ப்புச் சொல்கிறாரோ அதன்படி நடப்போம், சிறையிலே அடிப்பதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம். இன்றும் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை, என்றும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளை அழைத்துச் செல்வதும், சட்டையைக் கழற்றச் சொல்வதும், குனியச் சொல்வதும் குனியும் போது பூட்ஸ் காலால் அடிப்பதும் போன்ற நிலைமைகள் இருக்குமானால் அதை நாங்கள் எப்போதும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம். அப்போது எவ்வளவு துன்பத்தை அனுபவித்தார்கள் என்பதை அந்தச் சவத்தோடு நடந்துசென்றவர்களிலே, அவர்களுக்கு உதவி ஏதாவது செய்வதாக இருந்தால் செய்வதிலும் நானும் இருந்தேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அரங்கநாதன் : தலைவர் அவர்களே, கோ. சி. மணியோடு நானும் சிறையிலே இருந்தவன். கோ. சி. மணி இறந்ததற்கும், சிட்டிபாபு இறந்ததற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. தலைவரின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடியதற்காக நிர்வாணமாக சிறையிலே ஓடவிட்டார்கள் என்னை, இப்படிப்பட்ட கொடுமை வேறு சுதந்திரம் பெற்ற எந்த நாட்டிலேயும் நடந்திருக்காது. விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீதிபதி இஸ்மாயில் தீர்ப்பிலே கடைசியிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள்—சிட்டிபாபு சாவுக்கும் அப்படித் துன்புறுத்தப்பட்டதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். (திரு. மு. அரங்கநாதன் கையை ஆட்டினார்கள்). இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். நீதிபதி அவர்கள் தீர்ப்பு எழுதியிருக்கிறார்கள். சிட்டிபாபுவினுடைய டயரியைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறேன், டயரி அல்ல நோட்டுப் புத்தகம், அதிலே கிழிக்கப்பட்ட பக்கங்கள் கிடைத்து படித்துப் பார்க்கப் பட்டால்தான் நியாயம் வழங்க முடியும். அந்தக் குறை நமக்கு இருக்கிறது. அது ஏன் கிழிக்கப்பட்டது என்பது பற்றி என்ன காரணம் சொன்னாலும் அது மனத்திற்கு வேதனைதரத்தக்கது தான் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[மாலை 6-20]

இது தான் அவர் எழுதிய டயரி என்று சொல்கிறார்களே அந்தப் புத்தகம். இந்தப் புத்தகத்திலிருந்து பக்கங்கள் கிழித் தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(ஒரு புத்தகத்தை எடுத்துக் காண்பித்தார்.)

அதிலே என்ன எழுதியிருந்தது என்பதைப் படிப்பதற்கு முன்பு, என்னைப்போல் அரிச்சுவடிகூடப் படித்திருக்கிறேனோ என்னவோ தெரியாது, நான் எப்படித் தீர்ப்பு சொல்ல முடியும்? பிறருடைய தீர்ப்பைக் கேட்டுத்தான் பதில் சொல்ல முடியும் அந்த நிலையில் தான் இருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதித் பாட்சா : தலைவரவர்களே, எக்சி பிட்டாக மார்க் செய்யப்பட்டு நீதிபதி கருத்துத் தெரிவித்து விட்டார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டின் மீது எப்பொழுது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நண்பரவர்கள் வழக்கறிஞர், அவருக்குத் தெரியும், அதிலும் அமைச்சராக இருந்தவர்கள். குற்றம் சாட்டப் படுகின்றவர்களிடம் கேள்வி கேட்டாக வேண்டும். விசாரணைக் கமிஷன் முடிந்த பிறகு அவர்களிடம் கேள்வி கேட்டு, இப்படித் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, பதில் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டு பதிலைப் பெற்றாக வேண்டும். அப்படிப் பதிலைப் பெற்ற பிறகு நமக்கு நியாயமான பதிலாக இருந்தால் அதன் மீது முடிவெடுக்க வேண்டும், சட்டப்படி என்ன செய்ய வேண்டுமென்று பார்க்க வேண்டும். பதில் சரியாக இல்லை என்றால் சட்ட நிபுணர்களைக் கேட்டுச் சொல்ல வேண்டும், அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இந்த நிலையில் என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்கிறேன், நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறேன். இப்படி எந்தக் காரணத்தை அடிப்படையாக வைத்து அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதாகச் சொன்னாலும்கூட, இப்படி புத்தகத்திலிருந்து கிழித்து எடுக்கப்பட்டு, மீதத்தைப் படிக்க வைத்து, அதைத் தீர்ப்பு சொல்வதற்கு நல்ல ஆதாரமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும் பொழுது, நான் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தாலும் இதைத்தான் சொல்வேன், இங்கே இருந்தாலும் நான் இதைத் தான் சொல்வேன், முதலமைச்சர் பதவியில் இருந்தாலும் சரி, வெளியிலே இருந்தாலும் சரி, நான் இதைத்தான் சொல்வேன்.

[1978 செப்டம்பர் 12]

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, எக்சி பிட்டாக மார்க் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிட்டிபாபு அடிக்கப் பட்ட விவரம் இருக்கிறது. சிட்டிபாபு அடிப்பட்டார் என்ற பிரச்சனையில் நீதிபதி ரிப்போர்ட் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நீதி பதி கொடுத்த ரிப்போர்ட்டைத் தவறு என்று சொல்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நீதிபதி அவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பு சரியா, தவறு என்பது அல்ல. எனக்குள்ள சந்தேகம், கிழிக்கப்பட்ட பக்கங்களில் என்ன எழுதியிருந்தது என்று தெரிந்து கொண்டால் ஒருவேளை இங்கே எழுதப்பட்டிருப்பதை போல அவர் தாக்கப்பட்டது உண்மையாக இருந்தாலும்—இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அரங்கநாதன் சொன்னார்கள், நான் நம்பவில்லை என்று சொன்னார்கள், அது அவருடைய உரிமை, இஸ்மாயில் தீர்ப்பை நான் சொன்னதற்கு அவர்கள் நம்பவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

திரு. மு. அரங்கநாதன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இஸ்மாயில் தீர்ப்பை நான் நம்பவில்லை என்ற பிரச்சனைக்குப் போக வில்லை. நான் சொன்னது, கோ. சு. மணி சாவை ஒப்பிட்டுச் சொன்னால், அப்பொழுது நான் சிறையில் இருந்தேன். தவறான ஊசி போடப்பட்டு, இரத்த வாந்தி எடுத்து மாரடைத்து அழுத பொழுது ஆஸ்பத்திரியிலே சேர்த்தார்கள். ஆனால் இங்கு என்ன நடந்திருக்கிறது என்றால், ஷாவால் உதைத்து தொப்புள் வெளியே வந்து, அடி வயிற்றில் உதைத்து, சிறுநீர்க்குழாய் பாதிக்கப்பட்டு மலம் போகும் குழாயிலே இரண்டு முறை ஆப்பிரேஷன் செய்யப்பட்டு, இப்படியெல்லாம் சித்திரவதை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். சுதந்திரம் பெற்ற இந்தியாவிலே இந்தக் கொடுமைகள் நடந்தபிறகு, அறிக்கை கிடைத்த பிறகும் கூட நடவடிக்கை எடுக்க இவ்வளவு காலதாமதமாகிறது ஏன் என்றுதான் கேட்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, முதலில் குறிப்பிடுகிறபொழுது, இதே இஸ்மாயில் அவர்கள் நீதிபதி என்ற வகையில் அவர் சொல்லிய தீர்ப்பைச் சொன்னேன், கடைசிப் பகுதியில் அவருடைய சாவுக்கும் தாக்கப்பட்டதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று எழுதி இருக்கிறார்கள்; இதைச் சொன்ன பொழுது நான் நம்பவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் போல, அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது? அவருக்கு என்னென்ன பிரச்சினைகள் உருவாகி இருந்தன, என்னென்ன மன வேதனைகள் ஏற்பட்டன என்பதைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள கிழிக்கப்பட்ட பக்கங்கள் கிடைக்காததால் நமக்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய் விட்டது என்றும் சொல்லும் பொழுது.....

1978 செப்டம்பர் 12]

திரு க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, இஸ்மாயில் கமிஷனில் கிழிந்து போன பக்கங்களைப் பற்றிய பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டு குடும்ப விஷயமாக இருப்பதால் அதைக் கொண்டு வரவில்லை என்று சொல்லி, அவர் திருப்தி அடைந்து, வேண்டியதில்லை என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்று சொன்னால், கோர்ட்டில் கிரிமினல் கேஸ் போட்டு சம்மன் அனுப்புங்களேன், சுமமா வாய்ப் பேச்சு பேசி என்ன பிரயோசனம்.

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நல்ல யோசனைகளை அவ்வப்பொழுது மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் எனக்கு சொல்லுகின்றார்கள், நான் வரவேற்கின்றேன். எப்படி அதை வரவழைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதுபோல் அவர் சொன்ன அந்தச் சட்ட நுணுக்கத்தை நான் ஆராய்ந்து பார்க்கச் சொல்லி, எப்படி இந்தப் பகுதியைக் கிழித்து இருக்கிறார்கள், யார் அதை வைத்திருக்கிறார்களோ, அவர்கள் அதைத் தருமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டு, அதில் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களோ அதைக் கண்டிப்பாக வரவழைக்க செய்து பார்க்க முயல்வேன் என்பதை மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களுக்கு உறுதி மொழியாகக் கூறுகிறேன்.

திரு எம். ஏ. லத்திப் : தலைவரவர்களே, நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்களே, அடித்ததால் அந்த மரணம் ஏற்படாவிட்டாலும், அதுதான் 'டைரக்ட் பிரைமரி காஸ்' என்ற நிலை இல்லாவிட்டாலும், அந்தச் சிறைச்சாலையிலே அவ்வாறு அவர் நடத்தப் பட்ட காரணத்தாலே அவருடைய மரணம் துரிதப்படுத்தப் பட்டது என்ற குறிப்பையும் நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் தெளிவாகத் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

மேலும் டையரியைப் பற்றி முதலமைச்சரவர்கள் கிழிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏதோ ஒரு உள் நோக்கத்திலோ அல்லது தகவலின் அடிப்படையிலோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி அவர் என்ன நினைக்கிறார் என்பதையும் தெரிவிக்க வேண்டும். யார் அதைக் கிழித்தார் என்று நினைக்கிறார். யாரிடத்திலேயிருந்து அந்த டையரியை போலீஸ் கைப்பற்றியது, எவ்வாறு அது எக்சிபிட்டாக கமிஷன் முன் வைக்கப்பட்டது என்பதையும் தெரிவிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நல்லவேளையாக என்னைப் போன்ற ஒருவனுக்கு சட்ட நுணுக்கம் தெரிந்தவர் யோசனை சொல்லுகின்ற வாய்ப்பு இங்கு அதிகமாகக் கிடைக்கிறது, மகிழ்ச்சி. அவர் வழக்குரைஞர். இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நானே கற்பனை செய்து இன்னார் இப்படிச் செய்திருக்கலாம். ஆகவே இன்னார் மீது நான்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்கிற அந்த யோசனை ஒரு வழக்குரைஞர் சொல்லக் கூடிய யோசனையானது என்பதிலே எனக்குச் சந்தேகம் ; சட்டமன்றத்திலே இப்படிச் சொல்லலாமா என்பதும் எனக்குத் தெரியாது.

ஆனால் ஒன்றைச் சொல்கின்றேன் பணிவோடு. சிட்டிப்பாடி அவர்கள் சித்திரவதை செய்யப்பட்டார் என்று சொல்வதைக் கேட்டு மற்றவர்கள் அவருக்கு நெருங்கிய நண்பர்கள் என்று யார் தங்களைக் கருதுகிறார்களோ அவர்கள்— எவ்வளவு வேதனை படுவார்களோ அந்த அளவுக்குக் கொஞ்சங்கூடக் குறையாமல் நான் வேதனைப்படுகிறேன் என்பதை மட்டும் நான் சொல்ல முடியும்.

ஏனெனில் காஞ்சிபுரத்தில்—மன்னிக்க வேண்டும்—செங்கற்பட்டில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் முதன்முதலாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கும்போது, நூறு ரூபாய் நோட்டுக்களையே செல்லாததாக்கிவிட வேண்டுமென்ற பிரச்சனை உருவாகி நான் சொல்லியபொழுது, என்கூட இருந்து ஆதாரங்களை எடுத்துச் சொல்லி, இந்தந்தக் கமிஷன்கள் எல்லாம் இப்படி, இப்படியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள் ; ஆகவே, அதையெல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று புள்ளி விவரத்தோடு, என் கருத்துக்களுக்குக் கெல்லாம் ஆதாரம் கொடுத்துப் பேசியவர் அவர் என்பதை நான் மறந்திடவில்லை. ஆகவே அவர் எனக்கு நெருங்கிய நண்பராக இருந்தவர்தான் என்பதையும், அவருடைய மரணத்திலே எனக்கு மகிழ்ச்சி இல்லையென்பதையும்—அது மட்டுமல்ல, யாருடைய மரணத்திலும் எனக்கு மகிழ்ச்சி இல்லையென்பதையும்—தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இதனால் எல்லாம், பிரச்சினை என்று சொல்லும்போது, இடம் விட்டு இடம் மாறி அவர் குறிப்பிட்டுள்ளது அனுமதிக்கக் கூடியதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை.

(மாலை 6-30)

யாராக இருந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. நான் முன்னமே சொன்னதுபோல் நீதிபதியின் தீர்ப்பு என்னவோ அதைத்தான் நிறைவேற்ற முடியுமே தவிர, அதற்கு மீறி எந்தக் காரியத்தை எந்த அதிகாரி செய்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது, அனுமதிக்க முடியாது என்ற கருத்தை—உங்களுடைய கருத்தோடு ஒத்த கருத்து என்றுதான்—நான் சொல்கிறேன்.

இன்னொன்றைச் சொல்கிறேன். இங்கே இன்ஜினியரிங் கல்லூரி அட்மிஷன் பற்றி எதிர்கட்சித் தலைவர்கள் பேசிய அந்தக் கருத்தைச் சொல்லி, எனக்குத் தரப்பட்டிருக்கிற குறிப்

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

புக்களையும் எடுத்துச் சொல்வது என் கடமை என்று நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

‘இன்னினியரிங் கல்லூரியை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு பெரிய விபரீதமான வேடிக்கை நடைபெற்றிருக்கிறது. என்ன வேடிக்கை என்றால் முதலில் தேர்வுப் பட்டியல் வெளியானது. அதில் 95 சதவீதம் மார்க்குகள் வாங்கிய ஒரு இஸ்லாமிய மாணவன் தன்னைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை என்று வழக்குப் போட்டார். அந்த வழக்கு நீதிமன்றத் திருகு வந்தபோது, அரசாங்கத்தின் சார்பில் வாதாடிய அரசாங்க வக்கீல் என்ன கூறினார் என்றால், அரசாங்கத்தின் சார்பில் என்ன எடுத்து வைக்கப்பட்டது என்றால், இம்ப்ரூவ்மென்ட் டெஸ்ட் எழுதியவர்கள் அதிக மார்க்குகள் வாங்கியிருக்கலாம். நாங்கள் வைத்திருக்கிற தேர்வு கமிட்டியினுடைய கொள்கை என்னவென்றால் இம்ப்ரூவ்மென்ட் டெஸ்ட் எழுதி அதிக மார்க்குகள் வாங்கியவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை என்பது தேர்வு கமிட்டியினுடைய கொள்கை என்று அரசாங்க சார்பில் வாதாடிய அரசாங்க வக்கீல் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

“இவ்விதம் வாதாடி முடித்துவிட்டபிறகு தான் உண்மை தெரிந்திருக்கிறது. இதே போன்று இம்ப்ரூவ்மென்ட் டெஸ்ட் எழுதி அதிக மார்க் வாங்கிய இன்னொரு மாணவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் யார் என்றால் ஜி. கோவர்தனன் என்பவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எண். 13703. நீதி மன்றத்தில் அரசாங்க வக்கீல் உண்மைக்கு மாறாகச் சொல்லிவிட்டதனால் அதிலிருந்து தப்பித்து கொள்வதற்காக, கோவர்தனன் என்பவர்—எண். 13703 என்ற எண் வெற்றி பெற்றுள்ளதாக பத்திரிகையில் வெளிவந்துவிட்ட பிறகு, சேலம் இன்னினியரிங் கல்லூரிக்குச் சேருவதற்காக செல்லுகிறார். ஆனால் அங்கே அவரை சேர்க்காதே என்று உத்தரவு போகிறது. அந்த மாணவரும் இப்போது தன்னை செலக்ட் செய்ய வேண்டும் என்று நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருப்பதாகக் கேள்வி.”

இது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களால் சொல்லப்பட்ட குறை. எம். கோவர்தனன் பிரிவு 3-இல்—92 சதவீத மார்க்குகள் வாங்கியுள்ளார். பின்தங்கிய வகுப்பினர். இருமுறை தேர்வு எழுதி மார்க்குகளை இம்ப்ரூவ் செய்துள்ளார். இந்த விவரம் அவரது விண்ணப்பத் தாளில் குறிப்பிடவில்லை. 1978-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26-ஆம் தேதி வெளியிடப்பட்ட பட்டியலில் அவர் பெயர் இடம் பெற்றிருந்தது. தேர்வுக் குழு கொள்கைப்படி இம்ப்ரூவ்மென்ட் டெஸ்ட் எழுதிப் பெற்ற மார்க்குகள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படாததால், பின்னர் அது தெரிந்தவுடன் தேர்வு ரத்து செய்யப்பட்டது. இது தந்தி

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

மூலம் 1978-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 29-ஆம் தேதி அன்று அனுப்பப்பட்டது. அரசுக்கு எதிராக ரிட் மனு தாக்கல் செய்யப் பட்ட தேதி 1978-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 2-ஆம் நாள் அரசு வழக்கறிஞர் தொலைபேசி வாயிலாகத் தொடர்புகொள் கிறார். இது முன்னரே கவனிக்கப்பட்டு ரத்து செய்யப்பட்டது என்று கூறப்படுகிறது. அது பின்னர் தான் கவனிக்கப்பட்டு ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டது என்பது சரியல்ல. 1978-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 30-ஆம் நாள் அன்று அந்த மாணவ னுடைய தந்தை கோபாலகிருஷ்ணன், தன்னுடைய மகன் ஜெயின் கல்லூரியிலிருந்து டி.சி. வாங்கி வந்துவிட்டதால் மீண்டும் அக்கல்லூரியில் சேர்க்கை அந்த முதல்வர் மறுத்து விட்டார் என்று சொன்னபோது தொழில் நுட்பக் கல்லூரி இயக்குநர் அந்தக் கல்லூரி முதல்வரோடு தொடர்பு கொண்டு மீண்டும் அந்த மாணவனை திரும்ப அக்கல்லூரியில் சேர்ப்பித்தார்.

முகமது ஷெரீப் தாக்கல் செய்திருந்த ரிட் மனுவின்மீது இம்ப்ரூவ்மென்ட் டெஸ்ட் மூலம் எடுத்த மார்க்குகளைத் தேர்வுக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்புக் கொடுத்ததால், திரு. கோவர்தனன் மீண்டும் சேலம் என்ஜினியரிங் கல்லூரியில் அனுமதிக்கப்பட்ட 1978-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 8-ஆம் நாள் அன்று அவனுடைய தந்தை நேரிலே வந்து ஆணையை பெற்றுச் சென்றிருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் ரகுமான்கான் பேசியதைப்பற்றி யும் சொல்லி, பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

“ 1978-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 25-ஆம் தேதி எம்.பி. பி.எஸ். பட்டியல் வெளியிடப்பட்டது. அந்தப் பட்டி யல் மருத்துவக் கல்லூரி நோட்டீஸ் போர்டிலும் ஒட்டப் பட்டது. பத்திரிகையிலேயும் வெளி வந்திருக்கிறது, மூன்று நெம்பர்கள் 5227 என்கிற எண் 5827 ஆகவும், 5085 என்ற எண் 5785 ஆகவும், 3520 என்ற எண் 3320 என்றும் திருத்தப்பட்டுள்ளது. இவைகள் டைபோகிரா பிகல் எர்ரர் என்ற காரணத்தால் திருத்தப்பட்டு அதுவும் 1978-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 26-ஆம் தேதிய இந்துப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது ”

என்பது குற்றச்சாட்டு.

இது குறித்து தேர்வுக் குழு செயலாளர் பின் வருமாறு பதில் எழுதியுள்ளார். தர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எண், 5785 பிரசுரிக்கப் பட்ட எண். 5085, தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட எண். 5827, வெளியிடப்பட்ட எண். 5227 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எண். 3320—பிரசுரிக்கப்பட்ட எண். 3520

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மேற்கண்டவை உண்மை. இது தட்டச்சுத் தவறே அன்றி வேறெதுவும் இல்லை. எண். 5785 செல்வி பாரதி நஞ்சப்பர் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் ; மார்க் 159.25, நேர்முகத் தேர்வு மார்க் 35, மொத்தம் 194.25. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 5085 சாந்தகுமாரி முற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். மார்க் 161, நேர்முகத் தேர்வு மார்க் 29—மொத்தம் 190. தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. மொத்த மதிப்பெண்களின் அடிப்படையில் செல்வி பாரதி நஞ்சப்பர் என்ற மாணவிதான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். மேலும் முற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த சாந்தகுமாரி பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த செல்வி பாரதி நஞ்சப்பரை விடக் குறைவாக மதிப்பெண் பெற்றுள்ளார். ஆகவே, அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை.

5227 என்ற எண் பொதுப்போட்டியிலும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பிலும் காணப்பட்டது. 5227 என்ற மாணவர் மதன்குமார் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பொதுப் போட்டியில் 5827 என்ற எண்ணுள்ள மாணவி ஆர். ரெங்கநாயகி தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு, பொதுப்போட்டியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 5827 என்று தட்டச்சு செய்வதற்குப் பதிலாக 5227 என்று தவறுதலாக தட்டச்சு செய்யப்பட்டது. அந்த மாணவர்கள் வாங்கிய மதிப்பெண்கள் வருமாறு :—5227—மதன்குமார்—மார்க் 125, நேர்முகத் தேர்வு மார்க் 35, மொத்தம் 160. எண். 5827—செல்வி ரங்கநாயகி—மார்க் 163.50—நேர்முகத் தேர்வு மார்க் 37, மொத்தம் 200.50. ஆகவே, செல்வி ரங்கநாயகி, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் மொத்த மதிப்பெண் அடிப்படையில் பொதுப்போட்டியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

3320 என்ற எண்ணுள்ள மாணவி பெயர் செல்வி தங்கத் தாய். பிற்பட்ட வகுப்பு, 3520 என்ற எண்ணுள்ள மாணவன் பெயர் திரு. ஷேக் உதுமன், திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்தவர். பிற்பட்ட வகுப்பு. மேற்கண்ட இருவரும் பெற்ற மதிப்பெண்கள் பின்வருமாறு :—பதிவு எண். 3320—செல்வி தங்கத் தாய்—மார்க் 157.75, நேர்முகத் தேர்வு மார்க் 37—மொத்தம் 194.75. பதிவு எண். 3520—திரு. ஷேக் உதுமன்—மார்க் 142, நேர்முகத் தேர்வு மார்க் 32—மொத்தம் 174. அதிகமாக மொத்த மதிப்பீடுகள் பெற்ற செல்வி தங்கத் தாய் பிற்பட்ட வகுப்பு பட்டியலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். — ஆகவே குறைந்த மதிப்பெண்கள் பெற்ற திரு ஷேக் உதுமன் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. மேற்கூறிய 3 பிழைகளும் தட்டச்சு பிழையால் ஏற்பட்டன. அதற்கான திருத்தம் பத்திரிகைகளில் அறிவிக்கப்பட்டு அவைகள் வெளிவந்தும் இருக்கின்றன.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

1645 என்ற எண் 1646 என்றும், 411 என்ற எண். 417 என்றும், 2373 என்ற எண் 2537 என்றும் மாற்றப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த எண்கள் மாற்றப்படவில்லை. அவைகள் தவறுதலாக தட்டச்சு செய்யப்பட்டது என்று முன்னரே கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, ஸ்டென்சில் தாளிலேயே வெளியிடுவதற்கு முன்பே திருத்தப்பட்டு விட்டது. வெளியிட்ட பிறகு அது திருத்தப்படவில்லை. ஒவ்வொரு ஸ்டென்சில் தாளிலும் குழு வின் செயலாளர் கையெழுத்துப் போட்டு இருப்பதால் ஒவ்வொரு திருத்தத்திற்கும் கையெழுத்துப் போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

மேற்கூறிய எண்கள் பெற்ற மதிப்பெண்கள் வருமாறு :—
எண். 2373—பெற்ற மதிப்பெண் 155.25—நேர்முகத் தேர்வு மார்க் 37, மொத்தம் 192.75—தேர்வு செய்யப்பட்டார். எண். 2537 என்ற எண் பொதுப்போட்டித் தேர்வில், ஜெனரல் பூலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆனால் 2373 என்ற எண் பிற்பட்ட வகுப்பிற்குண்டான இடத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இரண்டு நபர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள நபர்கள்.

அதைப்போலவே, கோபி என்ற மாணவர் எண். 411 பின்தங்கிய வகுப்பு பெற்ற மதிப்பெண்கள் 146 நேர்முகத் தேர்வு மார்க் 33, மொத்தம் 179. தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. எண். 417 மத்தாய் தாமஸ் மதிப்பெண்கள் 166.50 நேர்முகத் தேர்வு மார்க் 32, மொத்தம் 198.50 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். எண். 1645 பெயர் எம். டி. ஷாமுல் ஆசன் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. ஹைதராபாத்தில் இருந்து விண்ணப்பித்துள்ள மாணவர். நிலையான விலாசம், சான்று முதலியன கொடுக்கவில்லை. அதனால் நேர்முகத் தேர்வுக்குத் தகுதி பெறவில்லை.

எண். 1646—பெயர் ஷேக்தாஜுது — பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் — பெற்ற மதிப்பெண்கள் 174.25 — நேர்முகத் தேர்வு மார்க் 35 — மொத்த மார்க்குகள் 209.25 பிற்பட்ட வகுப்புப் பட்டியலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். எண் 2373 — பெயர் சுந்தரராஜன் — பெற்ற மதிப்பெண்கள் 155.25 — நேர்முகத் தேர்வு 37 — மொத்தம் 192.25 — பின் தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் — தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். எண் 2537 — எஸ். அறிவுமுகன் — முற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் — பெற்ற மதிப்பெண்கள் 167 — நேர்முகத் தேர்வு 40 — மொத்தம் 207 — பொதுப்போட்டி பட்டியலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இதற்கெல்லாம் இங்கே ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன.

1978 செப்டம்பர் 12]

[மாலை 6.40]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் எழுப்பிய குற்றச் சாட்டுக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்தெந்த நம்பர்களுக்கு எந்தெந்த மார்க்குகள் என்று சொல்லும்போது அதை நான் தொடர்ந்து வர முடியாத அளவுக்கு வேகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நான் எழுப்பியதில் 3 நம்பர்கள் ஏற்கெனவே வந்துவிட்டன. 3 நம்பர்கள் டைபோகிராபிக்கல் எரர் என்று சொல்வதென்றால் நோட்டீஸ் போர்டில் போட்ட நம்பர்கள் அடிக்கப்பட்டு, புதிதாக இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது ஏன்? எப்படி ஏற்பட்டது?

டைபோகிராபிக்கல் எரர் என்று இந்துப் பத்திரிகையிலும் மற்ற பத்திரிகையிலும் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் வருத்தம் தெரிவித்து, இந்த இந்த நம்பர்கள் திருத்தப்பட்டன என்று அறிவிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியும் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார். மற்ற நம்பர்கள் — 411 என்ற எண் அடிக்கப்பட்டு 417 என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. 1515 என்ற நம்பர் 1546 என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. 5423 என்ற நம்பர் 5418 என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏன் டைபோகிராபிக்கல் எரர் என்று சொல்லவில்லை. ஆகையால்தான் எங்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதை ஏன் டைபோகிராபிக்கல் எரர் என்று சொல்லவில்லை; அதிகாரி ஏன் அதில் கையெழுத்துப் போடவில்லை என்பதை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. மீண்டும் சொல்கிறேன். எங்கள் இங்கே எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புரிந்து கொள்ள முடியாமல் வேகமாகப் படித்துவிட்டேன் என்ற சந்தேகம் இருந்தால், இந்தக் குறிப்பை தலைவரிடம் கொடுக்கிறேன்; வாங்கி பார்த்துவிட்டு, நாளைக்கு வேண்டுமானால் இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பலாம்.

மாண்புமிகு திரு. திருவேங்கடம் அவர்கள், “என் தொகுதியில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் மூன்றாவது டாக்டர் நியமிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; ஓராண்டு காலத்திற்கு முன்பே மருத்துவ அதிகாரி அங்கு இல்லை என்று முதலமைச்சரிடம் மனுக் கொடுத்தேன்; இன்றைய தேதிவரையில் மருத்துவ மனைகளில் டாக்டர்கள் போடப்படவில்லை; இது நிர்வாக கேடு இல்லையா,” என்று கேட்டார்கள்.

இவரது சட்டமன்றத் தொகுதியில் கீழ்க்கண்ட 3 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் உள்ளன:— (1) கடலாடி; (2) நார்த்தம்பூண்டி; (3) மங்கலம்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

கடலாடியில் இரண்டு மருத்துவர்கள் பணியில் உள்ளனர். மூன்றாவது மருத்துவர் நியமிக்கப்பட்டு இருப்பினும் அவர் மேல் பட்டப்படிப்பு படிப்பதன் காரணமாக தாமதித்து பதவியில் சேர அனுமதி கோரியுள்ளார். அவர் நவம்பர் மாதத்தில் பணி ஏற்பார்.

நார்த்தம்புண்டி ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்தில் ஏற்படுத்தப் பட்ட மருத்துவப் பணியிடங்கள் இரண்டு. இரண்டிலும் மருத்துவர்கள் உள்ளனர். மூன்றாவது பதவி ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

மங்கலத்தில் ஒரு மருத்துவர் பணியில் உள்ளார். பெண் மருத்துவர் பதவி அண்மையில் நிரப்பப்படும். மூன்றாவது மருத்துவர் 18—9—78 வரை பணியில் சேர அனுமதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இம்மாநிலத்தில் மொத்தம் 383 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் உள்ளன. அவைகளில் 230 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் 3 மருத்துவப் பணியிடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எஞ்சியுள்ள 153 இடங்களில் மூன்றாவது மருத்துவர் 1979-80-ல் நியமிக்கப்பட இருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள், 'பாபநாசம் பகுதியில் ஏராளமான மக்கள் தொகை இருக்கிறது. அதனால் அங்கு அதிகமான டாக்டர்களைப் போட வேண்டும்' என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பாபநாசம் மருத்துவ மனையில் 16 படுக்கைகள் உள்ளன. சராசரி வருகை தந்த நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

புற நோயாளிகள் 1974-ல் 266; 1975-ல் 272; 1976-ல் 296.

உள் நோயாளிகள் 1974-ல் 5; 1975-ல் 5; 1976-ல் 10.

சிறு காய அறுவை சிகிச்சை செய்தது — 1974-ல் 367; 1975-ல் 378; 1976-ல் 381.

பெரிய காய அறுவை சிகிச்சை செய்தது — ஒன்றும் இல்லை.

பாபநாசம் மருத்துவ மனையிலிருந்து 10 முதல் 15 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ள மற்ற மருத்துவ மனைகள் கீழேகொடுக்கப்பட்டுள்ளன:— கும்பகோணம் அரசு மருத்துவமனை, சுவாமி மலை அரசு மருத்துவமனை, சுந்தரபெருமாள்கோவில் அரசு மருத்துவமனை, பண்டாரவாடை அரசு மருத்துவமனை, கபிஸ்தலம் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம்.

[1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இந்த மருத்துவ மனைக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள மருத்துவப் பணியிடங்கள் இரண்டு. மேலே கூறப்பட்டுள்ள அனைத்து வசதிகளையும் இம் மருத்துவமனை பெற்றிருப்பதால் அதிகமான மருத்துவர்கள் தேவையில்லை என்று கருதப்படுகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேணுகோபால் அவர்கள் ஒரு குறையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் : அதாவது ஆறு மாதங்களுக்கு முன் நடத்திய திருவண்ணாமலை கண் சிகிச்சை முகாமில் சிகிச்சை பெற்ற நோயாளிகளுக்குக் கண்ணாடிகள் வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இது தொடர்பாக சென்னை அரசினர் கண் மருத்துவ மனையில் கண்காணிப்பாளர் கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கையை அளித்துள்ளார்:—

1978ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் அரசின் இலவச கண் சிகிச்சை முகாம் திருவண்ணாமலையில் நடத்தப்பட்டது. கண் சிகிச்சை முகாம் நடந்த ஆறு வாரம் கழித்து, மாநில மருத்துவர் வழக்கம்போல் திருவண்ணாமலை வட்டார வளர்ச்சி அலுவலரை கண் சிகிச்சை முகாமில் அழைவை செய்து கொண்டோர்களுக்கு கண்ணாடிகள் வழங்குவதற்குத் தேவையான மறு ஆய்வு செய்யும்படி கேட்டுக் கொண்டார்.

ஆயினும் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் அங்கு மறு ஆய்வுக்கு ஆகஸ்ட் மாதம்தான் ஏற்பாடு செய்தார். கண் சிகிச்சை மருத்துவ குழுவின் நோயாளிகளை பரிசோதனை செய்த பின்னர் புரை அழைவை செய்து கொண்ட நோயாளிகளுக்குத் தேவையான கண்ணாடிகளை திருவண்ணாமலை வட்டார வளர்ச்சி அலுவலருக்கு வழங்குமாறு திருவாளர்கள் அசோக் ஆப்டிகல் கம்பெனியாருக்கு ஆணை பிறப்பித்தார்கள். இந்த நிறுவனத்திடமிருந்து கண்ணாடிகள் பெறப்பட்டவுடன் பிரிவு மருத்துவ அலுவலர் அவைகளைச் சோதனை செய்து அவற்றைத் திருவண்ணாமலை வட்டார வளர்ச்சி அலுவலருக்கு அனுப்பி வைப்பார். திருவண்ணாமலை கண் சிகிச்சை முகாம் அழைவை செய்து கொண்டோர்களுக்கு உயர்தர கண்ணாடிகள் இந்த மாத இறுதிக்குள் வழங்கப்பட்டுவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இது போல் பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகள் மருத்துவத் துறையைப் பற்றி சொல்லப்பட்டன.

“மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் தேர்வுப் பட்டியல் வெளியிடப்படுவதில் தாமதம். இந்த அரசாங்கம் தாமதத்தில் மிகு முக்கியமான இடத்தை வகித்து வருகிறது. அதற்காக அவசரம் வேண்டும் என்று சொல்ல மாட்டேன். தாமதத்திற்கும், அவசரத்திற்கும் இடையில் விரைவு என்ற ஒன்று இருக்கின்றது, அதை இந்த அரசு கடைப்பிடிக்க வில்லை” என்பது தான் என்னுடைய குறைபாடு என்னுடைய குற்றச்சாட்டு”

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

6. என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். 1977-78 ஆம் ஆண்டில் எம்.பி.பி.எஸ். தேர்வுக் கான பட்டியல் 1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 30 ஆம் தேதி அன்று வெளியிடப்பட்டது. 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான பட்டியல் இப்போது ஆகஸ்ட் மாதம் 25 ஆம் தேதி வெளியிடப்பட்டது. மருத்துவக் கல்லூரிக்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க அமைக்கப்பட்ட தேர்வுக்குழு மருத்துவக் கல்லூரியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு நாளைக்கு 60, 70 மாணவர்களைத் தேர்காணல் செய்து, மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தது. தொழில் நுட்பக் கல்வித் தேர்வுக்கான வழக்கொன்றில், புகுமுக வகுப்பில் மாணவர்கள் இம்ப்ரூவ்மென்ட் டெஸ்டில் பெற்ற மொத்த மதிப்பெண்களின்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம் என்று மாநில உயர்நீதிமன்றம் 1978 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 23 ஆம் தேதி அன்று தீர்ப்பு வழங்கியது. அத்தீர்ப்பின் அடிப்படையில் மாணவர்களின் தேர்வுப் பட்டியல் மிகக் குறுகிய கால அளவில் தயாரிக்கப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, காலதாமதம் வேண்டுமென்றே துறையினரால் செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவற்றை எல்லாம் நான் இங்கே தெரிவிப்பதற்குக் காரணம் சில சந்தர்ப்பங்களில் நாம் எவ்வளவுதான் திட்டமிட்டு விரைவாக செயல்பட முயற்சித்தாலும் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதையும் அடுத்து நாம் நீதிமன்றத்திலே இருக்கின்ற வழக்கின் முடிவை எதிர்பார்த்துக் காரியங்கள் ஆற்ற வேண்டியிருப்பதாலும், மேலும் அதிலே இருக்கும் சில டெக்னிகல் நிலைமைகளினாலும் இப்படிப்பட்ட காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய பிரதிநிதியாகப் பணியாற்றுகின்ற திரு. பஞ்சவர்ணம் என்பவரைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் ஒரு கருத்தினைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்—

“முன்னாள் ராணுவத்தினர் சுப்புராமன் என்பவரின் மனைவி சுப்புலட்சுமி ஆசிரியையாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது திரு. பஞ்சவர்ணம் தலையிட்டு அவரை வேறு ஊருக்கு மாற்றுகிறார். அதற்குப் பின்னால் அவ்வாறு ட்ரான்ஸ்பர் செய்தது சரியில்லை என்று அவர் கலெக்டருக்கு மனு கொடுக்கிறார். அதன் பின்னர், அவரை பழைய இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு ஆணையிடப்படுகிறது. அப்போது முதலமைச்சரின் பிரதிநிதி தலையீட்டில் அந்த உத்தரவு நிறுத்தி வைக்கப்படுகிறது”

என்று திரு. சுப்பு அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

திருமதி சுப்புலட்சுமி ஊராட்சி ஒன்றியத் துவக்கப்பள்ளியில் முதுநிலை ஆசிரியையாக ஜூன் 1977 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 21 ஆம் தேதி வரை பணியாற்றி வந்தார். முதுநிலை ஆசிரியரின் முன்னுரிமைப் பட்டியலில் இவர் எண். 44 ஆகும்.

(மாலை 6-50)

1977 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 29 ஆம் தேதியில் திருமதி சீனிவாச சுப்புலட்சுமி ஆணையருக்கு எழுதிய கடிதத்தில், வாகைக்குளத்திலிருந்து முத்துராமலிங்கபுரத்திற்கோ அல்லது ரெட்டியா பட்டிக்கோ மாற்றினால் தமது பணி மூப்பு முன் உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கலாம் என்று எழுதியிருக்கிறார். 1977 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 22 ஆம் தேதியில் ஆளுநர்கள் பணியாற்றிய பிறகு, இவர் முதுநிலை ஆசிரியர் உரிமை பெற்று அந்தப் பட்டியலில் 44-வது இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். பணி முதிர்ச்சி அடிப்படையில் அவருக்கு பதவி உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருமதி சீனிவாச சுப்புலட்சுமி தலைமை ஆசிரியர் பதவிக்கு பூராத் தகுதி வாய்ந்தவராக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் இசைவளிக்கப்பட்டு தலைமை ஆசிரியையாக வாகைக்குளத்திற்கு நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். ஆனால், முதலில், அவர் மாற்றப்படுவதற்கு முன்னர் தமது பணி மூப்பு முன் உரிமையை விட்டுக்கொடுக்க வில்லை. ஆகவே, அவர்கள் மாற்றப்பட்டது அரசாணைப்படி தவிர்க்கப்பட முடியாத செயல்.

திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்குத் தரப்பட்ட தகவலை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் முழுமையான தகவல்களைத் தர வேண்டும். பணி மூப்பு முன் உரிமையை ஆசிரியர் விட்டுக் கொடுத்தால் ரூபாய் 5 இழப்பு ஏற்படும். அப்படி விட்டுக்கொடுத்துவிட்டால் தலைமை ஆசிரியராக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. வேறு ஒருவரைப் போட்டுக் கொள்வார்கள். பி.டி.ஓ. கட்டாயம், கொடுக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறை இருக்கிறது. அந்த விதிமுறை பின்பற்றப்படவில்லை. எனக்கு பணி மூப்பு முன் உரிமை வேண்டாம், திருச்சுழி யூனியனிலேயே இருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, மாற்றல் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்கள் மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இரண்டு ஆசிரியர்கள் உள்ளனர் வாகைக்குளத்தில். இவர் போனவுடன் சர்ப் எஸ் என்று சொல்லி ஒருவரைப் போகச் சொல்லிவிட்டு இவரைப் போடுகிறார்கள். டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர் அந்த பள்ளிக்குச் சென்று பார்த்துவிட்டு, செய்தது தவறு என்று எழுதி வைக்கிறார். கலெக்டர் கவனத்திற்கு அது வருகிறது. டி.இ.ஓ.வை அனுப்புகிறார் கலெக்டர். மீண்டும் அவரை அங்கே போடுகிறார்கள். இவையெல்லாம் பஞ்சவர்ணம் கொடுத்த கடிதத்தின் பேரில், அந்த யூனியன் ஆபீஸில் பெரியண்ணன் என்ற கிளார்க் இருக்கிறார். அவர் கடிதத்தைக் கிழித்துப் போட்டிருக்கிறார் என்று தகவல். மாவட்ட

[திரு. க. சுப்பு] [1978 செப்டம்பர் 12]

ஆட்சித் தலைவர் நாராயணன். அவரை திருச்சுழி பஞ்சாயத்து யூனியனில் போடக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தும் திரும்பவும் திருச்சுழி பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கே வந்திருக்கிறார். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் யார் யார் தலையிட்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் நான் சொல்கிறேன். தொலைபேசி மூலம் கோர்ட் உத்தரவை மீறி இப்படிப் போடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. உங்கள் நேரடி உதவியாளர் தலையிட்டின்பேரில்தான் சுப்புலட்சுமியை அங்கே போட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : திரும்பவும் சொல்கிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 29 ஆம் தேதியில் திருமதி சீனிவாச சுப்புலட்சுமி ஆணையருக்கு எழுதிய தமது கடிதத்தில், வாகைக்குளத்திலிருந்து முத்திராமலிங்கபுரத்திற்கோ அல்லது ரெட்டியாப்பட்டிக்கோ மாற்றினால் தமது பணிமூப்பு முன் உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கலாம் என்று எழுதியிருக்கிறார். 1977 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 22 ஆம் தேதியில் அருண்டிகள் பணியாற்றிய பிறகு இவர் முதுநிலை ஆசிரியர் உரிமை பெற்று அந்தப் பட்டியலில் 44வது இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். பணி முதிர்ச்சி அடிப்படையில் அவருக்கு பதவி உயர்வு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. திருமதி சீனிவாச சுப்புலட்சுமி தலைமை ஆசிரியர் பதவிக்கு பூராத்தகுதி வாய்ந்தவராக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் இசைவளிக்கப்பட்டு தலைமை ஆசிரியராக வாகைக்குளத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால், முதலில், அவர் மாற்றப்படுவதற்கு முன்னர் தமது பணிமூப்பு முன் உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் மாற்றப்பட்டது அரசாணைப்படி தவிர்க்கப்பட முடியாத செயல்.

இதில் பஞ்சவர்ணம் தலையிட்டு மாறுதல் செய்தார் என்பதற்கு நிச்சயமாக இடமில்லை. கடிதம் கிழித்துப் போடப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, கடிதம் இப்போது உங்கள் கையில் இல்லை. (திரு. க. சுப்பு : கிழித்துப் போட்டால் எப்படி இருக்கும்?) அதைத்தான் சொல்கிறேன். ஆதாரம் என்பது நம்கையில் கொஞ்சமாவது இருக்கவேண்டும்.

திரு. க. சுப்பு : இருக்கின்ற சூழ்நிலையை வைத்துக் கொண்டு தான் நிரூபிக்க முடியுமே தவிர, உடனடியாக எதையும் சொல்லிவிட முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : யாரோ சொன்னார்கள் என்பதை வைத்துக்கொண்டு இங்கு பேசுவது சரியல்ல. இவர் 1977-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 29-ம் நாள் பஞ்சாயத்து ஒன்றிய ஆணையாளருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் வாகைக்குளத்திலிருந்து முத்திராமலிங்கபுரத்துக்கோ அல்லது ரெட்டியாப்பட்டிக்கோ மாற்றுவதாக இருந்தால் தன்னுடைய பணி

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மூப்பு முன் உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கலாம் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். பின்னால் 1977-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 9-ம் நாள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில் தம்முடைய கணவர் சுப்புராமன், தமது தாய் குழந்தைகளைக் கவனித்துக் கொள்ள வசதியாக தன்னை முத்துராமலிங்கபுரம், ரெட்டியாபட்டி, சபாஷ்புரம் போன்ற இடங்களில் ஒன்றுக்கு மாற்றும்படி கேட்டுக் கொண்டார். இவ்வாறு கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்கத் தான் இவர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். அப்படியில்லாமல் யார் யாரெல்லாமோ தலையிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். யார் யார் தலையிட்டார்கள் அல்லது யார் யார் இதில் தொலைபேசி மூலம் பேசினார்கள் என்கின்ற விவரங்களை எல்லாம், தொடர்புடைய எல்லா விவரங்களையும் ஆதாரத்துடன் திரு. சுப்பு அவர்கள் தருவார்களேயானால் அதன் மீது நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்ன உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார் என்றால், அவருடைய கடிதம் எண் 287160/77-தேதி 27-1-1978 என்ற கடிதத்தில் ராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள், சுப்புலட்சுமி என்பவரை சி.ஈ.ஓ. அல்லது டி.இ.ஓ. இவர்களைக் கலந்து கொள்ளாமல் மாற்றுதலுக்கான உத்தரவை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல இதைப் பொறுத்தவரையில் ஆணையாளரோடு தொலைபேசியிலும் பேசியிருக்கிறார். சி.இ.ஓ. அல்லது டி.இ.ஓ. இவர்களைக் கலந்து கொள்ளாமல் உத்தரவு போடப்படுகிறது, இவ்விதம் போடப்படுகிற உத்தரவு சரியல்ல என்றும் கூறப்படுகிறது. இதன் மீது இப்போது நீதிமன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள். கடிதத்தில் என்ன இருக்கிறது என்றால், அதாவது பி.டி.ஓ., போட்ட ஆணையில் ந.க. எண். 1-6767/78-தேதி 10-8-1978 திருச்சுழி ஆணையாளரின் உத்தரவு என்ற முறையில், அதில் சொல்லப்பட்டிருப்பது, பார்வையில் கண்டுள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் ஆணை தொடர்பாக கீழ்க்கண்ட ஆசிரியர்கள்/அல்லது ஆசிரியைகள் மாற்றம் செய்யப்படுகிறார்கள். இவர்களில் சீனுவாச சுப்புலட்சுமி சொந்த விருப்பப்படி மாறுதல் செய்யப்பட்டிருப்பதால், மாற்றுதல்படியோ அல்லது பணி விடுப்போ கிடையாது என்றும், பொறுப்பை உதவி ஆசிரியையிடம் ஒப்படைத்துவிட வேண்டும் என்று உத்தரவில் போடப்பட்டிருக்கிறது. பின்னால் இந்த உத்தரவு பற்றி பெரியவர் பக்தவத்சலம் போன்றவர்கள் வெளியில் பேச ஆரம்பித்த பின்னால் உத்தரவு மாற்றப்படுகிறது...

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இங்கேயில்லாத பெரியவர்களின் பெயர்களை எல்லாம் இங்கே இழுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

திரு. க. சுப்பு : இந்த உத்தரவு பிறப்பித்தது தவறு என்று இப்போது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த பலவீனத்தைத் தெரிந்து கொண்டு தான் இப்போது ஐக்கோர்ட்டில் ரிட் பெட்டிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் உத்தரவு போடும்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பி.டி.ஓ.க்கு தொலைபேசி மூலமாக சொன்ன விவரங்கள் எல்லாம் முதலமைச்சருக்கு, வந்திருக்கும். இதில் தலையீடு எந்த விதத்தில் எல்லாம் நடைபெற்றது என்கின்ற எல்லா விவரங்களும் ஆதாரங்களுடன் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அதையே தான் மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது இந்த நேரத்தில் இதைப் பற்றி அதிகமாக விவாதித்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு அவசியம் இல்லை என்றாலும், இதுபோன்ற விஷயம் விவாதிக்க வேண்டியது அவசியம் என்றிருந்தாலும், நான் முடிவைச் சொல்லுகின்றேன். இங்கே அரசிடம் இருக்கின்ற ஆதாரங்களை எல்லாம் தலைவரிடம் கொடுப்போம். அது போல் உங்களிடம் இருக்கின்ற ஆதாரங்களை எல்லாம் இங்கு சொல்லிய விவரங்களை எல்லாம் தலைவர் அவர்களிடம் கொடுங்கள். தலைவர் என்ன தீர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றார்களோ அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

திரு. க. சுப்பு : சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியையே இதற்குப் போடுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இதற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் கமிட்டி தேவையில்லை, சட்டமன்றத் தலைவரே போதும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னுடைய அனுமதியைக் கேட்காமலேயே திரு சுப்பு அவர்கள் இப்படிக் குறுக்கிட்டுப் பேசிக் கொண்டிருந்தால் என்ன பொருள்? தயவு செய்து முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல், இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். தயவு செய்து உட்காருங்கள். இதுவரை நீங்கள் சொன்னது போதும்.

1978 செப்டம்பர் 12]

[இரவு 7-00]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பஞ்சவர்ணம் என்பவர் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பிரதிநிதி என்று சொல்கிறார்கள். எந்த வகையில் பிரதிநிதி என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அவர் தொகுதிப் பிரதிநிதியா, தொழில் வகையில் பிரதிநிதியா, அரசியல் ரீதியாகப் பிரதிநிதியா அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையிலே பிரதிநிதியா என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் எந்த விஷயத்தையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள விரும்புகிறார்கள். ஒன்றை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். நான் அடிக்கடி என் தொகுதிக்குச் செல்ல முடியாது. ஆகவே, தொகுதியிலுள்ள மக்களைச் சந்தித்து, அவர்களுடைய குறைகளை எழுதி அனுப்புவதற்காக நான் அவருக்கு ஊதியம் கொடுத்து, அவர் அங்கே பணி செய்து கொண்டிருக்கிறார். இப்போது புரிந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இவ்வளவுதான் என்னால் புரிய வைக்க முடியும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இதனால்தான் இவ்வளவு குழப்பங்கள். தாங்கள் அதைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பிரதிநிதித்துவம் உங்களுக்கு மக்கள் இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். தாங்கள் அவருக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்பது என் கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் என்பிரதிநிதி என்று அழைக்கவில்லை. மற்றவர்கள் அப்படிச் சொல்கிறார்கள். அதற்கு நான் பதில் கொல்ல வேண்டி வருகிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி : பஞ்சவர்ணம், அவர் அடித்துள்ள லெட்டர் பேடில் அருப்புக்கோட்டை சட்டமன்றத் தொகுதி பொறுப்பாளர் என்று போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அது மாத்திரமல்ல. முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அவர் கையெழுத்து தெரியும் என்று கருதுகிறேன். தன்னுரிமை துணைத் தாசில்தார், திருச்சுழி முகவரியிட்டு, அவர் எழுதியுள்ள கடிதத்தைத் தங்களுக்குத் தருகிறேன். அதில் அவர், ஐயா, மறையூர் கர்ணம் (ஹெட்மென்) ஆக பணியாற்றும் திரு. போஸ் அவர்களுடைய பேப்பரை திரு. கோட்டாட்சித் தலைவர் அவர்கள் முகவரிக்கு சிபார்சு செய்து, சிவகாசிக்கு அனுப்பும்படி வேண்டுகிறேன். இன்னும் எனக்கு நல்லமுறையில் குணம் அடையவில்லை. மற்றவை தங்களை நேரில் சந்தித்துப் பேசும்போது கூறுகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [197 செப்டம்பர் 12]

தங்கள் அன்புள்ள, பஞ்சவர்ணம்” என்று எழுதியிருக்கிறார். அதைத் தங்கள் கவனத்திற்குத் தருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கடிதத்தைப் பற்றி விசாரித்து, உடனடியாக நான் நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்பதை நான் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நெருக்கடி கால நிலைமை பிரகடனப்படுத்திய பிறகு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 5 ரூபாய் நில வரி செலுத்திக் கொண்டிருந்தவர்கள், 200 ரூபாய் கட்ட வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் வரி 2.50 சதவீதத்திற்கு கூட்டப்பட்டிருக்கிறது என்றும், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 வரி செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது என்றும், அரசாங்கம் இதைக் குறைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களை இதுபற்றித் தொலைபேசி மூலம் கேட்டதில் கீழ்க்கண்ட விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நெருக்கடி பிரகடனப்படுத்திய பிறகு ஊராட்சி வரிகள் ஏன் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டபோது அப்போது உயர்த்தப்படவில்லை. தற்போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சிக் குழுக்களால் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. நிலவரி ஒவ்வொரு ரூபாய் வசூலிக்கப்படுவதுடன், மேல்வரியாக ரூ. 2.50 விதிக்க அக்குழுக்களுக்கு 1958-ஆம் ஆண்டு சட்டம் பிரிவு 114 அதிகாரம் அளிக்கிறது.

ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே எந்த ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் லோகல் சர்சார்ஜ் ரூ. 2.50க்கும் கீழ்தான் இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மேல்வரியின் விவரம்—தோவாளை ரூ. 1.50 அகஸ்திசுவரம் ரூ. 1.55; ராஜாக்கமங்கலம் ரூ. 2.10; குறுந்தண்டி கோடு ரூ. 1.53; தக்கலை ரூ. 2.15; திருவட்டாறு ரூ. 2.05; கிள்ளியூர் ரூ. 2.05.

ஆகவே, திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்களுடைய புகாருக்கு எந்தவிதமான, நியாயமான அடிப்படைக் காரணமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, நெருக்கடி காலத்தில் நிலவரிச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு இதுவரை அந்தச் சட்டப்படி வசூல் செய்யப்படவில்லை. இப்போதுதான் வசூல் ஆரம்பமாகிறது. இப்போது அந்த வரிப் பளுவை மக்கள்

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மீது சுமத்தக்கூடிய குழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை வசூல் செய்யப்படாத நிலையில் மக்கள் அதைப்பற்றி அறியாமல் இருந்தார்கள். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் வரிப் பளு மக்களால் தாங்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே தான் இதைப் பற்றி அரசு மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் பேசும்போது எடுத்துரைத்தார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உத்திராபதி அவர்கள் திருத்துறைப்பூண்டி பற்றி ஒரு பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். திருத்துறைப்பூண்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 15 லட்சம் ரூபாய் செலவில் சாலைகள் பாலங்கள் கட்ட, குடிநீர்த் திட்டத்தை நிறைவேற்ற தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அனுப்பி இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதைப்பற்றிக் கேட்கும்போது ஒன்றிய ஆணையர் சொல்லுகிறார்; அந்தத் தீர்மானங்களை அனுப்பி வைத்து விட்டோம்; அந்தப் பேப்பர்கள் திரும்பி வரவில்லை என்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அந்தத் திட்டங்களுக்கு மதிப்பீடுகள் தயார் செய்யப்பட்டு ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது என்று தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சியாளர் அரசுக்குத் தெவித்துள்ளார்.

மதிப்பிற்குரிய கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நம் அனைவரின் உள்ளத்தில் இருக்கிற எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பு என்கிற வகையில் ஒரு கருத்தை இங்கே வெளியிட்டார்கள். இராம நாடபுரம் முன்சீப் கோர்ட்டில் தமிழில் கொடுத்த தீர்ப்பு உயர்நீதிமன்றத்தால் 'செல்லாது' என தீர்ப்புக் கூறியது பற்றிக் குறிப்பிட்டார். 1978ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 14-ம் தேதி இந்து பத்திரிகையில் வெளி வந்த செய்தியை எடுத்துக் கூறினார்.

1978-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 14-ம் நாளிட்ட 'ஹிந்து' பத்திரிக்கையில் தமிழில் மாவட்ட உரிமையியல் நீதிபதி எழுதிய தீர்ப்பு செல்லாது என்று சென்னை உயர்நீதி மன்றம் கூறியுள்ளதாக செய்தி வெளியாகியுள்ளது. காரணம் தமிழ் தீர்ப்பு மொழியாக இன்னும் அரசால் பிரகடனப்படுத்தவில்லை என்று கூறியுள்ளது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

1976-ஆம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவரால் திருத்தப்பட்ட 41 எண்ணுள்ள சட்டத்தில் தமிழ்நாடு ஆட்சி மொழிச் சட்டம் 1956-ன் பிரிவு 4-பி (1)-ல் திருத்தப்பட்டதற்கிணங்க, கீழ்க்கண்ட நீதிமன்றங்களில் தமிழ் தீர்ப்பு மொழியாக விளங்கும் :—

(1) உயர்நீதிமன்றத்திற்குக் கீழுள்ள உரிமையியல் நீதிமன்றங்கள் (Civil Courts).

(2) உயர்நீதிமன்றத்திற்குக் கீழுள்ள குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள் (Criminal Courts.)

(3) தீர்ப்பாயம் (Tribunal).

(4) வரி, வருவாய் நீதிமன்றங்கள் (Rent Courts and Revenue Courts).

ஆனால் பிரிவு 4-பி (1)-ன் கீழ் மேற்கூறிய நீதிமன்றங்களில் தமிழ் என்று முதல் தீர்ப்பு மொழியாகும் என்று அறிக்கையின் மூலம் நிர்ணயிப்பதற்கு அரசுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இரவு 7-10).

அதன்படி, இந்தப் பிரிவின்கீழ் 1976, அரசு ஆணை 191, சட்டத் துறை 1976-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 13-ம் தேதியில் படி தமிழ்த் தீர்ப்பு மொழியாக உயர்நீதிமன்றத்தின் கீழ் உள்ள குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் பயன்படுத்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. இந்த ஆணை 1976-ல் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி இருக்கும்போது வெளியிடப்பட்டது.

ஆனால் உரிமையியல் நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் தீர்ப்பு மொழியாக இன்னும் பிரகடனப்படுத்தப்படாததற்குக் காரணம் உரிமையியல் நீதிமன்றங்களில் வழங்கப் பெறும் சட்டங்கள் இன்னும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படாததே, இப்போது அரசு ஆட்சி மொழிச் சட்டக் குழு குற்றவியல் சட்டங்களை மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

1976-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 21-ம் தேதியில் சட்டத் துறையால் பிறப்பிக்கப்பட்ட 10-வது அரசு ஆணையில் 2 அறிக்கைகள் வெளியிடப்பட்டன. அவற்றின்படி, உயர்நீதிமன்றத்தின்கீழ் உள்ள உரிமையியல் நீதிமன்றங்களிலும்

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

குற்றவியல் நீதிமன்றங்களிலும் தமிழ்த் தீர்ப்பு மொழியாகும் என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் நீதிபதிகள் விரும்பினால் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலேயே தீர்ப்பு வழங்கலாம் என்று வகைசெய்யப்பட்டது. ஆனால் இந்த இரண்டு அறிக்கைகளும் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின்போது 1976-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 24-ம் தேதியில் ரத்து செய்யப்பட்டன. காரணம் வேண்டிய சட்டங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்படவில்லை என்பதாகும். ஆனால் குடியரசுத் தலைவர் 1976-ல் 41-வது சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பிறகு உயர்நீதி மன்றத்தின் கீழுள்ள குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் 1976-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 13-ம் தேதியிலிருந்து தமிழ் தான் தீர்ப்பு மொழியாகும் என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

உரிமையியல் நீதிமன்றங்களில் தமிழ் தீர்ப்பு மொழியாக வேண்டுமென்று இன்னும் பிரகடனப்படுத்தப்படவில்லை. இவ்வாறு பிரகடனப்படுத்துவதற்கு முன் உரிமையியல் நீதிமன்றங்களில் பயன்படும் சட்டங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டாக வேண்டும். குறைந்த அளவு போதிய சட்டங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்த பிறகுதான் உரிமையியல் நீதிமன்றங்களில் தமிழ் தீர்ப்பு மொழியாக பிரகடனப்படுத்த இயலும். எனவே அவர்களுக்கு நாங்கள் சொல்லிக்கொள்வது இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா நீதிமன்றங்களிலும்.....

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : உயர்நீதி மன்றத்திலே கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பு Official language Act-இல் Judgement should be delivered in English. என்று இருக்கிறது. அந்த முறையிலே அதற்கு மாறுபட்ட முறையில் தமிழிலே தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தீர்ப்புத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்பிலே, ஆங்கிலத்திலே எழுதியிருந்தால் தீர்ப்பு தவறு என்று சொல்லவில்லை அந்த தீர்ப்பைத் தமிழில் எழுதியது தவறு என்று தான் It is in Contravention of the Official languages Act. என்று தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை ஆங்கிலத்திலே சொல்லிவிட்டால் சரியாகிவிடும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சொல்வது எளிது. ஆனால் நிறைவேற்றுவது அவ்வளவு எளிதல்ல. பல நண்பர்கள் இன்னும் வாதாட முடியாமல் பல வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் அவர்களைக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. ஆங்கிலத்திலேயே அவர்கள் பேசிப் பழகிவிட்டதுதான் காரணம். எவ்வளவு விரைவாக நீதிமன்றங்களிலே தமிழ் ஆட்சிமொழியாக வரமுடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக வர வேண்டும் என்பது தான் எண்ணம். அவ்வளவு விரைவாகக் கண்டிப்பாகச் செய்வோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

மொழிப் பிரச்சினை வந்துவிட்ட நிலைமையில் மொழியைப் பற்றி இங்கே நான் சில குறிப்புகளைச் சொல்ல வேண்டியது எனது கடமை என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பென்ஷன் தொகை நெருக்கடி நிலை காலத்திலே நிறுத்தப்பட்டது மீண்டும் கொடுக்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற குறையைக் கூறினார். நாங்கள் அதற்காகத் திட்டமிட்டு, எல்லோருக்கும் தெரிந்த காரணத்தால், சுப்ரீம் கோர்டி னுடைய தீர்ப்பைப்பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்பவில்லை. எல்லோருக்கும் தெரியும், ஆனாலும் ஒரு மொழியை எதிர்த்துப் போராடச் சென்ற காரணத்தால் என்ற அந்த நிலையை வைத்துக் கொண்டு, தீர்ப்பு பாதகமாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே தமிழ் மொழியைக் காப்பதற்காக ஆபத்துக்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அல்லது ஆபத்துக்களைச் சந்தித்து உயிர் துறந்தவர்களுக்கு ஒய்ஜித்யம் போல் ஊதியம் அளிப்பது என்பதை இந்த அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. விரைவில் அது சட்டமாக வரும் என்பதை மதிழ்ச்சியோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த தியாகிகளுக்குச் சில வரைமுறைகள் வைத்து அதுவும் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, பலர் சேர்க்கப்படவில்லை, அதையும் சேர்த்து நாம் கடமைகளை நிறைவேற்றுவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, அதே வேளையில் மொழி வழி மாகாணங்கள் அமைகின்ற போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட தியாகிகளுக்கும் அவர்கள் குடும்பங்களுக்கும் ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட பென்ஷன் நிறுத்தப்பட்டது. அதையும் அரசு கொடுக்க முன் வருமா என்பதனை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, குமரி மாவட்டம் திருவாங்கூர் கொச்சியிலிருந்தபொழுது போராடித் தாய்த் தமிழகத்தோடு இணைந்த அளவிற்கு உழைத்தவர்களுக்கு, உயிர்களைப் பறிகொடுத்து, கஷ்டப்படும் இளைஞர்களுக்கும், பெரியவர்களுக்கும் முன்னிலிருந்த அரசு உதவிகளும், சலுகைகளும் கொடுத்து வந்தது. அவசர நிலை வந்தபொழுது நிறுத்தப்பட்டது. அதையும் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இங்கே மொழியைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதை என்னுடைய கடமையாக கருதுகிறேன். பலமுறை சொல்லி இருக்கிறார்கள்; நானும் சொல்லியிருக்கிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்தான் ஆட்சிமொழியாக இருக்கும், தமிழ்தான் இங்கே ஆட்சிபுரியும் என்பது மட்டுமல்ல, இந்தி ஆட்சிமொழியாவதை இந்த அரசு ஒருபோதும் அனுமதியாது. அதற்கு ஒத்துழைக்காது என்பதையும் நாங்கள் பலமுறை கூறியிருக்கிறோம். எப்படியெல்லாம் எங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற முடியுமோ அந்த வகையிலே நாங்கள் எடுத்துக் கூறி வந்திருக்கிறோம். நான் அவ்வப்பொழுது பிரதம அமைச்சரைச் சந்திக்க நேரும்போதெல்லாம் இதைப்பற்றி எடுத்துக் கூறுவதும் உண்டு, அவர் குறித்து வைத்துக்கொண்டு உடனடியாக எந்த இலாக்காவிலிருந்து இப்படிப்பட்ட கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் அவர்கள் விசாரிக்க முற்படுவதும் உண்டு என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதோடு, நான் கருத்துக்களை மிகவும் அவசியமாக, அவர்களுக்குப் புரிகின்ற அளவிற்கு, வெவ்வேறு மாதிரி முதலமைச்சர்களையும், அமைச்சர்களையும் சந்திக்கும்போதெல்லாம் தமிழ் மக்களுடைய உணர்வுகள், எங்கள் முடிவு என்ன என்பதையெல்லாம் அவ்வப்பொழுது எடுத்துரைப்பதற்குத் தவறியது இல்லை. அந்த வகையில் நான் சொல்லியதன் விளைவை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படி ஒரு கடிதம் இந்தியில் எனக்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் அதைத் தமிழாக்கி அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். இதுவரையில் ஆங்கிலத்தில் எழுதுவது தான் வழக்கம். தமிழில் எழுத வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். ஆகவே, தமிழிலே அவர்கள் எழுதி அனுப்பி இருக்கிறார்கள். பீகாரிலிருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 7-20)

இந்தக் கடிதத்துடன் வந்த தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாவது :—

அன்பார்ந்த இராமச்சந்திரன் அவர்கள்,

தங்கள் உதவி நிதியிலிருந்து ரூ. 50,000 (ரூபாய் ஐம்பதாயிரம்) வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அளித்த தற்கு மிகமிக நன்றி. பீகாரில் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கொடுமை இதுவரை நடைபெறாத அளவு இம்முறை நிகழ்ந்தது. இந்த வெள்ளத்தால் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் வீடிழந்தனர்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 செப்டம்பர் 12]

நிவாரண வேலை பெரும் அளவில் நடந்தது, பல நாள் தொடர்ந்து நடந்தது. நாங்கள் அனைவரும் இவ்வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளோம். தாங்கள் நிதி உதவி அளித்ததற்கு நாங்கள் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மீண்டும் நன்றி.

(ஓம்.) கர்ப்பூரி தாக்கூர்.

எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்.

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, நாங்கள் மற்ற மாநில முதலமைச்சர்களோடு, அமைச்சர்களோடு கருத்தை வெளியிடும்போது எவ்வளவு ஆழமாகவும் அழுத்தமாகவும் தமிழ்நாடு தமிழைத் தவிர வேறு மொழியை ஆட்சிமொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளாது என்று சொல்லி வருகிறோம் என்பதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். ஆங்கிலத்தில் எழுதினால், அது ஆட்சிமொழியாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கு வருமானால், பிறகு 14 மொழிகள், 18 மொழிகள் என்று ஆகி, அந்த அளவிற்கு அந்த மொழிகள் தேசிய மொழிகள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அத்தனை மொழிகளும் இந்திய நாட்டின் ஆட்சிமொழி என்று வருகின்ற நாள் அருகில் வர வேண்டுமென்கிற ஆர்வம் மிகுந்த நிலையில் நம்மைவிட வேகமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசினார்கள். முன்பெல்லாம் அவர் பேசியதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது இந்த மாற்றம் நல்ல மாற்றம். அவர்கள் இதைப் போல் தொடர்ந்து இந்தப் பணியிலே இறங்கினார்கள் என்றால். . . .

திரு. ரா. உமாநாத் : இது மாற்றம் என்று முதலமைச்சர் சொன்னார். நான் கூறியிருக்கக்கூடிய கருத்துக்கள் அனைத்துக்கும் எங்களுடைய கட்சியினுடைய திட்டத்திலேயே, கொள்கை அறிக்கையிலேயே ஆதாரமாக 'பாரகிராப்' இருக்கிறது. அந்த 'பாரகிராபின்' அடிப்படையில் ஜெனரல் செக்கரட்டரி ஈ.எம்.எஸ். நம்பூதிரிபாத் விளக்கி எழுதிய கட்டுரைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த பேஸிஸில்தான் இது பேசப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் மாற்றம் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன் ஏமாற்றமும் உள்ளது. எப்படி என்று சொன்னால் இராணுவத்திலே, தமிழ்நாட்டிலே உள்ள தமிழர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். குடியாத்தத்திலேயிருந்து ஒருவன் இராணுவத்திலே சேர்ந்திருக்கிறான். அவனிடமிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது.

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

அந்தக் கடிதம் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை, நானேய் மறுதினம் தருகிறேன். அதிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால், இராணுவத்திலே அவரைப் பார்த்து, உனக்கு இந்தி தெரியுமா என்று கேட்டு, இவன் தனக்குத் தெரியாது என்று சொன்னதால், அவனை வீட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இராணுவத்திலே தமிழர்கள் சேர்ந்து பணிபுரிய முடியாத அளவு மிகப் பெரிய நெருக்கடி இருக்கிறது என்பதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, பெரியவரவர்கள் இந்தக் கருத்தை இங்கே எடுத்து வைத்ததற்காக அரசின் சார்பாக நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். இந்தச் செய்தி இந்திய துணைக் கண்டத்தை ஆளுகின்ற பிரதம அமைச்சருக்கும் அவரோடு இருக்கிற அமைச்சர்களுக்கும், அவரது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்கிற வகையில், ஏடுகளிலே வெளியிடப்படும் என்பதையும் நாங்களும் நிச்சயமாக இதைப்பற்றிப் பிரதம அமைச்சருக்கு எழுதுவோம் என்பதையும் இங்கே கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதைத் தவிர்ப்பது அவர்களுடைய கடமை என அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் ஏற்படுகின்ற விபரிதமான விளைவுகளுக்கு இன்றைக்கு ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள்தான் மத்தியிலே ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்பதையும் தமிழக மக்களின் சார்பாகவும் இந்த மன்றத்தின் சார்பாகவும் அமைச்சர்களின் சார்பாகவும் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏனெனில் இராணுவத்திற்கு இங்கிருந்து ஆட்கள் சேர்க்கப்படுவதும் அங்கே போன பிறகு இந்தி தெரியாது, திரும்பிப் போ' என்று சொல்வதென்றால், அவர்களே தமிழகத்தைத் தனியாகப் பிரிக்கின்றார்கள் என்ற கேள்வியை நம்மவர்களாலே நாடாளும்ன்றத்திலே வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற அளவில் இந்தக் கருத்தை இங்கே வெளியிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன் என்று வேதனையோடு சொல்கிறேன்.

நாம் எந்த அளவு ஒருமைப்பாடாக, ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோமோ அதற்கு நேர் மாறாக செயலாக்கப்படுமானால் நிச்சயமாக அதற்கு முழுப் பொறுப்பையும் மத்திய ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லும்போது இங்கே ஜனதா கட்சி பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறவர்கள் — மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் — உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இந்தி ஆட்சிமொழியாகத் திணிக்கப்பட்டால் அதை எதிர்ப்போம் என்றும், இன்னும் கடுமையாக எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் அங்கே ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் நன்றாகப் படித்துப் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 13]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் கட்டாயம் இந்தி படித்தாக வேண்டும் என்ற விதிமுறையைக் கொண்டு வந்தது இப்போது மத்தியிலே ஆட்சி செய்கிற ஜனதா அரசு அல்ல. நெருக்கடி காலத்தில் இருந்த அரசுதான் அந்த விதிமுறையைக் கொண்டு வந்தது. அந்த விதிமுறையில்தான் இப்போது காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்ன அந்த விதி முறை தமிழ் நாட்டில் கிடையாது. அப்போது கூட தமிழ் நாட்டிலே இந்தி படிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் கிடையாது. அண்ணா அவர்கள் அறிவித்த இருமொழிக் கொள்கைதான் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மத்திய அரசில் பணிபுரிகின்ற அரசு ஊழியர்கள் கட்டாயம் இந்தி படிக்க வேண்டுமென்று எம்ர் ஜென்சி காலத்தில் மத்திய அரசால் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எம்ர்ஜென்சி காலத்தில் கொண்டு வந்தவைகளை எல்லாம் ஜனதா அரசு மாற்றுவோம் என்ற நோக்கத்தோடுதான் மக்களை அணுகியது. எம்ர்ஜென்சி காலத்தில் கொண்டு வந்த இந்த திட்டத்தையும் ஜனதா அரசுதான் மாற்ற வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, எம்ர்ஜென்சி காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தக் கொள்கையை நிச்சயமாக ஜனதா அரசு மாற்றும், அதை மாற்றுவதற்கு நிச்சயமாக ஜனதாவின் சார்பில் நான் முயற்சி எடுப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்வதற்கு முன், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திரு. ஜேம்ஸ் வக்கீலாக இருக்கிறார். ஆனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னவுடன் அவர் விரைவில் சம்மதம் கொடுத்து ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதற்கு உண்மையிலேயே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 12] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இந்தச் சூழ்நிலையில் நான் இன்னும் இங்கே பல பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேச வேண்டும், இப்போது மணி 7-30 ஆகிறது (குறுக்கீடு) நான் இன்னும் பல பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேச வேண்டியிருப்பதாலும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இன்னும் சில கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்குத் தயாராக இருப்பதாலும், நான் அதற்கும் பதில் சொல்ல வேண்டி இருப்பதாலே, பேரவைத் தலைவர் அனுமதித்தால் நாளைய தினம் இந்தப் பதிலைத் தொடரலாம் என்றிருக்கிறேன். நாளைக் காலையில் நான் மேலவையிலே பதில் சொல்ல வேண்டியிருப்பதால் நாளே மாலை இந்த அவையில் என்னுடைய பதிலுரையைத் தொடரலாம் என்று தெர்வித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, அவசரமும், அத்தியாவசியமுமான மிக மிக முக்கியமான ஒரு செய்தியைத் தங்கள் மூலமாக நான் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். குடியாத்தம் நகரிலே இன்றைய தினம் பகல் 11 அல்லது 12 மணிக்கு டௌன் பஸ் விட வேண்டும் என்பதற்காக வேண்டி, அந்த நகரிலே இருக்கின்ற அத்தனைக் கட்சிகளும் சேர்ந்து..... (மணி அடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7-30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

13. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

*91. தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டத் திற்கான விதிகளை வகுப்பது குறித்த தொழில் துறையின் 1978 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 22-ந் தேதியிடப்பெற்ற 392-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 27/1975) 58 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

† 35. தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 30/1978),